

முத்துப் பதிப்பகம்

மாதுவி

/ 332-ஆழ்வாரர் நகர்,

மதுரை-625019

1981

கா. சு. பிள்ளையின்

ஆராய்ச்சி திறன்

கருவை. பழனிசாமி பி.ஏ. (ஆளாட்சி) பி.டி., எம்.ஓ.பி.டி.

• கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை
ஆய்வுத்திறன்

கருவை. பழனிச்சாமி

முத்துப் பதிப்பகம்

“மாதவி”

7/332 ஆழ்வார் நகர்

மதுரை-625 019

Lib. Edn.

1987

Rs. 20-00

படையல்

டாக்டர் முத்துச் சண்முகனார்

எம்.ஏ., எம்.லிட., பி.எச்.டி

(மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழக முன்னாள் தமிழியல்
மற்றும் இந்திய மொழிப்புலன் முன்னாள்
ஒருங்கிணைப்பாளர்)
அவர்களுக்கு

நூலின் வரலாறு

வாழ்க்கை வசதிகளைத் தேடித்திரட்டிக் கொள்-
வதையே முதன்மையாகக் கருதும் காலம் இது. அத-
னால் ஆராய்ச்சியை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று
சொல்லுகிறவர்களும் உண்டு. வாழ்க்கை வசதிகள்
தமக்கு ஏன் இல்லை என்பதைக்கூட எண்ணிப் பார்க்க
இயலாதவர்களுக்கு ஆராய்ச்சி வராது. வர்க்கமுரண்-
பாடுகள். மலிந்துள்ள சமுதாயத்தில் வணிக நோக்கில்
ஆராய்ச்சிகள் நிகழ இடமுள்ளது. அதனால் வணிக
நோக்கில்லாத தனிநபர்கள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவது
எளிதாயில்லை.

இந்நிலையில் கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித்
திறன் காணும் இந்த ஆராய்ச்சி, தனியாள் முயற்சியில்
மலர்ந்ததாகக் கூற முடியாது. இது பல்கலைக் கழகப்
பண உதவிக் கழகமும், தமிழக அரசும் இணைந்து
உதவியதால் நிறைவு பெற்ற (Faculty Improvement
Programme) திட்டப்பாங்கான ஆராய்ச்சி ஆகும்.

மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்துத்
தமிழியல் துறையின் முன்னாள் ஒருங்கிணைப்பாளர்
டாக்டர் முத்துச்சண்முகனார் தலைப்பினைத் தேர்வு
செய்து, கருதுகோள் அமைத்துக் கொள்ள உதவியுள்-
ளார்கள். டாக்டர் சி. கனக சபாபதி அவர்களும்,
டாக்டர் ச. வேங்கடராமன் அவர்களும் எனக்கு
ஆராய்ச்சி நெறிமுறையில் பயிற்சி வழங்கியவர்கள்.
டாக்டர் தி. நடராஜன் அவர்களும் டாக்டர் தி.
முருகரத்தினம் அவர்களும் தக்க வகையில் என்னை
ஆற்றுப்படுத்தியவர்கள்.

தேவையும் பயனும் இல்லாமல் ஆராய்ச்சி தோன்றாது. நேர்மையும் திறமையும் இல்லாமல் ஆராய்ச்சி செய்ய இயலாது. கா. சு. பிள்ளை மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியில் நேர்மையும் திறமையும் வெளிப்பட்டதோடு அதற்கான சமூகத் தேவையும் சமூகப் பயனும் இருந்ததைக் காணமுடிந்த பெருமிதம் எனக்கு உண்டு. அதனால் அதற்கு உதவியவர்கள் நன்றிக்கு உரியவர்களாக முடிகிறது. இந் நூல் உருவாக்கம் பெற்ற ஊக்கம் தந்தவர் டாக்டர் இரா. கோதண்டராமன் அவர்கள்.

இதனை நூல் வடிவாக்கிய முத்துப் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு.முத்துத்திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கு என் நன்றி மட்டும் போதாது; இதனால் பயன் காணும் சமூகமும் நன்றி காட்ட வேண்டும்.

25-12-1980

பூலாங்குறிச்சி

கருவை, பழனிச்சாமி

தமிழ்நாடு கல்லூரிக் கல்விப்பணி

உள்ளே

மூன்னுரை	...	1
1. வாழ்க்கை வரலாற்றியல்	...	12
2. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றியல்	...	41
3. தமிழர் சமயவியல்	...	70
4. தமிழில் அறிவியலும் மொழியியலும்	...	90
5. மணிமாலை—ஒரு திறனாய்வு	...	102
6. முடிவுகள்	...	118
பின் இணைப்புகள்	...	125—189
இணைநூற் பட்டியல்	...	190
அட்டவணை	...	

முன்னுரை

தலைப்பும் நோக்கமும்:

இந்த நூற்றாண்டு, பல துறைகளில் வளர்ச்சியைக் கண்டு வருகிறது. வளர்ச்சி என்பது விரும்பத்தகுந்த பயன் உள்ள மாற்றத்தைக் குறிக்கும். இன்று, கல்வி மேம்பாடு காரணமாகவும் அரசியல் உரிமை பெற்றுள்ளதாலும் திட்டமிட்ட வளர்ச்சியை நோக்கி இந்தியா விரைந்து முன்னேறி வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது. விடுதலைக்கு முன்னர், இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழில் ஏற்பட்டிருந்த ஆராய்ச்சிப் போக்கினை அளந்தறிவதனால், தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி வளர்வதற்குரிய வாய்ப்புக்களைக் கண்டறிய இயலும்; மேலும் நிகழ வேண்டிய ஆராய்ச்சிப் பாங்கான செயல் முறைகளை வகுத்துத் திட்டமிடுவவற்கு, முன்பு பலராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த ஆராய்ச்சி இலக்கு எல்லைகளை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகிறது. இந்த அடிப்படையில் சென்ற நூற்றாண்டில் தோன்றி இந்த

நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்த கா. சு. பிள்ளை அவர்களின் ஆராய்ச்சித் திறனை மதிப்பீடு செய்து சுட்டுவது-இந்த ஆராய்ச்சியின் நோக்கமாகும்.

ஆராய்ச்சித்திறன் என்பது, ஆராய்ச்சியாளர் மேற்கொண்ட நோக்கம், நோக்கத்தை உள்படுத்திய இலக்கு எல்லை, அணுகுமுறை, உத்திகள், பின்பற்றிய நெறி, முறைகள் என்பனவற்றால் புலனாகும் அவருடைய அறிவாண்மையும் மேலாண்மையும் (The thinking through process and strategy of the study) ஆகும்.

கா.சு. பிள்ளையின் அறிவாண்மையையும் மேலாண்மையையும் அவருடைய பலதிறப்பட்ட வெளிப்பாடுகளின் மூலம் கண்டறிந்து, அவை அவர் காலத்தும் பின்வரும் காலத்தும் சமுதாயத்தேவைக்குப் பயன்பட்டுள்ள பாங்கைச் சுட்டுவதே மதிப்பிடுதலாகும்.

முதன்மை ஆதாரங்கள் (Primary Sources)

கா.சு.பிள்ளை சில ஆண்டுகள் சென்னை சட்டக்கல்லூரியில் சட்டப் பேராசிரியராகவும்¹ (1919-1927), சில ஆண்டுகள் (1929-1930, 1940-1944) அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப்பேராசிரியராகவும்² விளங்கினார். அக்காலங்களில் 'செந்தமிழ்ச்செல்வி' என்ற திங்களிதழில் அவர் எழுதிய பல கட்டுரைகளும், பலமன்றங்களிலும் மாநாடுகளிலும் அவர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளும் இடையிடையே அவர் இயற்றிய நூல்களும் அவருடைய கருத்துரைகளையும் கொள்கைகளையும் வெளிப்படுத்துவனவாகும். இவற்றோடு கா. சு. பிள்ளை, திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றியபோது நடத்திய 'மணிமாலை' எனும் திங்களிதழும், அவ்வப்போது, அவர் பல நூல்களுக்கு வரைந்துதவிய முன்னுரைகளும் மதிப்புரைகளும் இந்த ஆராய்ச்சிக்குரிய முதன்மை ஆதாரங்களுள்

அடங்கும். இவைகளில் பெரும்பாலானவை, குளித்தலையில் நிறுவப்பட்டுள்ள தமிழ்க் கா. சு. நினைவு நூலகத்திலும், மன்னார்குடியிலுள்ள கோட்டூர் அரங்கசாமி முதலியார் நினைவு நூலகத்திலும், சென்னை மறைமலை அடிகள் நூல்நிலையத்திலும் திரட்டிவைக்கப்பட்டுள்ளன,

துணைமை ஆதாரங்கள்: (Secondary Sources)

இந்த ஆராய்ச்சி அறிவியல்முறையில் அமைய, பேட்டி உள்ளிட்ட பிற துணைச் சான்றாதாரங்களைக் கொண்டு முதன்மைத்தரவுகள் ஒத்து நோக்கப்பட்டுள்ளன. கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சிப் பரப்பு, சமயம், இலக்கியம், கல்வி, சட்டம் உள்ளிட்ட சமுதாய வியல் சார்ந்தது; ஆகையினால், அவர் காலத்து அரசியல், சமுதாய நிலைமைகளை அறிய, அரசு ஆணைகள், பத்திரிகைக் குறிப்புகள், சட்டமன்ற, நீதிமன்றச் செயல்முறைக்குறிப்புகள், மாநாட்டுச் செயல்முறைக் குறிப்பு, வரவேற்புரை, திறப்புரை, ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆராய்ச்சி முறையிலான பிற நூல்கள், கட்டுரைகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், அகராதிகள் என்பன துணைமை ஆதாரங்களாய் அமைகின்றன.

கள ஆய்வுப் பகுதியாக, கா. சு. பிள்ளையோடு ஒவ்வொருவகையில் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களாய் இன்றும் வாழ்ந்து வரக்கூடிய அறிஞர்கள் சிலரின் பேட்டி மேற்கொள்ளப்பட்டது. குவிமையமிட்ட பேட்டி (Focussed Interview) ³ முறையே இந்த ஆராய்ச்சிக்கு ஏற்றதாயிருந்தது. பேட்டி வழங்கி உதவியவர்கள் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன், முத்துச் சண்முகன், ஜேசுதாஸ், வச்சிரவேல் முதலியார், மி. சு. இளமுருகு பொற்செல்வி, வ. சுப்பையாபிள்ளை ஆகியோர்.

கருதுகோள் :

கருதுகோள் (Hypothesis) இல்லாத ஆராய்ச்சி அறிவியல் முறையில் அமைதல் அரிது.⁴ எனவே பின்வரும் கருதுகோளை ஒட்டியே இந்த ஆராய்ச்சி அமைகிறது.

“காலந்தோறும் தமிழர் பண்பாட்டில் பூசல் நிலவியதுண்டு;⁵ கா. சு. பிள்ளை தம் காலத்தில் தமிழர் பண்பாட்டில் நிலவிய பூசல் காரணமாக, தமிழர் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டிருந்ததைக் கண்டுணர்ந்தவர்; அவருடைய எழுத்து, பேச்சு ஆகிய வெளிப்பாடுகளில் (communications) காணப்படும் கருத்துரைகளும் கொள்கைகளும் பண்பாட்டுப் பூசல் காரணமாகத் தோன்றியிருந்த சமுதாய நெருக்கடிக்குத் (Social crisis and Cultural conflict) தீர்வுகாணும் நோக்கில் உருவாக்கம் பெற்றன ஆகும்.”

ஆராய்ச்சியின் இலக்கு எல்லை:

இந்தக் கருதுகோள், கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித்திறனை மதிப்பிடும் நோக்கமுள்ள இந்த ஆராய்ச்சிக்கு இலக்கு எல்லையை (Scope of Study) அமைத்துக்கொள்ள உதவுகிறது. கா.சு.பிள்ளையின் ஆராய்ச்சிக் களங்களாக, சமயம், இலக்கியம், கல்வி, சட்டம், என்பனவற்றைக் காண முடிகிறது. அவைகளையே இந்த ஆராய்ச்சிக்கும் இலக்கு எல்லைகளாகக் கொண்டு, இந்தக் கருதுகோளை விரித்தும் விளக்கியும் சோதனை செய்து பார்க்கப்படுகிறது. கா. சு. பிள்ளை இரண்டு சட்டநூல்களை ஆங்கிலத்தில் உருவாக்கியுள்ளார். ஒன்று குற்றவியலின் நெறிமுறைகள் (Principles of Criminology) என்பது. அது கா.சு. பிள்ளைக்குத் தாகூர் சட்டவிரிவுரையாளராகும் பேறு பெற்றுத் தந்தது; மற்றது

இந்திய தண்டனைத் தொகுதி (Indian Penal Code) என்பது. அவை இரண்டும் இக்கருதுகோளுக்கு அப்பாற்பட்டவை. எனவே அவை இந்த ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்தக் கருதுகோளை நிறுவ, சமுதாயவியல் முறையிலான திறனாய்வு ஏற்றதாயிருக்கிறது; காரணம், தமிழர் பண்பாட்டுப்பூசலை இனங்கண்டு சுட்டும் ஆய்வுக்களங்களாக, சமயமும் இலக்கியமும் அபைகின்றன. கல்வி முறையிலும் சட்டத்திலும் அவற்றின் தாக்கம் உள்ளதையும் காணவேண்டியிருக்கிறது.

எனவே, சமுதாய நெருக்கடிக்குள்ளான தமிழர் பண்பாட்டுச் செயல்முறைகளாகச் சட்டம், கல்வி, இலக்கியம், சமயச்செயற்பாடுகள் அனைத்தின் மூலமும் தீர்வுகாணச் சமுதாய இயல் அணுகுமுறையே கா. ச. பிள்ளையாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்ததை அறிய இடமுள்ளது.

கா. ச. பிள்ளை, வரலாற்று முறையிலான தமிழர் குறிக்கோள் நெறிக்கும் தம்காலத்தமிழர் நடப்பியல் நெறிக்கும் இசைவு இல்லாமல், பிளவுபட்டுப் போயிருந்த தமிழ்ப்பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளில் ஒத்திசைவு (Harmony) காணவிரும்பியவர்; அதன் மூலம் தமிழர் சமுதாயநலமேம்பாட்டினை உறுதி செய்யக்கூடிய சமயச்செயற்பாட்டிலும், இலக்கியச் செயற்பாட்டிலும், கல்வி முறையிலும், சட்டத்தின் கட்டமைப்பிலும் தேவையும் பயனும் நோக்கிய செயல்முறை கருதி, ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டவர் அவர் என்பது புலனாகிறது. அந்நோக்கத்தின் வெளிப்பாடே ஈண்டு கா. ச. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித் திறனாகக் கண்டு கட்டப்படுகிறது.

ஆய்வேட்டின் உள்ளமைப்பு;

கா. ச. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித் திறனைக் காண, இந்த ஆய்வேடு ஏழு இயல்களில் அமைகிறது. அவை முறையே முன்னுரை, வாழ்க்கை வரலாற்றியல், தமிழ்

இலக்கிய வரலாற்றியல், தமிழர் சமவியல், தமிழில் அறிவியலும் மொழியியலும், மணிமாலை- ஒரு திறனாய்வு, முடிவுகள் என்பன.

முதலாவது, முன்னுரையில் இவ்வாராய்ச்சியின் தலைப்பும் நோக்கமும் சான்றாதாரங்களும் (Source materials) கருதுகோளும், ஆராய்ச்சி இலக்கு எல்லைகளும் இயல் அமைப்பும், ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளும், பின் இணைப்பும் துணை நூற்பாட்டியல் அமைப்பும் பற்றி விளக்கப்படுகின்றன.

இரண்டாவது, வாழ்க்கை வரலாற்றியலில் கா. சு. பிள்ளையாள் இயற்றப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், அவருடைய ஆராய்ச்சி இலக்கு எல்லையில் பெறும் பங்கு நிலை பற்றிய வரையறையை எடுத்தியம்புகிறது.

மூன்றாவது, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றியல், கா. சு. பிள்ளை தீட்டிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று அவருடைய ஆராய்ச்சித் திறனைப் புலப்படுத்தும் கருதுகோளை விளக்கவும் சரிபார்க்கவும் துணையாக அமைகிறது.

நான்காவது, தமிழர் சமவியல் தமிழர் பண்பாட்டுப் பூசலை இனங்காணவும், தமிழர், சமுதாய நெருக்கடியிலிருந்து மீளவும், 'தமிழர் சமயம்' என்ற நூல் வடிவில் தக்க தீர்வு காணவும், அதன் வாயிலாகக் கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சி மனப்போக்கினை அறியவும் இடமளிக்கிறது.

ஐந்தாவது, தமிழில் அறிவியலும் மொழியியலும் என்ற இயல், தமிழ் மொழியின் செயற்படுதிறனை உணர்த்தும் திட்டப்பாங்கில் கா. சு. பிள்ளை அறிவியலையும் மொழியியலையும் தமிழில் விளக்கிக் கூற முற்பட்டதையும், அதன் மூலம் தமிழர் தாய்மொழியின் துணையால் ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெற்று உயர வழி காட்டியதையும் உணர்த்துகிறது.

ஆறாவது, 'மணிமாலை — ஒரு திறனாய்வு' என்னும் இயல், கா. சு. பிள்ளை இதழாசிரியராகச் செயல்பட்ட

தைக் காட்டுவது ஆகும். இது பண்பூட்டுப் பூசலின் விளைவினால் சமுதாய நெருக்கடிக்கு ஆளான தமிழர் மீள்வதற்குப் பயிப்படியாசி மேற்கொள்ளவேண்டிய செயல் திட்டத்தின் கூறுகளை ஒருங்கிணைத்துக் காட்டுகிறது.

ஏழாவது இயல், ஆராய்ச்சியில் புலப்பட்ட முடிவுகளைத் திரட்டித் தருகிறது; அத்துடன் தொடர் ஆய்வுக்கான களங்களையும் சுட்டுகிறது.

அடுத்து, பின் இணைப்பும் துணை நூற்பட்டியலும் இடம் பெறுகின்றன.

பின் இணைப்புகளின் விளக்கம் :

கா. சு. பிள்ளைக்குத் திருநெல்வேலியில் எழுப்பியுள்ள நடுகல்லில் காணப்படும் அவருடைய வரலாற்றுச் சுருக்கம் இடம் பெறுகிறது. இரண்டாவதாக திருச்சியில் கூடிய 3வது சென்னை மாகாணத் தமிழர் மாநாட்டில் கா. சு. பிள்ளை நிகழ்த்திய சிறப்புரை தரப்படுகிறது. அது அவருடைய கொள்கை அறிவிப்பாகக் கருதத் தக்க பொருண்மையுடையது. மூன்றாவதும் நான்காவதும், ஐந்தாவதும், கா. சு. பிள்ளைக்கு அவர் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய மாநாடுகளில் வழங்கப்பட்ட வரவேற்புரைகள் ஆகும். அவை அவருடைய ஆராய்ச்சித்திறனையும் ஆளுமைத்திறனையும் அவர் காலத்தமிழ் மக்கள் போற்றி மகிழ்ந்ததைக் காட்டும் சான்றிதழ்கள் ஆகும். ஆறாவது, கா. சு. பிள்ளை கலந்து கொண்ட திருச்சி மாநாட்டு நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு. அது, கா.சு. பிள்ளைக்கும் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் இடையில் நிலவிய உறவுநிலையைக் காட்டுவது. ஏழாவதாகவும், எட்டாவதாகவும், ஒன்பதாகவும் மூன்று அரசு ஆணைகள் இடம் பெறுகின்றன. முன்னவை இரண்டும் கா.சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சியின் சமுதாயப் பின்புலத்தை விளக்குவன; பின் உள்ளது கா. சு. பிள்ளையின் விருப்பக்கொள்கைகளில் ஒன்று, அரசியல் மதிப்புடைய திட்டமாகிச்

சட்டவடிவுற்றது. அதுவே தமிழர் பண்பாட்டுப்பூசலில் விளைந்த சமுதாய நெருக்கடிக்கு முதன்மையான தீர்வாகக் கருதப்பட்டது. பத்தாவது, கல்வி முன்றலில் கா.சு. பிள்ளை காணவிரும்பிய செயல்திட்டத்தின் தீர்மான வடிவம். பதினொன்றாவது கா.சு. பிள்ளைக்கு தாகூர் விருது பெற்றுத் தந்த நூலின் முன்னுரை. அதன் ஆராய்ச்சி மதிப்புக்கருதி இடம் பெற்றுள்ளது. பன்னிரண்டும், பதின்மூன்றும் பேட்டி தொடர்பானவை. பதினான்காவது, கா.சு. பிள்ளையின் கொள்கைப்படி புராணங்கள்-ஒரு விளக்கம் பற்றியது. பதினெனந்தாவது, கா.சு. பிள்ளை, 1922-ம் ஆண்டைய இந்து அறநிலைய ஆணைக்குழுவின் திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பரிந்துரை வழங்க முன்வந்த வேண்டுகோளின் நகல். அது அவருடைய தமிழர் சமயக்கோட்பாட்டின் ஆராய்ச்சி மதிப்பையும் செயல்முறைப்பயன்பாட்டையும் புலப்படுத்துவதாகும். பதினொன்றாவதும், பதினேழாவதும் கா.சு. பிள்ளை தீட்டிய 'வானநூல்' என்பதில் உள்ள அறிஞர் ஒருவர் தந்த மதிப்புரையும், அதற்குக் கா.சு. பிள்ளை வரைந்த முன்னுரையும் ஆகும் பின்னர், இலக்கிய வரலாற்றின் பதிப்புக்களில் காணப்படும் உள்ளமைப்பு வேறுபாடும், சமய ஆராய்ச்சியில் கண்டுணர்ந்த சமயங்களிடையேயுள்ள வேற்றுமைகளும் ஒப்பீட்டு நோக்கில் அட்டவணையாகத் தரப்பட்டுள்ளன. பதினெட்டாவது, தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவைத் தீர்மானத்தின் நகல்; கா.சு. பிள்ளையின் விருப்பக் கொள்கைகளில் ஒன்று, தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில், பூசை நிகழ்த்துவோர், தகுதி அடிப்படையில் நியமனம் பெறவேண்டும் என்பது; அதன் வாயிலாகத் தமிழர் பண்பாட்டுப் பூசலுக்குத் தீர்வுகாண முடியும் என்பது அவரது நம்பிக்கை. அது சட்டவடிவெய்தியபோது, இந்திய உச்சநீதிமன்றத்தாரால் இசைவளிக்கப்படாததை⁶ ஒட்டித் தோன்றிய மறிவினை (Reaction) யைக் காட்டுவது ஆகும். பத்தொன்பதாவது,

அத்தீர்மானத்தைத் தழுவி இந்து சமய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் "இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் (Indian Constitutional Law) திருத்தப்படவேண்டுமென்று" தமிழகச் சட்டப் பேரவையில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் ஒரு பகுதி. இது, கா. சு. பிள்ளையின் சமயக்கொள்கைக்குச் சமுதாய மதிப்போடு அரசியல் மதிப்பும் உண்டென்பதைக் காட்டுவது ஆகும்.

ஆராய்ச்சி நெறிமுறை :

இந்த ஆராய்ச்சியில் வரலாற்று அணுகுமுறையோடு, சமுதாயவியல் உளப்படுத்தப்பட்ட விளக்கவியல் முறையிலான திறனாய்வுமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. இந்த ஆராய்ச்சியில் கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சியைப் பிற ஏந்தத் தமிழறிஞரின் ஆராய்ச்சியோடும் ஒப்பிடும் நோக்கம் இல்லை.

தேவையும் பயனும் கருதி, கருதுகோள் விளக்கப்படமும் (Chart) அட்டவணைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. கா. சு. பிள்ளையின் புனைப்படம் தலைப்புப் பக்கத்தை அடுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது. கா. சு. பிள்ளை நடத்திய இதழின் முகப்பு அட்டைப்படமும் அது தொடர்பான இயலில் இடம் பெறுகிறது. சான்று விதிகளைப் (Rules of Evidence) பின்பற்றி இந்த ஆராய்ச்சியின் கருதுகோளை அரண்செய்யக் கூடிய சான்று மூலங்கள் பின் இணைப்பில் தரப்படுகின்றன. அவைகளைத் திரட்டித் தொகுப்பதில் ஏற்பட்ட அருமைப்பாடு கருதி அவை தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியலின் அமைப்பு:

பின் இணைப்பை அடுத்துத் துணைநூற்பட்டியல் இடம் பெறுகிறது. முதன்மைச் சான்றுகள் முன்னும் துணைமைச் சான்றுகள் பின்னும் தமிழ், ஆங்கிலம் என்ற வரிசையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதன்மைச் சான்றுகள், கா. சு. பிள்ளை எழுதிய நூல்கள், கட்டுரைகள்,

முன்னுரை, மதிப்புரை, நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள் அனைத்தும் வகைப்படுத்தப்பட்டு அவற்றின் கால வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

செந்தமிழ்ச் செல்வியில் வெளியான கட்டுரைகளைத் தரும்போது(5—11) என்ற முறையே சிலம்பு எண்ணும் பரல் எண்ணும் சிறுகோடு இடையில் வரும்படி குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சொற்பொழிவுகளைத் தரும்போது, அவற்றின் இயல்பு அல்லது தலைப்பும் நிகழ்த்திய நாளும் இடமும் வெளியீடும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கா. சப்பிரமணியம் என்ற இயற்பெயருடையவராயினும், அவரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறுகளில் "கா. சு. பிள்ளை" என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளதனால், பெருவழக்குப் பெற்ற அத்தொடராலேயே, இந்த ஆராய்ச்சித் தலைப்பு முதல் இறுதி வரை அவர் பெயர் சுருக்கிச் சுட்டப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

1. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் அவர்கள் தாமும், தமிழக முன்னாள் முதலமைச்சர், எம். பக்தவத்சலமும் கா. சு. பிள்ளைக்குச் சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் என்று பேட்டியில் குறிப்பிட்டார்கள்.

2. தமிழக முன்னாள் அமைச்சர்கள், க. அன்பழகனும் இரா. நெடுஞ்சிழியனும் கா. சு. பிள்ளைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தங்களோடு ஒருங்கு பயின்ற வகையில் மாணவர்கள் என்று முத்துச்சண்முகன் அவர்களும், ஜேசுதாசன் அவர்களும் பேட்டியில் குறிப்பிட்டார்கள்.

3. குவிமையமிட்ட பேட்டி பற்றிய விளக்கமும் பேட்டியின்போது பயன்படுத்திய கையேடும் பின்இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

4. Pauline V. Young, *Scientific Social Surveys and Research*, p. 102, pp. 110-111.

"Precise formulation of the problem in question ... is a prerequisite to any study."

"Science begins with selective perception. A scientist adopts this approach not only because of expediency but also because of mental limitations. Even the most astute mind finds it difficult to deal with great complexities, involving many subtle situations, many permutations and combinations, and varieties, which modern social life presents.

In scientific studies it is necessary to isolate certain elements within the complexities and reconstruct them on a simpler model before they can be adequately examined."

5. புறநானூறு, பா. 183.

வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கிழ்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே

6. E. R. J, Swami Vs., *State of Tamil Nadu*, All India Reporter, 1972, Supreme Court 1586-1597.

வாழ்க்கை வரலாற்றியல்

முன்னுரை :

கா.சு. பிள்ளை பதினான்கு வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவற்றின் இயல்பு குறித்தும் பயன்பாடு குறித்தும் இவ்வியலில் ஆராய்ந்து அதன் பயனாக, தமிழர் பண்பரட்டுப் பூசல் தீர்க்கும் பணியில் அவைகளுக்குள்ள பங்கு நிலை பற்றி விளக்குவது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

முதலில் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களின் இயல்பும் சிறப்பும் கூறப்பட்டு, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அத்தகைய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களுக்குள்ள இடம் வரையறுக்கப்படுகிறது. அதனை அடுத்து கா.சு. பிள்ளை எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் ஆராயப்படுகின்றன, இயல்பும் சிறப்பும் :

இக் காலத்தில் உலகெங்கும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் (Biographies) வெளிவந்தவண்ணமிருக்கின்றன; இதன்

விளைவாக, வாழ்க்கை வரலாற்று அகராதிகளும் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கலைக் களஞ்சியங்களும் உருவாகிவருகின்றன.¹

நூலகங்களில் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் தனியே வகை பிரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டில், கல்வித் திட்டத்தில், வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், பாடப் புத்தகங்களாகவும், பாடப் பகுதிகளாகவும் இடம் பெற்றுள்ளன. அதோடு, வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கான மதிப்புடையதாகி வருகின்றன.²

வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் மாணவர் உட்பட அனைவருடைய பொது அறிவையும், துறை அறிவையும், பெருக்கும் கருவி நூல்களாகவும் விளங்குகின்றன. மேலும், அவை கடமை உணர்வை வளர்த்து, பயன்படுத்தும் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு வழித்துணையாகவும் நிலவுகின்றன. அவைகளே, வரலாற்றுச்சிறப்புடைய செய்திக்களஞ்சியங்களாகவும், ஆராய்ச்சி இலக்கு எல்லைகளாகவும் பயன்பட்டு வருகின்றன.³

இத்தகைய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களைப் பொருண்மை கருதியும், உத்தி, வடிவம் நோக்கியும் பலவகைகளில் பாகுபாடு செய்ய இயலும் என்பது அவை பற்றிய ஆராய்ச்சி உணர்த்தும் செய்தி.⁴

பொது இயல்பு:

முதலில் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலின் பொது இயல்பை அறிவது அவசியமாகிறது..

“ஒரு தனியாளின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துரைப்பதன் மூலம் அவருடைய ஆளுமைத் திறனைக் கலை நயத்தோடு புலப்படுத்தும் நூலே வாழ்க்கை வரலாறு” என்று கூறப்படுகிறது.⁵

தன்வரலாறும்(Autobiography)இத்தகையதே ஆயினும், அது தன்னுணர்ச்சிப்பாடல் முறையில் அமைவது; வாழ்க்கை

வரலாற்று நூலோ, காவியமுறையில் அமைந்திருக்கும். நாட்டின் பொது வாழ்க்கை கூறும் வரலாறாகாமல், நாட்டின் அங்கமாகிய தனிநபரின் வரலாற்றியமைவது வாழ்க்கை வரலாறு. நிகழாத கற்பனையை வரைந்து காட்டும் நாவலைப் போலல்லாமல், வாழ்க்கை வரலாறு வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்வதாகவும் உருவாக்கம் பெறும் ஓர் உரை இலக்கிய வகை ⁶

இது தொன்மையான ஓரிலக்கிய வகையாகவே கருதப்படும். ⁷

தமிழில் வாழ்க்கை வரலாறு:

மனிதனின் அகம், புறம் சார்ந்த வாழ்க்கையைப் பாடும் மரபுடையவை சங்கப் பாடல்கள். அவைகளில் காணப்படும் வள்ளல்கள், மன்னர்கள் இயல்புகளைச் சுட்டிய செய்தியெல்லாம், வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கூறுகளை உள்ளடக்கியனவாகவே எண்ணப்படும்.

வாகைத்திணைத்துறைகளும், இயல்மொழி, கையறுநிலை, மன்னைக்காஞ்சி, நடுகல் வாழ்த்து, ஆற்றுப்படை முதலியனவும் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் போக்குடைய இலக்கிய நெறிகளே; இந்நெறியில்தான் பின்னர் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் தோன்றின; அவைகளைச் 'சுருக்கவரலாற்று நூல்களாக' வகைப்படுத்தலாம்.

தேவாரங்களிலும், திவ்விய பிரபந்தங்களிலும், கலம்பகம், உலா, பரணி, தூது, பிள்ளைத் தமிழ், மெய்க்கீர்த்தி முதலியவற்றிலும் பெருமைக்குரிய கடவுள், மன்னர் முதலானோர் புகழ்ச் செயல்கள் போற்றியுரைக்கப்பட்டமையினை அறிய முடிகிறது. அவற்றை ஒருதலைச் சார்பாக வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களாக வகைப்படுத்தலாம்.

பெரிய புராணம், கந்தபுராணம் முதலான காவியங்கள் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் தோன்ற முன்மாதிரியாக

அமைந்தவை என்று கொள்ளப்படுவது உண்டு. அங்ஙனம் தோன்றியவைகளை வரலாற்றுக் கற்பனையாக இனம் பிரிக்கலாம்.

இக்காலத்தில் ஆய்வுமுறை வாழ்க்கைவரலாற்று நூல்கள் கவை மலி வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் என்ற வகைகளும் காணப்படுகின்றன.

இங்ஙனம் மரபியல் நெறிகளையும் புதிய நெறிகளையும் இணைத்துப் பார்த்தால் வாழ்க்கை வரலாற்று நோக்கு தமிழர்க்குப் புதியதன்று; வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கிய வகை இன்று தமிழில் புதிய மதிப்புடையதாகச் செழிப்பதற்குத் தேவையான வரலாற்றுப் பின்புலம் உண்டென்று கருத இடமுண்டு.¹⁰

கா. சு. பிள்ளை எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் :

மக்கள் வாழ்க்கையை மையமாக வைத்தும், மன்னர் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைத் தழுவிடும், மனித இயல்புகளைச் சுட்டிப்பாடுவது சங்க இலக்கிய மரபு. அது வரலாற்று மெய்நிகழ்வுகளுக்கு முதன்மை வழங்கியது தெளிவு; ஆனால் சமயக் கொள்கைகளால் உந்தப்பட்டு பக்தி மேலீட்டால் கற்பனை நயம் நிறைந்த புராண இதிகாச வகைகள் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்ற இடைக்காலத்தில் வரலாற்றுக்குப் புறம்பான விந்தை நிகழ்வுகளும், இயற்கை இறந்த நிகழ்ச்சிக் கோவைகளும் இலக்கிய வகைகளில் இடம்பெற்றன. இவ்வாறு கடவுளின் அவதாரங்களும் திருவிளையாடல்களும் பிறஉயர்வு நவீற்சிகளும் மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தமையால், மனித இயல்புகளில் கவனம் செலுத்தும் ஆற்றலை மக்கள் இழந்துவிட்டிருந்தனர் என்று கருத இடமுள்ளது. இந்நிலையில், சமயக்கோட்பாடுகளால் வேர்விட்டிருந்த நம்பிக்கை மரபு, அய்யறவுக் கோட்பாட்டின் (scepticism) அடிப்படையில் கற்பனையையும் வரலாற்று மெய்நிகழ்வையும் பிரித்தறிய இடமளிக்கவில்லை.

இத்தகைய கால கட்டத்தில் மலர்ந்த திருத்தொண்டர் புராணமும் பிறவும், அறிவியல் முறையிலான சமுதாயவியல் திறனாய்வு செழித்துள்ள இக்காலத்தில், ம்றுமதிப்பீட்டிற்குட்படுவதும், ஆராய்ச்சித் தரவுகளாவதும் தவிர்க்கவியலாதன. எனவே, கா. சு. பிள்ளை, சந்தானகுரவர் வரலாறு தொடங்கி, சைவ சமய குரவர் உள்ளிட்ட பலர் வரலாற்று நூல்களை எழுதி வெளியிடவேண்டியதும் அவசியமாயிற்று.

கா. சு. பிள்ளை தீட்டிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் பல. அவற்றுள் “சைவசித்தாந்த சந்தானாசாரியர்களும் அவர்களின் அருள் நூல்களும்” என்பது முதலில் வெளிவந்தது (1925). இதற்கு மூலம் புராண வடிவிலே சுவாமிநாத தேசிகரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அது சந்தானாசாரியர் புராணசங்கிரகம் என்பது.¹¹ இந்நூலுக்கு வடமொழியிலுள்ள பதினெண் புராணத்துள்ளே பவிடிய புராணமே மூலம் என்பது சுவாமிநாததேசிகர் கூற்று. இதனைக் கா. சு. பிள்ளை காரணம் காட்டி மறுத்துள்ளார்.¹²

பவிடிய புராணம் மெய்கண்ட தேவர் தோன்றுவதற்கு முன்பே தோன்றியுள்ளது; அதனால் எதிர்காலச் செய்தி அதனுட் கூறப்பட்டதென்பது வரலாற்று உணர்வுக்குப் பொருந்தாது; அங்ஙனம் கூறுவது சோதிட நூலுக்குத்தான் பொருந்தும் என்பது கா. சு. பிள்ளையின் கருத்து. மேலும், மெய்கண்ட தேவரியற்றிய சிவஞான போதம் வடமொழி முதல் நூலுடையதா என்று ஆராய்ச்சி செய்து பழைய கொள்கையை மறுத்துள்ளதையும் அறிய முடிகிறது. சிவஞான போதத்திற்கு மூலம் வடமொழியில் உள்ள இரௌரவாகமம்-பாபவிமோசனப் படலம் என்பது பழைய கொள்கை.

தொன்மையவர் மெதுமெவையும் நன்றாகா இன்று
தோன்றியநூ லெ னுமெவையும் தீதாகா

என்ற கோட்பாட்டின்படி சிவஞானபோதத்தின் மூலம் பற்றிய கொள்கையைக் கா. சு. பிள்ளை அணுகியுள்ளதை உணர இடமுள்ளது.¹³

நூல் மரபு கூறி நூலைத் தொடங்குவது தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை. மொழிபெயர்ப்பு என்றால், ஆசிரியரோ, பாயிரமெழுதியவரோ, உரையாசிரியரோ அவ்வாறு சுட்டுதல் மரபு. இதற்குத் திருவிளையாடற் புராணத்தைச் சான்றாகக் காட்டியுள்ளார் கா. சு. பிள்ளை; கம்பராமாயணத்தையும் மேற்கோள் காட்டலாம். மெய்கண்டதேவர் அவ்வாறு மூலம் சுட்டாததால் தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் முதல் நூலே என்பது கா. சு. பிள்ளையின் வாதம்.¹⁴

அடுத்து வடமொழிச் சிவஞான போதத்திற்கும் தமிழ்ச் சிவஞான போதத்திற்கும் இடையே உள்ளடக்கப்பொருண்மையாலும் சொற்றொடர் நயத்தாலும் உள்ள வேற்றுமைகளை எடுத்துக்காட்டி, கா. சு. பிள்ளை தமிழினின்றே வடமொழிச் சிவஞான போதம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று கருத இடமுள்ளதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒரு நூலின் மூலம் கண்டு அதன் வரலாற்று மதிப்பினையும், சமய மதிப்பினையும், இலக்கிய மதிப்பினையும் உதவி செய்ய நூலாசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாற்றறிவு தேவை என்பது இதனால் உணர்த்தப்படுகிறது. எவ்வாறென்றால் மெய்கண்டார் காலம் முதல் உமாபதி சிவாசாரியார் காலம் வரை, சிவஞான போதத்திற்கு வடமொழி மூலக்கொள்கை தோன்றவில்லை. ஆகவே சந்தானகுரவர் வாழ்க்கை வரலாற்றின் மூலம், கா. சு. பிள்ளை, சிவஞான போதத்தினை மதிப்பிட, அந்நூலாசிரியன் வாழ்க்கை வரலாற்றறிவு தேவை என்பதனை வலியுறுத்துகிறார். இது ஓர் அணுகுமுறை.

அப்பர் சுவாமிகள் சரித்திரம் : (1927)

சைவ சமயகுரவர் நால்வர் வரலாறும் தனித்தனி நூல் வடிவில் கா. சு. பிள்ளையால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

நால்வருடைய வரலாறும் உரைநடையில் வெளிவருவதால் யாவரும் அவர்தம் வரலாற்றினை எளிதில் உணர முடியும் என்பது கா. சு. பிள்ளையின் நம்பிக்கை. மேலும் தற்கால ஆராய்ச்சி முறையைத் தழுவி அவை உருவாதல் வேண்டும் என்றும் அவர் கருதியுள்ளதை அறிய இடமுள்ளது.

இதுவரை வெளியான சமயகுரவர் வரலாற்று நூல்களனைத்தும் ஆராய்ச்சியுரை ஏதுமின்றிப் பெரியபுராணத்தை அப்படியே தழுவி எழுதப்பட்டனவாகும். ஆனால் கா. சு. பிள்ளை அவ்வரலாறுகளில் ஆங்காங்கே பொதிந்து கிடக்கும் நுட்ப உண்மைகளை, கல்வித் தேர்ச்சி உள்ளவர்கள் தவிர பிறருக்கும் எட்டுமாறு சில கொள்கைகளோடு அவர்தம் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளைப் பொருத்திக் காட்டியுள்ளார்.

இதன் பயனாக, சமயத்தலைவர்களின் வரலாற்றை, குறிப்பிட்ட சமயத்தவர் மட்டும் விரும்பிக் கற்பதுடன், வரலாற்றுணர்வுடைய எவரும் கற்றுப் பயன்காண இயலுமாறு கா. சு. பிள்ளை, அவர்தம் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தீட்டியுள்ள திறம் தெரிகிறது.

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் வரலாறுகள், பெரியபுராண மூலம் கொண்டவை. மூலப்பகுதிக்கு முரண்பாடில்லாதபடி ஒத்துப்பார்த்து அவற்றை உருவாக்கியதில் கா. சு. பிள்ளை கவனம் செலுத்தியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றையும் சமய வரலாற்றையும் தீர்வுகளின் மூலம் புலப்படுமாறு நூல்களின் உள்ளடக்கம் பல உட்தலைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன.

அப்பர் வரலாறும், சம்பந்தர் வரலாறும் ஒத்த காலத்தன என்பதை உட்தலைப்புகள் காட்டும். ¹⁵

அப்பர் சமண சமயத்தினின்றும் சைவம் மீண்டது, சைவச்சமயப்போக்கு விரிவான நோக்குடையதைக் காட்டும் வரலாற்றுச்சான்று.

'முன்னம் அவனுடை நாமம் கேட்டாள்' என்ற பாடல் பொருளைத் திருக்குறள் முதலதிகாரக் கருத்துடன் ஒத்து விளங்குவதை ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பது சைவசமய போக்கின் விரிந்த போக்கை உணர்த்துவதாகும்.

திருநாவுக்கரசரின் சிறப்புப்பெயர்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சியின் வாயிலாக அவருடைய ஆளுமைத்திறம், புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சரித்திரம் (1927):

இதுவும் அப்பர் சரித்திரம் போலவே, பெரியபுராணத்தை அடியொற்றியே இயற்றப்பட்டுள்ளது.

சம்பந்தர் வாழ்க்கை வரலாற்றின் மெய் நிகழ்வுகளில் இரண்டு விந்தைச் செயல்கள் கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சியினால் விளக்கம் பெறுகின்றன.

சம்பந்தர் மூன்று வயதிலேயே பாடும் திறன் காட்டிய செயல் அவருடைய அகச்சான்றாலும் சுட்டப்பட்டுள்ளதை, கா. சு. பிள்ளை வியப்பாகவே கருதியுள்ளார்.¹⁶ என்றாலும் அது பழம் பிறப்புண்மை, நம்பிக்கை மரபில் மட்டுமல்லாது மெய்நூல் கொள்கைக்கும் உட்பட்டதே.

புறத்தோற்ற உள்ளடக்கத்தினைக் குறியீட்டுப் பொருள்கோள் முறையில் சுட்டும்போது, உள்ளறைப் பொருண்மை நலம் புலப்படுதல் ஒருதலை.

இதனை,

கல்லாதே யெல்லாம் கற்பித்தான் காண்

—அப்பர் திருத்தாண்டகம்.

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி யொருவற்

கெழுமையும் ஏமாப் புடைத்து

—திருக்குறள் 398

என்ற மேற்கோள்களால் கா. சு. பிள்ளை உணர்த்தியுள்ளார்.¹⁷

“இயற்கையறிவினைக் கல்வியாகிய செயற்கையறிவால் செம்மைப்படுத்துவதற்குப் பன்னாள் வேண்டப்படும்; திருவருளினாலே இயற்கையறிவு விளக்க மெய்துவதாயின் ஒரு கணத்திலே அது நிகழும். அதற்கு நாள் பல வேண்டியதில்லை. பல மின்சார விளக்குகளை ஒரே சருவியின் இயக்கத்தால் ஒரு கணப்பொழுதில் ஏற்றி விடலாம். ஆதலால், நம் நாயனார், திருவருளினாலே ஓதாது எவற்றையும் உணர்ந்தது அவர்க்கு இயல்பாவதொன்றேயன்றி, அரியதன்று” என்று கா.சு. பிள்ளை ஞானசம்பந்தரின் ஞானப்பாலுண்டவரலாற்றுக்கு மறுபிறப்புக் கொள்கை வடிவிலான விளக்கம் கூறியுள்ளார்.¹⁸ இச்செயலுக்கு மெய்கண்டதேவர் ஒருவரே ஒப்பாகக் குறிக்கப்பட்டார்.¹⁹

குமரகுருபரர் அய்ந்தாவது வயதிலே பாட்டியற்றியது, அவர் குட்டித் திருஞானசம்பந்தராரும் பேறு தந்தது. முற்பிறப்புத் தாக்கமே இதற்குக் காரணம் என்று சுட்டப்பட்டது. ஆனால் சிவஞானமுனிவர் தம் இளம் பருவத்திலே அழகிய வெண்பாப்பாடிய திறனை, விளையும் பயிர்முளையிலே தெரியும் என்ற பழமொழிப் பொருளை விளக்கும் பெற்றியதாகச் சுட்டுவார் கா. சு. பிள்ளை.

இச்செயற்பாடுகளைச் செய்மையுணர்ச்சி (Clair Voyance) என்னும் யோகக் காட்சியினுள் அடக்கிக் கூறுவதையும் மேற்கோளாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²⁰

அடுத்து, பூம்பாவை மீண்டுல் உயிர் பெற்ற வரலாறு, அய்யீறவுக்கோட்பாட்டினால் ஆராயப்பட்டுள்ளது. உயிர்க்கொள்கையின் அடிப்படையிலே, அது இயல்பாவது குறிக்கப்பட்டது. மேலும், உலைவின்றித் தாழாது குற்றுப்பவர்க்கு ஊழையும் உப்பககம் காண இயலும் என்ற கோட்பாட்டினாலும் அது விளக்கப்பட்டுள்ளது.²¹

பிறவிந்நதைச் செயல்களும் உலகியலோடு இணைத்துக் காட்டப்படுதலின் மூலம், அவை சம்பந்தரின் ஆளுபையைப் புலப்படுத்தும் களங்களாகவே காட்டப்பட்டன.

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் சரித்திரம் (1927):

சுந்தரர் வாலாற்றில், சமுதாயவியல் திறனாய்வுக்கோட்பாடுகளின் வரையிலாகவும் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகளின் மூலமும் விந்நதைச் செயல்களுக்கு விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலில், சுந்தரர், வரலாற்று நிகழ்வுகள் தனித்தலைப்பின்கீழ்த் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன; ஒவ்வொரு தலைப்பின் பிற்பகுதியில் ஆராய்ச்சி இடம் பெற்றுள்ளது.

சுந்தரர் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்ட நிகழ்வு சமுதாயவியல் நோக்கில் திறனாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. மணமுறை, வழக்குமுறை, அடிமைமுறை, காதல்மணம், கலப்புமணம் முதலியன விளக்கம் பெறுகின்றன. ஈண்டு உலகியல் நோக்கில் விளக்கங்கள் அமைந்துள்ளன.

சுந்தரர் வாழ்வில் விந்நதைச் செயல்கள் பல காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக, முதலை உண்ட பாலகனைச் சுந்தரர் மீட்பதும் ஒன்றாக இடம் பெறும்.

“... முதலை முதலிய எவ்வுயிரும் இறைவன் ஆணைக்குட்பட்டதாகலான் முதலை பிள்ளைக்கு ஊறு செய்யாது உமிழ்தல் கூடுமாதலானும் முதலை வாய்ப் பிள்ளையை அழைத்தல் நிகழ்ந்திருத்தற்பால தென்றே இறைவன் டேரருட்டிற்றமும் அடியார் பெருமையும் உணர்ந்தவர்கள் கொள்வரென்க.

பெறலருந்திருவருட் பேறுடையார் இறைவனைப்போல தாமும் அய்ந்தொழிலியற்ற வல்லார் என்று சிலர் கருதுவர். அது சித்தாந்த நூற் கருத்தன்று²² என்று விளக்குவது அற்புதங்களின் இயற்கைத் தன்மையைப் புலப்படுத்துவதற்கேயாம்.

திருவருட்பேறுடையார் சிவபோகம் ஒன்றிற்கே உரிமையுடையார்; அவர் இறைவனை வேண்டியே எதனையும் நடத்துவர் என்பது சுந்தரமூர்த்திகள் காலனைப் பிள்ளை தரும்படிக்கட்டளையிடும் வண்ணம் இறைவனை வேண்டியமையாற் பெறப்படும்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் வரலாறு (1928):

மாணிக்கவாசகர் வரலாறு முன்னர்க்குறிப்பிட்ட மூன்று சமயக்குரவர் வரலாறுகளைப் போல, பெரியபுராணத்துள் இடம் பெறவில்லை.

மாணிக்கவாசகர் வரலாறு, வடமொழியிலும் தமிழிலும் பலரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை தம்முள் முரண்படுவனவாயுமுள்.²³ எனவே கா.சு. பிள்ளை, கடவுள் மாமுனிவர் இயற்றிய திருவாதவூரடிகள் புராணம் என்னும் நூலைத்தழுவினே மாணிக்கவாசகர் வரலாற்றினை எழுதியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²⁴

மாணிக்கவாசகர் வரலாறு பெரியபுராணத்துள் இடம் பெறாமெக்தரிய காரணம் நூலுள் விளக்கப்பட்டுள்ளது; வல்வினையாற்றி இறையருள் பெற்ற அறுபத்திமூன்று பேரே பெரியபுராணத்தில் குறிக்கப்பட்டனர்; மாணிக்கவாசகர் ஆகம முறையாகிய உபதேச நெறிக்காட்பட்டவர்.²⁵

மற்றும் பெரியபுராணத்திற்குப்பின் தோன்றியதனாலேயே அவர் அதில் இடம் பெறவில்லை என்பதும் மறுக்கப்பட்டுள்ளது; மறைமலை அடிகள் நிறுவிய மாணிக்கவாசகர் காலமே கா.சு. பிள்ளைக்கு உடன்பாடு; இது அய்யத்திற்கு அப்பாற்பட்டதென்பதை மலையாளக் கிறித்துவச் செப்புப்பட்டியமொன்றை இணைத்துக்காட்டி வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.²⁶

மாணிக்கவாசகரின் இயற்பெயர், பெற்றோர் பெயர், மரபு முதலியன குறித்த திட்டமான வரலாறு இல்லாமை

கண்டு கா. சு. பிள்ளை, தமிழ்ப்பக்கள் தம் பெரியோரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறுகளைச் சரியாகப்பேணும் பழக்கமில்லாதவரெனச் சுட்டியுள்ளார்.²⁷

மாணிக்கவாசகரின் வரலாறு பற்றியும், அவர் குருவருள் பெற்ற முறை குறித்தும், வடமொழியில் அவர் வரலாறு கூறும் நூலுக்கும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திற்கும், கடவுள் மாமுனிவரியற்றிய திருவாதவூரடிகள் புராணத்திற்கும் உள்ள முரண்பாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.²⁸

திருவாசகப்பதிக வரிசை மாணிக்கவாசகரின் வரலாற்று முறைப்படி அமையவில்லை என்பதும் காட்டப்பட்டுள்ளது.²⁹

“திருவாசகத்தின்கண் இயற்கைப்பொருள்களின் அழகைப்பற்றிக் கூறும் பாட்டுக்கள் மிகச்சிலவே. இறைவன் இயல்பையும், உயிரினியல்பையும், பாசத்தினியல்பையும் இனிதுணர்த்தும் புகழ்ப்பாமாலைகளே செறிந்துள்ளன. அடிகளது சிவானுபவநிலையை உணர்த்தும் பகுதிகள் பல. இவையாவார்க்கும் உருக்கத்தைத் தருவன” என்று கா. சு. பிள்ளை தக்க சான்றுகளின் மூலம் திருவாசகத்தை மதிப்பிட்டுள்ளது ஈண்டு கருதத்தக்கது.³⁰

சேக்கிழார் வரலாறு (1928):

உமாபதி சிவாச்சாரியார் செய்யுளில் வரைந்த சேக்கிழார் புராணம், ஆராய்ச்சி முறையில் கா. சு. பிள்ளையால் உரைநடையாக உருவாயிற்று.

சேக்கிழார் பெற்றோர் பெயர் மூலநூலில் இல்லை. ஆனால் கலியாண சுந்தர யதிந்திரரவர்கள் எழுதிய சேக்கிழார் சரித்திரத்தில் அவர் பெற்றோர் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன (வெள்ளியங்கிரி முதலியார், அழகம்மை). கா. சு. பிள்ளை, அவைகளை அவர் எவ்வாறு அறிந்தனர் என்று தெரியவில்லை எனவும் குறித்துள்ளார்.³¹

சேக்கிழார் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளில் குறிக்கத்தக்கது அவர் பெரியபுராணம் இயற்றியதே. அது அய்ந்தாவது மறையாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ³² காரணம், சேக்கிழார்புராணத்தொடங்கத்தக்கவகையில் “உலகெலாம்” என்று இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்தது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஏற்புடைமையைக் கா. ச. பிள்ளை, “கடவுள் அயம்பொறிகளின் உதவியின்றியே பார்க்கவும், கேட்கவும், பேசவும், நுகரவும், பரிசுிக்கவும் வல்லவரென்று மெய்நூல்கள் உரையிடுவதனாலும், இறைவன் அன்பர்க்கு வேண்டியவாறு அருளுதல் திண்ணமாதலாலும் இதனை இயலாததோர் அற்புதமென்று கொள்ளவேண்டியதில்லை” என்றவாறு விளக்கியுள்ளார். ³³

சேக்கிழார் வரலாற்றின் தோற்றுவாய்ப் பகுதியில் புராணம் என்பதற்கும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலுக்கும் உள்ள தொடர்பு விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. ³⁴
தாயுமானவர் வரலாறு (1930) :

தாயுமானவர் வரலாறு கூறும் இந்நூலுள் அவர் வரலாற்று ஆராய்ச்சியும் நூலாராய்ச்சியும் இடம் பெற்றுள்ளன; தாயுமானவர் பற்றிய இத்தகைய ஆராய்ச்சி நூல்களுள் இதுவே முதலாவதெனவும் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ³⁵

இதன்கண் தாயுமானவர் பெயர்க்காரணம் விளக்கப்பட்டுள்ளது; பெயரிடும் முறையில் சமுதாய வரலாறு இழையோடியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. ³⁶

தாயுமானவர் எப்போதும் துறவறத்தராகவே கருதப்பட்டவராதலின், பிள்ளை என்ற பட்டம் அவருக்கு எப்போதும் அமையவில்லை. ³⁷ மேலும் அரசிவையில் சிக்காதிருந்ததைச் சுட்டி அவரது மெய்த்துறவு விளக்கப்பட்டது. ³⁸

இல்லற நெறியை அடிகள் பிழைபட்டதாகக் கருதவில்லை வைதிகநெறி, சைவநெறி இரண்டினையும் அவர் உணர்த்த முற்பட்டவர்.

தாயுமானவர் எரிவாய்ப்பட்டது குறித்த உண்மை நன்கு விளங்கவில்லை என்பார் கா. சு. பிள்ளை. ³⁹

சேக்கிழாருக்கு இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்ததைப் போல தாயுமானவருக்குத் தெய்வங்கங் அடியெடுத்துக் கொடுக்கவில்லை என்பதும், அறிவு, அறியாமை என இருபகுதியும் கலந்து சொல்லிய தமிழ்மாலை அவருடையது எனவும் அவர் கூற்றின் முகமாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ⁴⁰

உண்பதும், உறங்குவதுமாயுள்ள வஞ்சக உலகியலினின்றும் விடுதலை வேண்டிய கொள்கையே தாயுமானவர் தத்துவத்தின் உட்கிடை என்பதும் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ⁴¹

பட்டினத்தடிகள் வரலாறு (1930) :

தமிழில் பட்டினத்தடிகள் வரலாறு முந்தியதாகவும், வடமொழியில் பிந்தித் தோன்றியதாகவும் கருதப்படுகிறது. ⁴²

பதினோராம் திருமுறையில் பட்டினத்தார் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதனைக் கொண்டு இவர் காலம் சுட்டப்படுகிறது.

மேலும் பட்டினத்தார் வரலாறும், வரலாற்றாராய்ச்சியும் அவர் கொள்கைகளும் இந்நூலின்கண் இடம் பெற்றுள்ளன; அடுத்து,

பிற்காலத்து விளங்கிய பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பற்றிய செய்திகள் ஒப்பீட்டு முறையோடு தனியே தரப்பட்டுள்ளன.

“பட்டினத்தடிகள் புராணம் தமிழில் இயற்றப்பட்ட காலத்தே தமிழ் மூலநூல்கட்கு வடமொழி மூலம் காட்டும் பொய் வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் தலையெடுக்கவில்லை” ⁴³ என்று கூறியதோடு, பின்னர் வடமொழியிலே தோன்றிய பட்டினத்தார் புராணம் எவ்வாறு வேறுபட்டுள்ளது என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது.

வட மொழியில் கீணப்படும் பட்டினத்தார் குபேரன் அவதாரம் என்பது உபச்சாரம் வழக்கென்று சுட்டப்படுகிறது.⁴⁴ மேலும் பத்திரகிரியார் வ்ரலாறு பட்டினத்தடிகள் வரலாற்றோடு தொடர்புடையதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பக்தி உணர்வும் பழம் பிறப்புணர்வும் பட்டினத்தடிகள் சிவபூசைக்குக் காரணமாகக் குறிக்கப்படும்.⁴⁵ மருதவாணன் என்ற பட்டினத்தாரின் மகன், திருவிடைமருதூர்ப் பெருமானின் அவதாரம் என்பது அய்யத்திற்கிடமளித்தாலும், மகன் பிரிவு நாள் தொட்டு அடிகள் துறவியானார் என்பது இறையன்பே, மகன் பாசமாக விளங்கியதைக் காட்டும்.⁴⁶ திருவொற்றியூரிலே பட்டினத்தார் சமாதியுற்ற திறம் வினோதமாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.⁴⁷

குமரகுருபரர் வரலாறு (1932):

இவர் வாழ்க்கை வரலாற்றுக்கு மூலமாவது திருசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய குமரகுருபரர் சரித்திரம் என்பதே.⁴⁸

இவர் காலம் திருமலைநாயக்கர் காலம்; தாயுமானவர் குமரகுருபரர்க்கு ஓத்த காலத்தவராயினும் இருவருக்கும் சந்திப்பு நிகழ்ந்ததாகத் தெரியவில்லை.

குமரகுருபரர் வரலாற்றாராய்ச்சியும் நூலாராய்ச்சியும் இணைந்ததே இந்நூல்.

குமரகுருபரர் கந்தர்கலிவென்பாப் பாடிய நிகழ்வு பழம் பிறப்புணர்வின் தாக்கமாகவே கருதப்படுகிறது. அதனால் இவர் குட்டித் திருஞானசம்பந்தரென்று அழைக்கப்பட்டார்.⁴⁹

குமரகுருபரர் வாழ்வு இந்தியா முழுமையும் பரந்து நிகழ்ந்தமையால் லசவசித்தாந்தம் மறுமலர்ச்சி எய்தக் காரணமாயிற்று என்பர்.⁵⁰

இவர் தம்பதினாறு பிரபந்தங்களும்⁵¹ தமிழின் ஆற்றலை உயர்த்தின பாங்குடையன. சான்றாக, கடவுள் அவதாரங்களின் தோற்றத்திற்குத் தமிழறியும் வேட்கையையே காரணமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதும்கூட்டப்படும். அது வருமாறு⁵²

“... .. தண்டமிழ் மதுரங்

கூட்டுண வெழுந்த வேட்கையாலெனிலிக்

கொழிதமிழ்ப் பெருமையாரறிவார்?”

(மதுரைக்கலம்பகம், பா. 92)

சிவஞானமுனிவர் வரலாறு (1932):

இந்நூல் சிவஞானமுனிவர் வரலாறு, வரலாற்றாராய்ச்சி, முனிவர் நூல்களின் சுருக்க ஆராய்ச்சி, கருவி நூல்களின் ஆராய்ச்சி என நான்கு கூறுகளுடையது.

தோற்றுவாய் என்னும் பகுதியில், திருசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் முனிவர் வரலாறு கருதி 120 பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர் எனவும் அவ்வரலாறு முற்றுப்பெற்றதாயில்லை எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.⁵³

சிவஞான முனிவர், சிவஞான போதத்திற்கும் தொல்காப்பியப் பாயிரத்திற்கும் முதற் சூத்திரத்திற்கும் பேருரை தீட்டியவர். இங்ஙனம், வடநூற்கடலும் தென்தமிழ்க் கடலும் நிலை கண்டுணர்ந்து உரைநடையாள்வதிலும் செய்யுளியற்றுவதிலும் திறனுடையவரின் வரலாற்றையும் நூற்கருத்தையும் ஆராய்வது பயனுடையதாகக் கருதப்பட்டது.⁵⁴

வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் ஊர், பெயர், பெற்றோர், கல்வி, சமயஈடுபாடு, இயற்றிய நூல்கள் (29) பற்றியனவாய் அமையும். காலம் குமரகுருபரர்க்கும் தாயுமானவர்க்கும் பிற்பட்டது எனவும், மாணவர் யருவரெனவும் கூறப்பட்டது.

முனிவர் நூல்களின் சுருக்க ஆராய்ச்சிப் பகுதியில் மொழி பெயர்ப்புத் திறனும், புடைப்பாற்றலும் கூறப்பட்டுள்ளன. அடுத்து கருவி நூல்களின் ஆராய்ச்சிப் பகுதியில் சிவஞானமுனிவரின் உரைத்திறன், ஆராய்ச்சி நோக்கு பேசப்பட்டுள்ளன. சங்கராச்சாரியாருடனும் பதஞ்சலியாருடனும் சிவஞானமுனிவர் ஒப்பிடத்தக்கவர் என்பதும் சுட்டப்பட்டுள்ளது.⁵⁶

ஆழ்வார் வரலாறுகள் (1934—1935):

கா.சு. பிள்ளை, ஆண்டாள், பெரியாழ்வார், நம்மாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், தொடர்-
• டரடிப்பொடியாழ்வார் முதலியோர் வரலாறுகளையும் தமது பத்திரிக்கையான மணிமாலையில் தொடர்ந்து எழுதி வெளியிட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

பிற வரலாறுகள் :

அவற்றோடு நெப்போலியன் வரலாற்றையும் அவர் (1935) எழுதியுள்ளார்.⁵⁶ மேலும் இந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்த இந்திய அறிவியல் மேதை சர். பிரபுல்ல சந்திர ராயின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் (1940) நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். அதன்கண் பி. சி. ராய் அவர்களின் பிறப்பு, கல்வி, ஆராய்ச்சி, தொழில், சமுதாய சீர்திருத்தம், அரசியல் கொள்கை முதலிய தலைப்பின்கீழும் ராய் எழுதிய கலவை நூல் பற்றிய திறனாய்வு இடம்பெறும்.

உலகப்பெருமக்கள் (Great Contemporaries) I & 2 (1939, 1940)

உலகப்பெருமக்கள்⁵⁷ என்னும் தலைப்பில் கா. சு. பிள்ளை இரண்டு நூல்களை உருவாக்கியுள்ளார்; அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஏழு பேருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை அரசியல், அறிவியல் சமயவியல் இலக்கியம், உளவியல் என்ற பல்வேறு துறைகளிலும் மேம்பட்டு விளங்கிய தலைவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளின் தொ.

குப்புக்களாகவே சருத்தத்தக்கன; அவை உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் மக்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகிப் புகழ் பெற்றவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத்தரும் முயற்சியில் மலர்ந்தவை.

இவ்விரு நூல்களிலும்⁵⁸ கா. சீ. பிள்ளை பத்துறை வல்லுநர்கள்பால் காட்டிய ஆர்வமும், அறிவு நாட்டமும் காணமுடிகிறது; தவிர, அவருக்கிருந்த நாடு, மொழி, சமயம், இனம் கடந்த பொதுநோக்கீழும் புலப்படுகிறது.

இது காறும் கா.சு. பிள்ளை இயற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களின் சுருக்கக் குறிப்புத் திரட்டித் தரப்பட்டது. கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித்திறன்:

இவற்றைக் கொண்டு கா. சு. பிள்ளை, வாழ்க்கை வரலாற்று நூலியற்றியதில் பின்வரும் நெறிகளைப் பின்பற்றியுள்ளதைக் கண்டுணரமுடிகிறது.

1. புராணங்களாக விளங்கிய செய்யுட்பகுதிகளை உரைநடையாக்கம் செய்தல்⁵⁹
2. வேறுபட்ட மூலாதாரப்பகுதிகளிடையே காணப்படும் முரண்பாடுகளின் தகவறிய தருக்கமுறையிலான ஒப்பீட்டாய்வு செய்தல்⁶⁰
3. இலக்கியமரபு தழுவிப் பொருள்கோள் காணல்⁶¹
4. கர்லமாற்றத்தால் நம்பகத்தன்மையிழந்த நிகழ்வுகளை, வரலாற்றுள்ளுணர்வோடும், சித்தாந்தப்பொருள் நோக்கிலும், உளவியல், உலகியல் வழக்காறுகளை இணைத்துக்காட்டியும் பொருண்மைப் பொருத்தம் காணல்⁶²
5. அய்யறவுக்கோட்பாட்டில் இருண்மைக் கூறுகளை வெளிக்கொணர்தல்⁶³
6. வழக்கொழிந்த இலக்கியங்களின் சமய மதிப்பும் வரலாற்று மதிப்பும் காணத்தக்க திறனாய்வு முறைகளைக் கொண்டு மூலஆய்வு மேற்கொள்ளல்⁶⁴

7. புதியன புகுதல் வழுவல்ல என்ற கோட்பாட்டின்படி பிறநாட்டு அறிவியல், இலக்கியம், அரசியல் மேதைகளின் வரலாறுகளைத் தமிழாக்கம் செய்தல்⁶⁵.

8. சமயம், இலக்கியம் என்ற கட்டுக்குள்ளடக்காமல் அறிவியல், உளவியல், அரசியல் முதலிய பிறதுறைச் சார்பானோர் வரலாறுகளைக் கொண்டு பொது அறிவு மேம்படச்செய்தல்⁶⁶.

கா. சு. பிள்ளை தீட்டிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களின் கட்டமைப்புத் திட்டம் :

1. வாழ்க்கை வரலாற்றுநூல் எழுதப்படுவதன் தேவைச் சுட்டுதல், நோக்கம் கூறல்
2. மூலங்களைக் குறித்தல்-தரவு வழிமுறை கூறல்
3. வரலாற்றுக் காலத்தை வரையறுத்துக் கொள்ளுதல்
4. பெற்றோர், குலமரபு, மணஉறவு, துறவு, ஆசிரியர், மாணவர், பயணம், பணிமுறை, பிறசான்றோர் தொடர்பு சுட்டுதல்
5. வரலாற்று நாயகர்களின் வாழ்க்கையின் அற்புத நிகழ்ச்சிகளின் பொருத்தம் காட்டுதல்
6. அவர் தம் படைப்புகளை வரலாற்று முறையிலும், உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு முறையிலும் திறனாய்வு செய்தல்
7. அவர்தம் நெறிகளின் வரலாற்றுமதிப்பு, இலக்கிய மதிப்பு, சமயமதிப்புகளை இனஞ்சுட்டுதல்
8. விந்தைச் செயல்களைப் பிறதுறைக் கோட்பாட்டோடு இணைத்துக் காட்டுதல்
9. பிறசான்றோர் நிகழ்வோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுதல்
10. பழையமரபு வழியிலான கொள்கைகளைப் புதிய நோக்கில் மறுமதிப்பீடு செய்தல்

மேலே குறிப்பிட்ட நெறிமுறைகளிலும் கட்டமைப்பு முறையிலும் கா. சு. பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை உருவாக்கியுள்ளார்; அந்நூல்களின் அணுகுமுறையை ஒட்டி அவைகளை இருவகைகளாகப் பிரித்து மதிப்பிடலாம்.

முதல்வகை / மறுமதிப்பீடு

இரண்டாம்வகை / புதுமதிப்பீடு

சந்தானகுரவர் முதலாக

ஆழ்வார்கள் ஈறாகப் பண்டைய

தமிழர் சமயநெறித் தலைவர்-

களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள்

நெப்போலியன் வரலாறு

சர். பி. சி. ராய் வரலாறு

உலகப்பெருமக்கள் 1 & 2

காலமாற்றத்தை ஒட்டிக் கருத்து மாற்றங்கள் விளையும்; கருத்து மாற்றங்களின் விளைவாக மதிப்பு மாற்றங்கள் நிகழும்; பழைய கருத்துக்களின்பால் மதிப்புக்குறையக் குறைய புதிய கருத்துக்களுக்கு வரவேற்புப் பெருகுதல் இயல்பு.

அச்சப்பொறியின் துணையால் பத்திரிகைகள் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கும்; அதனால் படிக்கும் பழக்கம் பெருகி, உலகம் தழுவிய அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். இங்ஙனம் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டாலன்றி உலகின் முன்னேற்றத்தின் பங்கு பெறவழியில்லை. வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களின் சிறப்பியல்புகள் ;

இந்நூல்களின் மூலம் வாழ்க்கை முறையில் ஆர்வப் பிடிப்பும் தகவல் தொடர்பில் வேட்கையும் ஏற்படலாம். கா. சு. பிள்ளை தீட்டிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் உரைநடைய க்கத்தாலும், தமிழாக்கத்தாலும் ஆர்வத்தையும், வேட்கையையும் உறுதியாக வளர்த்துவரும் திட்டப் பாங்குடையனவாகப் போற்றப்பட்டன.

கா. சு. பிள்ளை எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் எல்லாம் பாடநூல்களாக அரசின் அங்கீகாரம் பெற்றன

என்று தெரிகிறது இதிலிருந்து அவற்றின் கல்வி மதிப்பினை உணரமுடியும்.

அகராதித்துணையோ, ஆசிரியர் உதவியோ இல்லாமலே பயன்படும் பாங்குடைய இவ்வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களால் குறைந்த கல்வி உடையவர்களும் நிறைந்த பயன் பெற்று மகிழுமுடியும். வாழ்க்கையில் மேம்பாடு காணத் தேவைப்படும் நல்லெண்ணத்தையும் (Good will) தன்னம்பிக்கையையும் (Self - confidence) வளப்படுத்தும் ஆற்றல் கா. சு. பிள்ளையின் உரைநடையாற்றல் என்பது வெளிப்படை. இதற்குச்சான்றாக உலகப்பெருமக்கள் இருநூல்களையும், சர். பி. சி. ராய் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் சுட்டலாம்.

ஸ்டாலினின் வாழ்க்கை வரலாற்றோடு முசோலினி வாழ்க்கை வரலாற்றையும் இணைத்துப் படிப்பவர்களுக்குப் பின்வரும் உண்மை புலனாதல் வேண்டும்.

உயர்ந்த குறிக்கோளுக்காகத் தியாக வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் தலைமை மாந்தரைக் காணும் நாடகத்திலோ நாவலிலோ தீயநோக்கமுடைய கொடியவனையும் படைப்பதால் வேற்றுமைச் சுவையோடு விழிப்புணர்ச்சியும் வியப்புணர்ச்சியும் ஏற்படக்கூடும்; அதைப் போலவே உலகியல் நடப்பில் முரண்பாடுள்ள கொள்கைகளுக்கிடையே நிகழும் கருத்தியக்கப் போராட்டத்தைப் புறவய நோக்கில் அணுகி அறிய இம்முறை உதவலாம்.

மற்றும், இதிகாச புராணங்களிலும் காவியங்களிலும் இடம் பெறும் கற்பனைப் பாத்திரங்களையோ, கடவுளின அவதாரங்களையோ, திருவிளையாடல்களையோ உரைநடையில் தீட்டிக் காட்டுவதுண்டு; ஆனால் அவை, மக்களுடைய மனப்போக்குகளையோ அறிவு நாட்டத்தையோ திசைதிருப்பிவிடக்கூடும்; அதன் விளைவாக, வரலாற்றுள்ளுணர்வாலும், அறிவியல் வேட்கையாலும் மதிப்பு மாற்ற-

மடைந்துவரக்கூடிய படைப்புச் சிந்தனைக்குத் தடையுண்டாகலாம். எனவேதான் கா.சு. பிள்ளை விரிவான சமய உணர்ச்சியும் இயல் இசை நாடகத்திறமும், தத்துவ விசாரணையும் கொண்ட தத்துவ ஞானிகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை எழுதுவதன் மூலம், தம் காலத்தில் தமிழர் பண்பாட்டில் நிலவிய பூசலை முடிவுக்குக் கொண்டு வரமுடியுமென்று கருதியிருக்கலாம்.

மற்றும், கா.சு. பிள்ளை தாம் எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களில், வரலாற்றுநாயகர் தம் நூலாராய்ச்சியையும் ஒரு பகுதியாக இடம்பெறச் செய்துள்ளார்.

இதன்மூலம், இலக்கிய வெளிப்பாடுகளை அறிந்து மதிப்பிடப் படைப்பாளியின் வாழ்க்கை வரலாற்று அறிவு முற்படுதேவை என்பதைக் கா.சு. பிள்ளை உணர்ந்து போற்றியுள்ளதை அறியமுடியும்.

இதனைப் பின்வரும் இலக்கியக் கொள்கை கொண்டு உறுதி செய்யலாம்.

“ஒரு கலைப்படைப்பு உருப்பெற மிகத்தெளிவான காரணமாக அமைபவன் அதனைத் தோற்றுவித்தவன்; அதாவது ஆக்கியோன். எனவே அவனது ஆளுமை, வாழ்க்கை இவற்றோடு இலக்கியத்தை இயைபுற அமைத்து விளக்குவது இலக்கியக் கல்வியின் தொன்மை வாய்ந்த சிறப்பான முறைகளில் ஒன்றாகும்.”⁶⁷

இதன்படி, தமிழில் உள்ள சமயஇலக்கியங்களைச் சுவைத்துப் பயன் காண ஆக்கியோனின் இலக்கியத்திறனுக்கு மூலமான் அவன் மரபு, கல்வி, பெற்றோர்துணை குடும்பம் முதலிய பிறர் தொடர்பு, துறவு, நிலை, பழம்பிறப்புணர்ச்சி, அவனுடைய விருப்பு வெறுப்புக்களை உள்ளடக்கிய வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிதல் வேண்டும் என்றாகிறது.

இக்கொள்கையைச் செயல்முறையில் காண, ஒரு தடை எழுப்புவதுண்டு. “கலைப்படைப்பு எழுத்தாளனின் உண்மையான வாழ்வை வைத்து உருவாக்கப் படுவதைக் காட்டிலும், அவனது கனவால் உருப்பெற்றிருக்கலாம் அல்லது ஆக்கியோன் விடுபட விரும்பும் வாழ்வின் சித்திரமாக அமையலாம்.”⁶⁸ எனவே வாழ்க்கை வரலாற்றை முதன்மையாக்கி இலக்கியக் கல்வி நடைபெறுமாயின், அதனால் பயன் இல்லை என்று கருதப்படுகிறது. காரணம் நேர்முகமான இலக்கியச்சல்விப்பயனை, வாழ்க்கை வரலாறு கட்டுப்படுத்திவிடலாம் என்ற அச்சம் உள்ளது.

ஆகவே, “... வாழ்க்கை வரலாற்றிற்கு உரிய சிறப்பு எதுவாயினும், அதற்கு உண்மையான திறனாய்வு முக்கியத்துவம் அளிப்பீது ஆபத்தானது. வாழ்க்கை வரலாறு தரும் எச்சான்றும் நுட்பமான திறனாய்வின் நிலையை மாற்றவோ, அதன்மேல் செல்வாக்குப் பெறவோ இயலாது”⁶⁹ என்ற கொள்கையையும் சருத்தில் கொள்வது அவசியமாகிறது. இந்த அடிப்படை நோக்கில், கா.சு. பிள்ளை எழுதிய வாழ்க்கை வரலாற்று நாயகர்களின் வாழ்க்கை நெறிகளும், நிகழ்ச்சிகளும் பற்றிய முன்னறிவு அவர்தம் இலக்கியச் சொற்பாடுகளைத் திறனாய்வு முறையில் அணுகிப் பொருள்கோள் காண இன்றியமையாதது என்றே உருதலாம்.

இங்ஙனம், வாழ்க்கை வரலாற்று அணுகுமுறைத்திறனாய்வின் மூலம், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஏறக்குறைய 1500 ஆண்டுக்கால எல்லைக்குட்பட்ட (மாணிக்கவாசகர் காலம் முதல் சிவஞானமுனிவர் காலம் வரை) இலக்கியக் கொள்கை பற்றிய சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண இயலும்.⁷⁰ எனவே, வரலாற்று உள்ளணர்வும், திறனாய்வுநெறியும், இலக்கியக் கொள்கைத் தெளிவும், சமயநூல் புலமையும் கொண்டு வாழ்க்கை வரலாற்றை அணுகு-

வதன் மூலம். வரலாற்றுமெய் நிகழ்வு குறித்த திரிபுணர்ச்சிக்கும் வாழ்க்கை மதிப்புகள் பற்றிய தப்புக்கொள்கைக்கும் இடம் தராத சமயம், இலக்கியம் உள்ளிட்ட பண்பாட்டு மதிப்பீட்டிற்கு வழிகாணமுடியும்.⁷³

கால வேறுபாட்டால் இலக்கிய மதிப்பு மாறுபட இடம் உள்ளது; எனவே படைப்பாளியின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பின்புலத்தை வரையறை செய்து கொண்டால், அது இலக்கியத்தினையும் அது காட்டும் பண்பாட்டையும் இனங்கண்டு போற்ற உதவும்.

மேலும் முதல் வகையில் அடங்கிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் புராணங்களை மூலமாகக் கொண்டு தோன்றியவை; என்றாலும் மறுபார்வை நோக்கில் தமிழர் சமயத்தையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் இனங்கண்டு கொள்ளத் தக்க ஆரம்ப ஆய்வுகளாகக் கருதலாம். அங்ஙனம் கா. சு. பிள்ளை இவைகளைத் தரவுகளாகக் கொண்டு தமிழர் சமயத்தையும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றையும் வரன்முறை செய்வது அவர் காலத்தில் நிலவிய தமிழர் பண்பாட்டுபூசல் தீர்க்கும் கருவி முறையாகவே கருத இடமுள்ளது.

சமயத்தலைவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களின் துணையால் தமிழர் சமயமதிப்பும், இலக்கியமதிப்பும் உணர முடிந்ததைப் போலவே⁷² அறிவியல், அரசியல், உளவியல், வல்லுநர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுநூல்களின் துணையால் தமிழர் பொது அறிவு மேம்பட்டு சுயமரியாதை உணர்வு மேலோங்கக்கூடும் என்று எண்ண இடமுள்ளது.

குறிப்புகள்

1. The Dictionary of National Biography and Encyclopedia of World Biography.

2. கா. சு. பிள்ளை, "உலகப் பெருமக்கள்" என்ற தலைப்பில் எழுதிய இரு நூல்களும் மொழிபெயர்ப்புக்களே.
3. சாலினி இளந்திரையன், வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார்.
4. சாலினி இளந்திரையன், வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம், பக். 56—57.
5. Encyclopaedia Britannica, Vol. 3. p.636
6. மேலது.
7. ரெனிவெல்லாக் & ஆஸ்டின் வாரன், இலக்கியக் கொள்கை, எல். குளோறியா சுந்தரமதி, (மொ. பெ. ஆ.) ப. 9.
8. கா. சு. பிள்ளை எழுதிய தாயுமான சுவாமிகள் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும் சிவஞானமுனிவர் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும், இவ்வகைக்குச் சான்றாகும் என்பர். சாலினி இளந்திரையன், வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம், ப. 223.
9. மேலது, ப. 230.
10. மேலது, பக். 255 — 256.
11. கா. சு. பிள்ளை, சைவசித்தாந்த சந்தானாசாரியர்களும் அவர்களில் அநுள் நூல்களும், ப. 7.
12. மேலது.
13. மேலது, ப. 42.
14. மேலது, ப. 43.
15. ஆளுடையபிள்ளை யாரோடளவளாவுதல், ஞானசம்பந்தரை மீண்டும் கானல்-என்பன அப்பர் வரலாற்று நூலில் இடம்பெற்றுள்ள உத்தலைப்புகள்.

16. கா. சு. பிள்ளை, திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு, ப. 23.
17. மேலது, ப. 26.
18. மேலது, ப. 25.
19. மேலது, ப. 24.
20. மேலது, ப. 26.
21. மேலது, பக். 182 - 183.
22. கா. சு. பிள்ளை, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம், ப. 166.
23. கா. சு. பிள்ளை, மாணிக்கவாசகம்பெருமான் வரலாறு, ப. 6.
24. மேலது.
25. மேலது.
26. மேலது, ப. 3.
27. மேலது, ப. 12.
28. மேலது, ப. 23.
29. மேலது, ப. 77.
30. மேலது, ப. 78.
31. கா. சு. பிள்ளை, சேக்கிழார் வரலாறு, ப. 31.
32. மேலது, ப. 71.
33. மேலது, ப. 51.
34. மேலது, பக். 1 - 4.
35. கா. சு. பிள்ளை, 'முன்னுரை', தாயுமானவர் வரலாறு.
36. மேலது, ப. 21.
37. கா. சு. பிள்ளை, தாயுமானவர் வரலாறு, ப. 21.
38. மேலது, ப. 25.

39. மேலது, ப. 18.
40. மேலது, ப. 205.
41. மேலது, ப. 149.
42. கா. சு. பிள்ளை, பட்டினத்தடிகள் வரலாறு, ப. 2.
43. மேலது, ப. 29.
44. மேலது, ப. 30.
45. மேலது, ப. 31.
46. மேலது, ப. 36.
47. மேலது, ப. 39.
48. கா. சு. பிள்ளை, குமரகுருபரர் வரலாறு, ப. 2.
49. மேலது, ப. 17.
50. மேலது, ப. 26.
51. மேலது, ப. 21.
52. மேலது, ப. 77.
53. கா. சு. பிள்ளை, சிவஞானமுனிவர் வரலாறு, ப. 3.
54. மேலது.
55. மேலது, ப. 2.
56. இதுவும் மணிமாலையில் தொடர்ந்து வெளிவந்தது.
57. முதல் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றவரலாறுகள் :
 1. ஆகாகான், 2. திவாலரா, 3. உறாவெலாக்
 எல்லிஸ், 4. ஸ்டாலிஸ், 5. டேவிட்லாயிட்ஜியார்ஜ்,
 6. ராம்சேமாக்டனால்ட், 7. முசோலினி.
58. இரண்டாவது புத்தகத்தில் இடம் பெற்றவரலாறுகள்:
 1. காந்தியடிகள், 2. பிராங்விண்டி ரூஸ்வெல்ட்,
 3. முஸ்தபாகமால், 4. ஜார்ஜ் பெர்னாட்ஷா,
 5. சர். ஆலிவர் லாட்ச், 6. ரூதர்போர்ட்பிரபு,
 7. பால்கிண்டன் பர்க்.

59. தாயுமானவர் வரலாறு நீங்கலாக ஏனைய சைவ சமய நெறித்தலைவர் வரலாறுகள்.
60. மாணிக்கவாசகர்¹ பட்டினத்தார் வரலாறு.
61. சேக்கிழார் பெரியபுராண² அணுகுமுறை : பின் இணைப்பில், புராணங்கள் ஒரு விளக்கம் காண்க.
62. திருஞானசம்பந்தர், குமரகுருபரர் இளமையிலேயே பாடும் திறன் பெற்றது.
63. பட்டினத்தார், தாயுமானவர் துறவுநெறி மேற்கொண்ட சூழல்.
64. குமரகுருபரர், சிவஞானமுனிவர், சிற்றிலக்கியவகைகள்.
65. உலகப்பெருமக்கள், சர். பி. சிராய் வாழ்க்கை வரலாறு,
66. மேலது.
67. ரெனிவெல்லாக்கி³ ஆஸ்டின்வாரன், இலக்கியக்கொள்கை, எல். குளோறியா சுந்தரமதி (மொ. பெ. ஆ.), ப. 93.
68. மேலது, ப. 101.
69. மேலது, ப. 103.
70. “திருவாதவூரடிகள் வரலாற்றிற்கேற்பத் திருவாசகத் திருப்பதிகங்களை ஒருவாறு வரிசைப்படுத்தின் அஃது இப்பொழுதுள்ள பதிகவரிசையின் வேறாகும்” என்பார் கா. சு. பிள்ளை.
—மாணிக்கவாசகப்பெருமான் வரலாறு, ப. 77.
71. cf. Pauline V. Young, *Scientific Social Surveys and Research*, p. 101.

“Facts do not lie around in a plain view awaiting an explorer. They are often imbedded in a thick crust of cultural norms and are intertwined

with diverse and dynamic social relations. Unraveling them is a slow process.

There are often many trails and errors in discerning the nature and extent of their association with other facts and in selecting those that are meaningful and pertinent to the question under study. Furthermore, facts are not easily into pattern. A scientist may try to put fact together, but they do not seem related to each other. He try again on the basis of new insights, but he may still be in doubt about some; he replaces these with others, and continues the process until he sees a logical connection between his facts."

72. புராணங்கள்-ஒரு விளக்கம், பின் இணைப்புக் காண்க.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றியல்

முன்னுரை ;

கா. சு. பிள்ளை இயற்றியுள்ள 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றது என்பதனை ஆராய்வது இவ்வியலின் நோக்கமாகும். முதலில் அந்நூல் எழப் பின்புலமாயிருந்த சமுதாயச்சூழல் விளக்கப்பட்டுள்ளது; அடுத்து, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தேவையும் பயனும் சுட்டப்பட்டுள்ளது. பிறகு, கா. சு. பிள்ளையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் உள்ளடக்கமும் உருவாக்கமும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் அவருடைய ஆராய்ச்சித்திறன் காண இடமுள்ளது.

தோற்றம் :

“குத்திரனுக்கொரு நீதி · தெண்டச் சோறுண்ணும்
பார்ப்புக்கு வேறொருநீதி சாத்திரம் சொல்லிடுமாயின்
அது சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்”*

இவ்வாறு பாரதி விமரிசனப் பார்வையோடு கோபாவேசப்-
பட இடம் தந்தது அவர் காலத்துச் சமுதாயநிலை சாத்திரம்
என்று போற்றப்பட்டதெல்லாம், பாரதி கண்ணுக்குச் சதி-
யாகத் தெரிகிறது. நன்மை தரவேண்டிய ஒன்று தீமைக்குக்
காரணமாயிருந்ததைக் கண்டறிந்ததோடு விடவில்லை;
பிறரையும் உளப்படுத்திச் 'சதியென்று கண்டோம்' என்று
கட்டிக் காட்டுவதிலே பாரதியின் கண்டிக்கும் தீவிரத்தையும்
காணமுடிகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி அரசியல் அரங்கில்
முதல் உலகப்போர் நிகழ்ந்த காலம்; சோவியத் ரஷியாவில்
பொருளாதாரப்புரட்சி மலர்ந்த காலமும் அதுவே; அதே
கால கட்டத்தில் இந்தியா விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடு-
பட்டிருந்தது; அக்காலத்திய தமிழகத்தின் சமுதாயச் சூழ-
லின் இருப்பையே (Social Situation), பாரதி படம் பிடித்துக்
காட்டியுள்ளார்; அடுத்து, 'பார்ப்பனரல்லாதாரின் கொள்-
கை அறிக்கை'¹ என்பதன் மூலம் அரசியல் பொருளாதாரச்
சமூக அநீதிகளால் பார்ப்பனரல்லாத தமிழர் வஞ்சிக்கப்-
பட்டு வந்த உண்மை வெளிப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய வஞ்-
சகத்துக்குத் துணைநின்றது சாத்திரம். ஆனால், முதல்
அறிக்கை, வஞ்சகப்போக்கிற்கு எதிரான செயல்திட்டத்-
திற்கு வழிவகை கண்டது; அதன் விளைவாக, தென்னிந்திய
நல உரிமைச்சங்கம் என்ற அரசியல் கட்சி உருவாக்கப்-
பட்டது. அதுவே பின்னர் நீதிக்கட்சியாகவும் அழைக்கப்-
பட்டது.² இதன் வளர்ச்சிப்போக்கை 'பிராமணரல்லாதார்
இயக்கம் ஒன்று ஏற்பட்டு அதன் தலைவர்கள் மாகாண நிர்-
வாகத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றனர்' என்று கா. சு. பிள்ளை
தாம் இயற்றிய வரலாற்றுப் பாடநூலில் குறிப்பிட்டுள்-
ளார்.³

இதிலிருந்து, கா.சு. பிள்ளையின் காலத்தில் பார்ப்பனர்-
பார்ப்பனரல்லாதாரிடையே நிலவி வந்த பண்பாட்டுப்பூசல்,

அரசியல் மதிப்பும் வரலாற்றுமதிப்பும் உடைய செய்தியாயிற்று என்பதனை அறியமுடிகிறது. இதனை, ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களும், "பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தின் வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டில் வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சியாக இருந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, பிராம்ணர் அல்லாதாரின்படித்தவர்களிடையே அதற்கு நல்ல வரவேற்பிருந்தது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்,⁴

மேலும், பாரதி சதிஎன்று கண்டோம் என்று பாடியதன் பொருண்மையைக் கற்றவரும் மற்றவரும் இயக்கமுறையிலே அணுகி ஆராய்ந்து தீர்வு காண முயன்றுள்ளனர் என்று எண்ண இடமுள்ளது.

இந் நிலையில் தமிழர் முன்னேற்றக்கருதி, வேலை வாய்ப்புக்கான வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கி இரண்டு அரசு ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டன.⁵ இத்தகையதொரு பண்பாட்டுப் பூசலை ஒட்டிய சமுதாய நெருக்கடி (Social Crisis Cultural Conflict) நிலவிய காலக்கட்டத்திலேதான் கா. சு. பிள்ளை தமது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை உருவாக்கி வெளியிட்டார். (1928-1930).

நோக்கம் :

"ஒரு மொழியின் இலக்கிய வரலாறானது அம்மொழியிலுள்ள செவ்விய நூல்களின் தோற்றத்தையும் தன்மையையும் காலமுறைக்கேற்ப வகுத்துக்காட்டி, அம்மொழிபேசும் மக்களது கருத்துக்கள், இலக்கியங்களுள் எம்முறையிலமைந்துள்ளன வென்றும், அவர்களது மணவாழ்க்கையின் வரலாற்றினை அவர்கள் இலக்கியங்கள் எவ்வாறு விளக்கிக் காட்டுகின்றன என்று தெரிந்து இலக்கியமென்பது மக்கள் வாழ்க்கைப்படம் என்று தெளிவுற அறிவுறுத்தும் கருவி நூலாகும்"⁶ என்று கா. சு. பிள்ளை எழுதியிருப்பதன் வாயிலாக இலக்கிய வரலாற்றின் இயல்பு பற்றி அவருக்குத் தெளிவான கொள்கை இருந்தது தெரிகிறது.

இலக்கியம் என்பது குறிக்கோளியலையும் நடப்பியலையும் உள்ளடக்கிய வாழ்க்கை விளக்கம் என்பது பொதுவான முடிவு. இதனைக் கருத்தில் கொண்டே, அவர், இலக்கியம் என்பது மக்கள் வாழ்க்கைப்படம் என்று சுட்டி அதனைத் தெளிவுபடுத்தக்கூடிய கருவி நூலே இலக்கிய வரலாறு என்றுரைத்தார். இலக்கியம் பற்றியும் கா. சு. பிள்ளைக்குத் தெளிவான கொள்கை உண்டு. அது, "இலக்கியம் என்பது மக்களுடைய விழுமிய கருத்துக்களைச் செவ்விய சொற்களால் விளக்கும் கருவியாகும்" என்பது.⁷

இத்தகைய இலக்கியங்களின் வரலாற்றை உருவாக்குவதன் மூலம் இலக்கியங்களின் நம்பகத்தன்மையையும் ஏற்புடைமையையும் (Reliability and Validity) உறுதி செய்தல் இயலும்; அதன் விளைவாக இலக்கியங்களைத் தக்க வரலாற்றுச் சான்றுவாயில்களாக (Historical Source materials) மதிப்படையச் செய்யமுடியும். அதன் மூலம் வரலாற்று உள்ளுணர்வை (Historical insight) வளர்த்து அறிவை வளப்படுத்த இயலும்.

பண்பாட்டுப்பூசல் காரணமாக, போதிய கல்வி வாய்ப்பும் தேவையான அறிவு வளர்ச்சியும் இழந்து பின் தங்கிக்கிடக்கும் தமிழர் தன் மதிப்புணர்வோடு கல்விநரட்டம் பெற இலக்கியக் கல்விப் பயிற்சி அவசியமானதைக் கா. சு. பிள்ளை உணர்ந்திருந்தார் என்று தெரிகிறது. இத்தகைய இலக்கியப் பயிற்சிக்குத் துணையாக அமைவது இலக்கிய வரலாற்றறிவு என்பதனையும் அவர் உணர்ந்திருந்தார் என்று எண்ண இடமுள்ளது.

ஆங்கிலம் முதலிய மேலைநாட்டு மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் இலக்கிய வரலாறு செம்மையாக அமைந்திருந்தன என்றும் தமிழில் அவ்வபோன்று இலக்கிய வரலாறு இல்லை என்றும் உணர்ந்து, அக்குறையினை நீக்கவே கா. சு.

பிள்ளை தாம் இலக்கிய வரலாறு எழுதியதாகக் கூறியுள்ளார். மேலும், எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளை எழுதிய இலக்கிய வரலாறு ஆங்கிலத்தில் உள்ளதாலும், சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவரின், 'புலவர் சரித்திரம்' காலமுறைக்கேற்ப எழுதப்படாததாலும், சபாபதி நாவலரின் 'திராவிடப்பிரகாசிகை' சிறந்த சில இலக்கியங்களின் இயல்பை மட்டும் தொகுத்துரைப்பதாலும், தஞ்சை சீனிவாசப் பிள்ளையின் 'தமிழ் வரலாறு' முற்றுப் பெறாததோடு ஒவ்வாத சில கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்ததாலும் அவற்றினின்றும் வேறான தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தம்மால் எழுத நேர்ந்ததாகவும் கூறியுள்ளார்.⁹

மேலைக்காரணங்களோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழ்ச் சமுதாயக் கட்டமைப்பில் நிறைந்திருந்த பண்பாட்டுப் பூசல்களும், கா.சு. பிள்ளை இலக்கிய வரலாற்றை எழுதத்தாண்டிய உந்துசக்தியாகக் கருத வேண்டியுள்ளது.

கா. சு. பிள்ளை 'குற்றவியலின் நெறிமுறைகள்' (Principles of Criminology) என்ற சட்ட ஆராய்ச்சித் சொற்பொழிவுகளின் மூலம் தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளராகும் விருது பெற்றவர்.⁹ சட்டத்தினைக் கற்றுணர்ந்ததால் சமுதாயவியல் நோக்கில் இலக்கியங்களைத் திறனாய்வது அவருக்கு இயல்பாயிற்று என்று உணரமுடிகிறது.

சமுதாயவியல் பற்றி, மானிடவியலாரும் சமுதாயவியலாரும் புதிய அறிவியல் முறையிலான உத்திமுறைகளைக் கையாண்டு பண்பாட்டுச் செயல்முறைகளின் திரிபு நிலை குறித்துப் பல கொள்கைகளை வகுத்துரைப்பார்; அதன் காரணமாகப் பழைய கொள்கைகள் மறுக்கப்படுதல் உண்டு. எனவே, பண்பாடு என்றும் நிலையானதாயிருக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. பண்பாடு என்றதுமீ ஏதோ ஓர் உயர்ந்த பண்புடைமை என்ற எண்ணம் தோன்றுவதற்கு இடமில்லை

என்பது சமுதாயவியல் காட்டும் கொள்கை.¹⁰ மனப்போக்குகளுக்கும், மரபு வழியிலான கருத்துக்களும், பழக்கவழக்கங்களும் பாரம்பரிய உடைமையாகச் சமுதாயத்தில் வந்து சேரக் கூடியவைகளே; ஆயினும், தொழில் முறையிலான சமூக அமைப்பு, சமயம், மொழி, கலைகள், ஆகிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் மக்களிடம் பரவுவதற்கு உறுதுணையாயிருப்பது மொழியாகும் என்பது சமுதாயவியலார் கொள்கை.

தமிழர் பண்பாட்டுச் செயல்முறைகளில் மொழி மாற்றம் காரணமாக, பண்பாட்டுப்பூசல் நிலவுவதனைக் கா. சு. பிள்ளை கண்டுணர்ந்தார். அப்பூசல் காரணமாகத் தமிழர் முன்னேற்றம் பல துறைகளிலும் தடைப்பட்டுள்ளதென்ற உணர்வு அவர்தம் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பளிச்சிடுகின்றது. தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்படுவதையும் அவர் உணர்ந்தார். குறிப்பாக, தமிழர் திருமணங்களில் தமிழுக்குப் பதிலாக வடமொழி வாழ்த்துரை இடம் பெற்றுள்ளது, தமிழர் கோவில்களில் தமிழுக்குப் பதிலாக வடமொழியிலே வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுகிறது, தமிழர் கல்விக்கு ஆங்கிலமே பயிற்சி மொழியாக உள்ளது. தமிழ்நாட்டு ஆட்சி மன்றங்களில் ஆங்கிலமே அலுவல் மொழியாக உள்ளது என்ற இவ்வுண்மைகள் நாட்டு நிகழ்வாகையால், பொதுக்கணக்கெடுப்பு, புள்ளி விவரத் தொகுப்பு முதலிய உத்திமுறைகள் இல்லாமலே இவைகளைத் தம் நூல்களில் கா. சு. பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மற்றும், தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்ட அந்நிலைமையை, சி. தில்லைநாதன், தனித்தமிழ் இயக்கம் பற்றி விளக்கும்பொழுது, "வடமொழி மோகமும் ஆங்கில மோகமும் அளவுக்கு மிஞ்சியிருந்த காலமது; விளங்காத வகையில் வடமொழி கலந்து எழுதுவதே மேன்மையெனப் பல புலவோர் கருதினர். அதனாலே தமிழ் மொழி பெரிதும் அலங்கோலப்

படுத்தப்பட்டது”¹² என்று கூறியுள்ளதும் இங்கு நோக்கத் தக்கது.

தமிழ், வடமொழிச் சார்பின்றி, தனித்தியங்கவல்லது என்ற கால்டுவெல்லின் † கொள்கையைப் பின்பற்றி பெ. சுந்தரம் பிள்ளையும், வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியும், மறைமலை அடிகளும் பின்னர் அப்பூசலுக்கான தீர்வு காணும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களாவர். வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், வடமொழியாளர் ‘தமிழரிடத்திருந்த பல அரிய விஷயங்களையும் மொழி பெயர்த்துத் தமிழர் அறியும் முன்னரே அவற்றைத்தாம் அறிந்தனபோலவும், வடமொழியினின்றும் தமிழிற்கு அவை வந்தன போலவும் காட்டினர்.¹³ என்று குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் பின்வரும் கருத்துரையினையும் வெளியிட்டுள்ளார்.’ தமிழருட்சாமானியசனங்கள் அவ்வாரியரது விருப்பத்திற்கேற்ப எவ்வளவிணங்கிய போதிலும் புலவராயினார் அவர்களது திருத்தப்பாட்டிற்குப் பெரிதும் இணங்கினாரல்லர்.¹⁴ இத்தகைய பின்னணியிலே தோன்றியதுதான் கா. சு. பிள்ளையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.

இலக்கிய வரலாற்றுக் கொள்கை:

இலக்கிய வரலாறு என்பது காலந்தோறும் தோன்றிய இலக்கியங்களின் தொகுப்புரையாக மட்டும் அமைந்து விடுவதில்லை; அது இலக்கியச் செயற்பாடுகளின் பரிமாண அளவையும் பரிணாமவளர்ச்சியையும் அடுக்கியல் முறையிலான மதிப்பீட்டு விதிமுறைகளால் (Stratified literary Norms) சில

† “It was Caldwell who deligently proved beyond doubt the independent origin and existence of Tamil”

K. Meenakshisundaram,

The Contribution of European Scholars Tamil,

சூறியீட்டுக்குள் பிரித்து (genres) வகைப்படுத்துவதாகும். சிறுபெரும் பிரிவுகளில் ஒழுங்குபடுத்தப் பெற்றுள்ள கலைப்படைப்புக்களை, அவற்றின் பொதுவான ஆக்கம், இலக்கிய வகைகள், மொழிநடை வகைகள், மொழியியல் மரபு, என்றின்ன நிலைகளில் ஒன்றின் அடிப்படையில் அமைத்து அவற்றின் வளர்ச்சியைக் காணவேண்டும். முடிவாக உலக இலக்கியம் என்ற திட்டத்துள் அடக்கி நோக்க வேண்டும் என்பது ஓர் இலக்கியக் கொள்கை. ¹⁵

மேலும் 'இலக்கிய வளர்ச்சி என்பது இலக்கிய மாறுதலை மட்டும் சுட்டாது; அந்த மாறுதல் மதிப்பீட்டுக்குட்பட்ட இடைத்தொடர்புடைய வகையில் படிநிலை வளர்ச்சியில் எத்தகைய இடம் பெறத்தக்கது என்று கண்டறியப்படும். இதனை டார்வினின் உயிரியல் பரிணாமக் கோட்பாட்டோடு ஒத்துப்பார்க்கவும் வேண்டியுள்ளது. ¹⁶

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், புதிய நோக்கங்களோடு வரலாற்றாராய்ச்சிகள் நிகழக்காரணம் இருந்தது; ஏனெனில் சிந்து சமவெளியில் புதை பொருளாராய்ச்சி பற்றிய முடிவுகள் வெளிப்பட்ட காலம் அதுதான்; படிப்படியாக வரலாற்று மெய்நிகழ்வுகள் வெளியான வண்ணமிருந்தன.

இக்கால கட்டத்தில் சமய நம்பிக்கை மேலீட்டால் மெய்நிகழ்வுகளைச் சரிபார்க்காமல் மக்கள் மந்தையுணர்ச்சியோடு ¹⁷ வாழ்வதே முறை என்று எண்ணி வந்தனர். கா. சு. பிள்ளை அவர்களும் பண்பாட்டுச் செயல்முறைகளைப் போலவே இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலும் இருவேறு அணிகளாகப் பிரிவுகள் நிலவிய காலம் அது என்று சுட்டியுள்ளார். ¹⁸

எனவே, கா. சு. பிள்ளை, "தமிழரது வாழ்க்கை, மொழி, கடவுட் கொள்கை என்பவற்றை ஒரு சிறிது ஆராய்-

வாய்; அவையே நம்மை ஒன்றுபடுத்தும் பிணைப்பு ஆக-
லான்''¹⁹ என்று கருதிச் செயல்பட்டார் என்று அறியமுடி-
கிறது.

மு. வரதராசன் அவர்களும் தம் தமிழ் இலக்கிய வர-
லாற்றில், 'தமிழ் நூல்களையும் வடமொழி அறிஞர்கள்
தக்க மதிப்புத் தந்து போற்றவில்லை. தமிழ் நாட்டில்
பிறந்து தமிழே வீட்டில் பேசித் தமிழராகவே வாழ்ந்த வட
மொழி அறிஞர்கள், தேவாரம், திருவாசகம் முதலான தமிழ்
நூல்களையும் படிக்காமல் புறக்கணித்தார்கள். தமிழ் மட்-
டும் கற்றவர்களை மதிக்காமல் நடந்தார்கள்.' சோழமன்-
னர்கள் மானியம் பலவும் தந்து பெருமைப்படுத்திப்போற்றி
வந்த தேவாரப் பாடல்களுக்குக் கோயில்களில் சிறப்பிடம்
இல்லாமல் செய்து வந்தார்கள். தமிழை நீச்ச பாஷை என்று
ஓதுக்கி, வடமொழி மட்டுமே தேவபாஷை என்று உயர்த்-
திப் பேசினார்கள். எந்த நூலிலாவது உயர்ந்த கருத்து இருந்-
தால், அது வடமொழியில் இன்ன நூலிலிருந்து கடன் வாங்-
கப்பட்டது என்று சொல்லி அதன் பெருமையைக் குறைக்க
முனைந்தார்கள். திருவள்ளுவர் எழுதிய திருக்குறள் முத-
லான நூல்களும் வடமொழியில் உள்ள நூல்களின் மொழி-
பெயர்ப்பே என்று காரணப்பொருத்தம் இல்லாமல் தாழ்த்த
முற்பட்டார்கள். தொல்காப்பியனார் தமிழருக்கு எழுதிய
இலக்கண நூலும் அவ்வாறு வடமொழியிலிருந்து கற்று எழு-
தப்பட்டது என்று கற்பனை செய்து, திரனதூ மாக்கினி
என்ற வடமொழிப் பெயர் அவருக்கு இருந்ததாகவும்
படைத்துக் கூறினார்கள்''²⁰ என்று குறிப்பிட்டுள்ளது,
கா. சு. பிள்ளை தமிழ் இலக்கிய வரலாறு படைத்த நோக்-
கத்தினைப் புலப்படுத்தும் சான்றாகும்.

இவ்வாறு, வடமொழிச்சார்பான தப்புக் கொள்கை-
களை மறுத்து, தருக்கமுறையிலும் தக்க சான்றுகளின்

துணை கொண்டும் புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக் கொள்கைகளை நிறுவும் நோக்கத்துடன் கா. சு. பிள்ளை தம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூலைப் படைத்தளித்தார் என்று கருத வேண்டியுள்ளது.

வெளியீடு:

கா. சு. பிள்ளை எழுதிய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' முதல் பதிப்பு ஒரே நூலாக 1930இல் வெளியிடப்பட்டது. முன்னுரை நீங்கலாக ஆறு அதிகாரங்களை உடைய அந்நூலை முதற்புத்தகம் என்ற குறிப்புடன் திருநெல்வேலி மணிவாசகர் மன்றம் வெளியிட்டது.

இதே நூல், 1958இல் இரண்டு பாகங்களாக சைவ-சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத்தாரால் திருந்திய பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறே, 1968இல் சென்னை ஆசிரிய நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரும் கா. சு. பிள்ளை எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை இருபாகங்களாக்கி வெளியிட்டுள்ளனர்.

மாற்றங்கள்:

முதற்பதிப்பு, 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற தலைப்பில் காணப்படினும் மேல் சுட்டிய இருபாகங்களாகி வெளிவந்தபோது, "இலக்கிய வரலாறு" என்று, தலைப்பில் மாற்றம் பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

முதற்பதிப்போடு, பின் சுட்டிய திருந்திய பதிப்புக்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், வேறுசில உண்மைகளும் புலனாகின்றன.

முதற்பதிப்பு ஆறு அதிகாரங்களே உடையது; பின்வந்த இருபாகங்களிலும் 25 அதிகாரங்கள் உள்ளன.

இவ்வேறுபாட்டிற்குக் காரணம், நான்காம் அதிகாரமாக முதற்பதிப்பில் 383 பக்கங்களில் விரிவாகப் பல உள்-

தலைப்பிட்டுச் சொன்ன பகுதி, பிந்திய இருபாகங்களிலும் 20 அதிகாரங்களாகத் தனித்தனித் தலைப்பில் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளமைதான்.

அதிகாரங்களுக்குத் தலைப்பிடுவதில் செய்யப் பெற்ற பிறமாற்றங்களை அட்டவணையில் காண்க. (அட்டவணை பின் இணைப்பில் உள்ளது).

தமிழ் மக்களின் நெஞ்சப்பாங்கும் இலக்கியப் போக்கும் :

'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' நூலாக வெளிவருவதற்கு (1930) முன்பே கா. சு. பிள்ளை, செந்தமிழ்ச் செல்வியில் (1928) 'தமிழ் மக்களின் நெஞ்சப் பாங்கும் இலக்கியப் போக்கும்' என்ற தலைப்பில் இரு தொடர் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.²¹ அக்கட்டுரையை அவருடைய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூலின் முடிவுகளைத் தொகுத்துச் சுட்டுவதாகவே எண்ண இடமுள்ளது. அது இந்நூலிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.²²

இதில் காணப்படும் செய்திகள், இந்நூலுக்குக் கா. சு. பிள்ளை தீட்டிய முன்னுரையில் சுட்டப்பட்டுள்ள சுருக்கவுரைக் குறிப்போடு ஒத்து நோக்கத்தக்கது.

இவ்வொப்பீட்டின் விளைவாக, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைச் சுருக்கவுரை வடிவிலும், குறியீடுகளாகவும் தர முயன்றிருப்பது மட்டுமன்றி, அதன் மூலம் கா. சு. பிள்ளை தீராம இனங்கண்டறிந்த இலக்கிய வரலாற்றுக் கொள்கைகளை முன்னுரையில் வரன்முறைப்படுத்தியுள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. இதற்கு, கா. சு. பிள்ளை இயற்றிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் உள்ளடக்கத்தையும் உருவாக்கத்தையும் அறிதல் அவசியமாகிறது.

உள்ளடக்கம்:

கா. சு. பிள்ளையின் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ள 'தமிழ் மக்களின் நெஞ்சப்பாங்கும் இலக்கியப் போக்-

கும்' என்ற பகுதியைத் தழுவினே, அந்நூலின் உள்ளடக்கம் அணுகப்படுகிறது.

சங்ககால நிலை:

1. தலைச்சங்ககாலத்து நூல்களுள் யாதும் முழுவதும் கிடையாமையின் அக்காலத்து மக்கள் நினைவின் போக்கையும் இலக்கிய முறைகளையும் ஆய்வதற்குப் போதிய கருவிகள் இல்லை.²³

2. தொல்காப்பியம்-தத்துவக்கோட்பாடு-முதல்நூல்கொள் கை-அறக்கோட்பாடு-தொழில் பற்றிய மக்கள் வகுப்பு முறை பிறப்புப் பற்றிய முறைக்கு முரண்பாடு-தமிழ்ப் பற்றி பெரியதோர் உயர்நிலையடைந்து பிற்காலத்தே வரவரத் தாழ்ந்தது.²⁴

3. உலகியல் கூறும் இலக்கியத்துள் சமயக் கொள்கைகளைச் சிறப்பித்துக் கூறும் வழக்கம் புத்த சமணச் செல்வாக்கால் ஏற்பட்டதென்பாருளர். என்றாலும் சமயச் சார்பான திருமுருகாற்றுப் படையிலும் பரிபாடலிலும் பிற்கால நூல்களைப் போல சமயக் கொள்கைகள் விளக்கம் பெறவில்லை.²⁵

4. பெருங்காப்பியங்களில் தான் முதன்முதலாகச் சமயச் சார்பான கதைகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன.²⁶

மாணிக்கவாசகர் காலநிலை:

1. ஆரிய வகுப்புமுறை தென்னாட்டில் நிலைபெற்றதெனினும் அறிஞர் அதனைப் போற்றவில்லை.²⁷

2. புராணக்கதைகள் மிகுதிப்பட்டன²⁸

3. சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகள் பரவின.²⁹

4. திருவாசகமே இப்போது கிடைத்துள்ள அருட்பாமாலைக்குள் முதன்மையானது.³⁰

5. திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரே சமயச் சார்பாயாகப் பொருள் இலக்கியங்களுள் முதன்மையானது. ³¹
6. மக்களைப் பாடும் மரபு குறைந்தது. ³²
7. மக்களின் பொதுக்கருத்துக்கள் சமயக்கருத்துக்களோடு நூல்களில் கலப்புற்றன. ³³

நான்கு ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் நிலை :

1. வடமொழிக் கதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்யும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. ³⁴
2. அவற்பாவினாலான பெருங்கதை, முதல் தமிழாக்கம் பெற்ற நூல், இக்காலத்தது. ³⁵
3. அறம் பொருள் இன்பம் என்ற முப்பால் யாகுபாட்டில் கீழ்கணக்கு நூல்கள் தோன்றின. ³⁶ காலத்தால் முற்பட்ட திருக்குறள் அறநூல் நோக்கில் உள்ளடக்கப்பட்டது.

ஆறாம் நூற்றாண்டு நிலை :

1. சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தி திருமந்திரம், ஞானாமிர்தம் முதலியன தோன்றின. ³⁷
2. சமயநூல்களில் இலக்கிய நலங்களைக் காட்டும் முதல் நூலாகக் கல்லாடம் தோன்றியது. ³⁸

ஏழாம் நூற்றாண்டு நிலை :

1. சமணர் ஆரவாரம் ஒங்கியது. ³⁹
2. புறச்சமயக் கண்டனம் மேலிட்டது. ⁴⁰
3. சைவமும் தமிழும் மக்கள் உள்ளத்தில் இணைந்தே கலந்தன. ⁴¹
4. தமிழின் பெருமை முதன்மை பெற்றது. ⁴²
5. சொல்லணிகள் பெருகின. ⁴³
6. சமயம் சிறந்து, சாதி தாழ்ந்தது. ⁴⁴

எட்டாம் நூற்றாண்டு நிலை:

1. காப்பியங்கள் பெருகவில்லை.⁴⁵
2. இலக்கண நூல்களும் உரைகளும் தோன்றின.⁴⁶
3. சைவக்கிளர்ச்சிசூன்றி, வைணவம் ஓங்கிற்று.⁴⁷
4. வெண்பா வழக்கம் புகழ்பெற்றது.⁴⁸
5. கோவை முதலிய சிறுகாப்பியங்கள் எழுந்தன.⁴⁹

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு நிலை:

1. வைணவக் கிளர்ச்சி மேலோங்கியது.⁵⁰
2. ஆரியக்கருத்தோடு சொற்களும் பெருகின.⁵¹
3. விருத்த யாப்பே வழங்கிற்று.⁵²

பத்தாம் நூற்றாண்டு முதல் பனிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையான நிலை:

1. சமணர் தம் சமயக் கருத்துக்களை நேர்முகமாகக் கூறாமல், காப்பிய இலக்கியங்களில் நுழைத்துக் கூற முயன்றனர்.⁵³
2. விருத்தப்பாவே எந்த வகை இலக்கியத்திற்கும் ஏற்ற முறையாயிற்று. விருத்தப்பாவில் இயன்ற முதல் காவிபும் இக்கால எல்லையில் தோன்றியதே.⁵⁴
3. உயர்வு நவீற்சியும் குலப்பெருமை கூறலும் காப்பியத்துள் இடம் பெற்றன.⁵⁵
4. இலக்கியச்செல்வியால் சமணம் ஓங்கிச் சைவப் பெருமையை ஒடுக்கினர்.⁵⁶
5. சோழர் பேரரசு வீறுகண்டு விரிவெய்தியது; மக்களுள் உலக வாழ்க்கை நயவுணர்ச்சி மிக்கது; பொதுக் காப்பியங்கள் தலையெடுத்தன.⁵⁷
6. தமிழ்க் காப்பியங்களுக்குப் புராணங்கள் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.⁵⁸

7. பெரியபுராணம் நீங்கலாக, பிற⁷ காவியங்கள் வடமொழிக் கதைகளைச் சார்ந்தவை.⁵⁹
 8. வள்ளல்கள் தமிழ்ப் புலவரைப் புரந்தனர்.⁶⁰
 9. ஏகான்ம வாதம் முதலிய ஆரியக்கருத்துக்கள் தமிழ்ப்புலவரால் போற்றப்பட்டன.⁶¹
 10. கற்றாரைக் கற்றார் காமுறுவர் என்ற கொள்கை கைவிடப்பட்டது.⁶²
 11. கற்பனையாற்றல் போற்றப்பட்டதுபோல் இயற்கை நயம் இடம்பெறவில்லை.⁶³
- 13ம் 14ம் நூற்றாண்டு நிலை:
1. கருவி நூல்கள் தோன்றியதால் காப்பிய வளர்ச்சி குன்றியது.⁶⁴
 2. இலக்கணங்களிலும் கற்பனைப் பொருத்தங்கள் நுழைந்தன.⁶⁵
 3. மந்திர நூலும் சோதிடமும் பாட்டுப் பொருத்தங்களோடு கலந்தன.⁶⁶
 4. எழுத்துக்களுக்கும் செய்யுட்களுக்கும் சாதி வேற்றுமை (வருணப்பாகுபாடு) மையமாக்கப்பட்டது.⁶⁷
 5. சொல்லாட்சி மதிப்புற்றது; பொருளாராய்ச்சி ஈடுபாடு குறைவுற்றது.⁶⁸
 6. வைணவ உரையாசிரியர் ஆரியத்தாக்கிற்குட்பட்டு, சொல்லிலும், பொருளிலும் வடமொழிக்கலப்பிற்கிடம் கொடுத்தனர்.⁶⁹
 7. சிறுகாப்பியங்களும் சிற்றிலக்கண நூல்களும் உருவாயின.⁷⁰
 8. நன்னூல் ஒன்றே மதிக்கத்தக்க முறையில் அமைந்தது.⁷¹

15ம் நூற்றாண்டு நிலை:

1. திருப்புகழ், புராணக்கதைகளையும் வடமொழிச் சொற்களையும் வரம்பின்றிக் கையாண்டாலும் பக்தி உணர்ச்சியாலும், சொல்லளத்தாலும் பெருமைக்குரியதாயிற்று. ⁷²
2. வில்லிபாரதம், வடநூற்கதையைமட்டும் தழுவியதோடமையால் வடசொற்களையும் வழங்கிற்று. கம்பராமாயணம் கதையை மட்டும் வடமொழியிலிருந்து தழுவிவியதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். ⁷³
3. ஒரு கதையைக் காப்பியம் முழுதும் சொல்லும் மரபு, இக்காலத்தோடு முடிவுற்றது. ⁷⁴
4. நைடதத்தில்-பண்டைத் தமிழ் கூறிய அகப்பொருள் புனைந்துரை மரபுமாரி, வடநூல் புனைமுறை மிக்கது. ⁷⁵
5. பெண்டிரின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் புனைந்துரைக்கும் முறை புதுவரவு. ⁷⁶

16ம் நூற்றாண்டு நிலை:

1. தலபுராணங்கள் காப்பிய உருப்பெற்றன. ⁷⁷
2. சேதுபுராணத்தில் இலக்கண விதிகளும் கற்பனைக்கருவியாயின. ⁷⁸
3. அரசர், வள்ளல்களுக்குப் பதிலாக, சமய மடங்கள் ஆதரவு தோன்றியதால் இறைவனையே போற்றும் சிறு காப்பியங்களும் தனிப்பாடல்களும் பெருவழக்குற்றன. ⁷⁹

17ம் நூற்றாண்டு நிலை :

1. இந்நூற்றாண்டிறுதியில் வடமொழி மதிப்பு நிலை பெற்றுவிட்டது. ⁸⁰

2. வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் இலக்கணம் ஒன்றே என்ற தவறான கெரள்கை உருவாகி, தமிழை. வடமொழி முற்றிலுமாக அடக்கி ஆண்டகாலம்.⁸¹
3. முகமதிய வள்ளல்கள் தமிழைப் பேணத்தலைப்பட்டனர்.⁸²

18ம் நூற்றாண்டு நிலை:

1. கிறித்துவக் கருத்துக்கள் தமிழ்க்காப்பிய வடிவு பெற்றன.⁸³
2. வீரசைவச் சார்பிலும் நூல்கள் தோன்றின.⁸⁴
3. சைவத்தின் பொதுக்கருத்துக்கள் தாயுமானர்ரால் விளக்கப்பட்டன.⁸⁵
4. சித்தர் பாடல்கள் தோன்றின.⁸⁶
5. விரிவான தமிழாராய்ச்சியும் சமய ஆராய்ச்சியும் உண்டாயின.⁸⁷
6. உரைநடையும் அகராதியும் தோன்றின.⁸⁸
7. பலகோட்பாட்டினர் ஒருங்கு கூடியபோதிலும் சிவஞான முனிவரால் வடமொழியும் தமிழும் வெவ்வேறு என நாட்டப்பட்டது.⁸⁹
8. சிவஞான போகப்பேருரை ஆரியக் கட்டுக்குட்படாத ஆராய்ச்சி நாட்டத்திற்கு அடிக்கோலிற்று.⁹⁰

19ம் நூற்றாண்டு நிலை:

1. பொருமக்களுக்கு இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தும் கொள்கை உருப்பெற்றது.⁹¹

20ம் நூற்றாண்டு நிலை :

1. பொருள் நோக்கிச் சங்க இலக்கிய ஆர்வம்தலையெடுத்தது.⁹²
2. வரலாற்றாராய்ச்சியில் ஊக்கம் விளைந்தது.⁹³

3. தமிழர் வாழ்க்கைச் சீர்திருத்தத்திற்குப் பன்மொழிப் பொருளையும் தனித்தமிழில் செய்மையாக வெளிப்படுத்தும் முயற்சியில் கவுனம் செலுத்தப்பட்டது.⁹⁴

உருவாக்கம் :

இவ்வாறாக, கா. சு. பிள்ளை உருவாக்கிய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' 'தமிழ் மக்களின் நெஞ்சப் பாங்கும் இலக்கியப் போக்கும்' என்ற அடிப்படையானதொரு கோட்பாட்டின்கீழ் உள்ளடக்கிக் காட்டப்பட்டது.

இதன்கண், மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடங்கித் தற்காலம் வரை, நூற்றாண்டுகளையே காலகட்டமாகக் கொண்ட அலகுமுறையில், இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியைக் கணக்கிட்டுள்ள போதிலும், அதற்கு முந்திய வரலாற்றை, 'முச்சங்க காலம்' என்ற ஒரே அலகில் (unit) சங்க இலக்கியக்கோட்பாடாக வகுத்துரைத்துள்ளார். அதன் மூலம், தமிழ் மொழிக்கு எக்காலத்தில் முதன் முதல் திருந்திய இலக்கண இலக்கியங்கள் யாக்கப் பெற்றவனவென்று துணிதல் அரிது என்று, கா.சு. பிள்ளை எண்ணியுள்ளதை உணரமுடிகிறது.⁹⁵

தாம் எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய வரலாற்றின் ஆராய்ச்சிக்கு, மக்களின் உடற்பகுப்பைப் பற்றியும் நாகரிக வளர்ச்சியைப் பற்றியும், எழுந்துள்ள மேலைநாட்டுக் கொள்கைகள் சிலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழரின் ஆதிவரலாற்றை அணுகுவதன் இன்றியமையாமையை, கா.சு. பிள்ளை உணர்ந்திருந்தார் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.⁹⁶

"வடமொழியில் ஆதிகாவியம் வருவதற்கு முன்பே முதற்றமிழ்க் கழகம் முற்றுப்பெற்றது. இருக்குவேதத்தில் குறுமுனிவர் வரலாறு கேட்கப்படுகிறது. அவர் இறைவனை வேண்டித் தமிழறிவு பெற்றுத் தென்னாடு செல்வதற்கு

முன்னே அவன் தமிழ் சிறப்புற்றிருந்தமை புராணங்களாலே தெளிதற்குரியது.”⁹⁷ இது தமிழின் தொன்மையைக் காட்டும் சான்றுக் குறிப்பு.

“இங்ஙனம் பாராட்டுவது புதுமையன்றேயெனினும் நமது நாகரிகத்தின் தொன்மை உணர்ந்தக்கால், அதனை நன்குபோற்றுவதும் என்ற உள்ளக்கிளர்ச்சி எழுமாதலால் அது குறிக்கப்பட்டது.”⁹⁷ அ அன்று கா. சு. பிள்ளை குறிப்பிடுவதிலிருந்து, அறிவியல் முறையிலான வரலாற்றுச் சான்றுவழிகளை மட்டுமே, அவர் தமது முடிவுகளுக்குப் பின்பற்றுவதில் கவனம் செலுத்தியதையும் அறியமுடிகிறது. இதனைப் பின்வரும் சான்றுரை கொண்டு உறுதி செய்யலாம்.

“தொன்மையவாம் எனுமெவையும் நன்றாகா இன்று தோன்றிய நூலெனுமெவையும் தீதாகா” என்ற சிவப்பிரகாச அவையடக்க மேற்கோளினை கா. சு. பிள்ளை தமது இலக்கிய வரலாற்றுக்கான ஆரம்ப ஆராய்ச்சியில் சுட்டியுள்ளார்.⁹⁸

தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்ட நூல் உண்மையை, தருக்கமுறையினால் விளக்குகிறார் கா. சு. பிள்ளை.

முதலிற்றமிழ் நூல்கள் மக்கள் பலரால் அவரது அறிவிற்கேற்பு இயற்றப்பட்டிருப்பினும், இறைவன் அருள்பெற்றவரால் தமிழ்த்திருநான்குமறைகள் உருவாக்கப்பட்டதீர்கவும் அவையே தொல்காப்பியரால் சுட்டப்படும் முதல் நூலாகவும் கா. சு. பிள்ளை நம்பியது தெரிகிறது.⁹⁹ “அரசன் கோயிலைக் கட்டினான்” என்றவிடத்திற்போல், முன்னோராம் வினையின் நீங்கிய விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்ட முதல் நூலையும் கருதவேண்டுமென்பது கா. சு. பிள்ளை கொள்கை.¹⁰⁰

இவ்வாறு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் தோற்ற காலம் தொடங்கித் தற்காலம் வரையில், எழுத்து, கதைப்பொருள்,

வாழ்க்கை நெறிமுறை 'முதலிய எல்லாம் எவ்வளவிற்குத் தமிழ் மூலமுடையன, எவ்வளவிற்கு வடமொழிச்சார்பும், பிறமொழித்தாக்கமும் உடையன என்று கண்டுரைப்பது, கா. சு. பிள்ளை இலக்கிய வரலாற்றின் உருவாக்கத்தின் தீர்வு காண முயிலும் முதல் சிக்கலாகும்.

தீர்வு காணல்:

கா. சு. பிள்ளை, சிக்கல்களைத் தவிர்த்து தீர்வு காண்பதற்குப் பின்பற்றிய முறைகள் மூன்று:

அவை: 1. மூலமுறை (Source Method)

2. ஒப்பீட்டு முறை (Comparative Method)

3. தருக்க முறை (Logical Approach)

கா. சு. பிள்ளை, 'சாணக்கிய நீதி நூல்' என்ற கட்டுரையில்¹⁰¹ திருக்குறள், எவ்வாறெல்லாம் அர்த்தசாஸ்திரம், காமாந்தகநீதி முதலிய வடமொழி நூல்களினின்றும் வேறுபடக்கூடியது என்று சுட்டி, திருக்குறளுக்கு அவை முதல் நூலாகாமையை விளக்கியுள்ளார்; மற்றும் "திருக்குறளுக்குப் பொழிப்புரை" எழுதியதன் மூலம் "மனு முதலிய நூலில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கிய ஒழித்தலும் அறம்" என்ற பரிமேலழகர் பொருள்கோள் முறைபொருந்தாதென்பதையும் சுட்டியுள்ளார்.

அடுத்து கா. சு. பிள்ளை எழுதிய,

1. மொழிநூல் கொள்கையும் தமிழ்மொழி அமைப்பும்.
2. பழந்தமிழர் நாகரிகம் அல்லது தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக் கருத்து.

என்னும் இரு நூல்களும், இலக்கிய வரலாற்றுக் கொள்கை முடிவுகளை ஒப்பியல் முறையிலும் விளக்கவியல் முறையிலும் தெளிவுபட வலியுறுத்துவனவாகவே உள்ளன.

கா. சு. பிள்ளை எழுதிய தமிழ்ச் சமயச் சான்றோர் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் அனைத்தும் 'இலக்கிய வரலாற்று' உருவாக்கத்திற்கு முற்படு தேவையான ஆரம்ப ஆய்வுகளாகவே எண்ண இடமுள்ளது.

"ஒரு நூலின் பொருளை ஆராய்வது வேறு; அது வந்த வரலாற்றினை ஆராய்வது வேறு. வரலாற்றினை ஆராயும் முயற்சியானது இக்காலத்திலே சிறப்பாக நிகழ்வது போல முற்காலத்தில் நிகழ்ந்ததில்லை. முற்காலத்திலே பொருளாராய்ச்சியைச் சிறப்பாகவும் ஏனையவற்றை அத்துணை அவசியமில்வாகவும் கருதப்பட்டதென்பது நமது நாட்டிற்கும் இலக்கியத்திற்கும் சரித்திரநூல் முன்னில்லாமை பற்றி நன்கு ஊகிக்கப்படும்"¹⁰² என்று தெளிந்திருந்த காரணத்தினாலே, கா. சு. பிள்ளை தமிழ் இலக்கியங்களின் காலம் பற்றியும் மூலம் பற்றியும் தாம் ஆரம்ப ஆய்வுகளில் மிகுந்த கவனமும் கருத்தும் செலுத்தியுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

அதன் விளைவாகவே, சுவாமிநாததேசிகர் 'சந்தானா சாரியர் புராணசங்கிரகம்' என்ற நூலில் மெய்கண்டார் முதலிய சந்தானகுரவர் வரலாற்றுக்கு வடநூல் மேற்கோள் கூறியதனை கா. சு. பிள்ளை, தருக்க முறையில் மறுத்துரைத்துள்ளார்.¹⁰³

அடுத்து, சிவஞானபோதம் என்பதற்கு மூலம் வடமொழியிலுள்ள இரௌராவகமத்திலே உள்ள பாவவிமோசனப்படலத்துப் பனிரண்டு சூத்திரங்கள் என்ற தப்புக்கொள்கையும் கா. சு. பிள்ளை தம் ஆரம்ப ஆய்விலே மறுத்துரைத்துள்ளார்.¹⁰⁴

இவ்வாறாகத் தமிழ் இலக்கியங்களின், மூலமும் காலமும் கண்டறிந்து அவற்றின் தோற்றமும் தொன்மையும் வரையறுப்பது கா. சு. பிள்ளையின் இலக்கிய வரலாற்றின் உருவாக்கத்தின் முதல் கூறாகும்.

இரண்டாவது கூறாகக் கருதத்தக்கது இலக்கியங்களின் வரலாற்று மதிப்பைச் சுட்டுவதாகும்.

இதற்குக் கா. சு. பிள்ளை மேற்கொண்ட சமுதாயவியலோடு இணைந்த வரலாற்றுமுறைத் திறனாய்வு நெறிகளை அறிந்துகொள்வது, அவசியமாகிறது; காரணம் அவருடைய இலக்கிய வரலாற்றின் உருவாக்கத்திற்கு அத்திறனாய்வு முறைகள் அபிப்பிராயமானவை என்னும் செய்தியைக் கண்டு கொள்ளத் துணை செய்யும். கா.சு. பிள்ளையின் திறனாய்வுத்திறன் தனியே ஆராய்வதற்குரிய பரப்புடையது; என்றாலும் தொடர்பு கருதித் தேவையான அளவே ஈண்டு குறிக்கப்படும்.

திருவாசகத்திற்கு முதன் முதலாக உரை எழுதியவர் கா. சு. பிள்ளை என்று அறிய முடிகிறது.¹⁰⁵ சைவ சமயச் சான்றோர் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களிலும் ஆண்டாள் வரலாற்று நூலிலும் அவர்களின் பாடல்களைத் திறனாய்வு செய்த பகுதிகளும் உடன் காணப்படும். இவரியற்றிய தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக் கருத்துடன், இவர் வரைந்த திருக்கோவையார் துறை விளக்கமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவை தவிர, பிறர் எழுதிய நூல்களுக்கு இவர் வரைந்த முன்னுரைகள், மதிப்புரைகள், திறனாய்வு மதிப்புடையவை. அவற்றுள் குறிக்கத்தக்கன பின்வருவனவாகும்.

1. வா. மகாதேவமுதலியார் உரைசெய்த (1.1.1923) நளவேண்பாவிற் கு ஆங்கிலத்தில் முன்னுரை.
2. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளையின் திருவள்ளுவர் நூல்நயத்திற்குத் தமிழில் முன்னுரை (1923).
3. மு. கதிரேசச் செட்டியாரின் சுக்கிரநீதி (தமிழ்)க்கு வழங்கிய ஆராய்ச்சி மதிப்புரை (1926).

4. செந்தமிழ்ச் செல்வியில் இவர் வரைந்த புத்தக மதிப்புரை (பருந்தும் நிழலும்)¹⁰⁶ (1928).

இன்னோரன்ன சான்றுகள், கா. சு. பிள்ளையின் திறனாய்வு வல்லமையை உறுதி செய்வதோடு, அவருடைய இலக்கிய வரலாற்று உருவாக்கத்திற்கும் உதவின என்பதும் உண்மையே.

எது இலக்கிய வரலாறு :

இலக்கிய வரலாறு என்பது, ஒரு மொழியிலுள்ள செல்விய நூல்களின் தோற்றத்தையும் தன்மையையும், காலமுறைக்கேற்ப வகுத்துக்காட்டுவதுடன் நிற்கவேண்டும் என்பது ஒரு சாரார் கொள்கை. ஆனால், கா. சு. பிள்ளை கருத்துப்படி, இலக்கிய வரலாறு என்பது மக்கள், கருத்துக்களும் மணமுறைகளும் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றிருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டுதல் வேண்டும்.¹⁰⁷ அவ்வாறாயின் இலக்கிய வரலாறு, பண்பாட்டு வரலாற்றையும் உள்ளடக்கியதாகாதோ? என்ற அய்யம் எழும்.

மக்கள் வாழ்க்கைச் செயல்முறைகளின் விளைவாகத் தோன்றுவதே இலக்கியம்.¹⁰⁸ அதன் தோற்றம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, அதற்கு மூலமாயிருந்த வரலாற்றுச் சூழலை முற்றிலும் விட்டுவிடுவது பொருந்தாது; மற்றும், இலக்கியத்திற்கென்று வரலாறு முற்றிலும் தனியே அமைவது உண்மைக்குப் புறம்பானது. ஆக்கியோரின் வரலாறே இலக்கியத்திற்கும் வரலாறாய் முடியுமானால், ஆக்கியோரின் வாழ்க்கை வரலாறு, சமூகத்தின் விளைபொருளே என்று கருத இடமுள்ளது; ஆதலால், இலக்கியத்தின் வரலாறு, சமூகத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றைத் திறனாய்வு செய்வதன் மூலம் இணைத்துச் சொல்வதிலேதான் நிறைவு பெற இயலும். இது கருதியே, கா. சு. பிள்ளை இலக்கியம் என்பது மக்கள் வாழ்க்கைப்படம் என்று காட்டுவதே இலக்கிய வர-

லாறு என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை உணரமுடிகிறது.

அடுத்து, “ஒரு குறிப்பிட்ட கால இலக்கியச் சூழலை அதற்குப் பத்து அல்லது நூறு ஆண்டிற்கு முந்திய இலக்கியச் சூழலோடு ஒப்பிடும்போது அது மாறியுள்ளது என்பதை வைத்து, உண்மையான வரலாற்றுப் பரிணாமத்தின் போக்கை அமைக்க இயலாது,” என்பர் ரெனிவெல்லாக்.¹⁰⁹ இக்கொள்கை, பொருள் நிறைந்தது என்பதைப் பின்வரும் விளக்கத்திலிருந்து உணர்ந்துகொள்ள இயலும். வரலாற்று நிகழ்வுகளான இலக்கியச் செயல்முறைகளைத் தகவலறியும் நோக்கில் திரட்டிப்படிப்பதில் இலக்கிய வரலாற்று நோக்கம் முற்றுப்பெறுவதில்லை; என்ன நிகழ்ந்தது என்று கண்டறிவதோடு, ஏன் நிகழ்ந்தது? என்றும், அதன் பின்விளைவு என்ன? என்றும் கண்டறிதல் வேண்டும்; ஏனென்றால் வரலாற்றைத் தொகுப்பதும் பகுப்பதும் மெய்நிகழ்வுகளைச் சீர்தூக்கிக் காண்பதற்குத்தான்; இன்றைய இலக்கியச் செயல்முறைகளின் உள்ளடக்கத்திற்கும் உருவாக்கத்திற்கும் வரலாற்றுச் சூழல்கள் எந்தெந்த வகையில் பொறுப்பாயிருந்திருக்க முடியும்? இன்றைய இலக்கிய நாட்டங்களின் தோற்றத்திற்கும் மாற்றத்திற்கும் காரணிகளான தாக்கங்களை மதிப்பிட்டறிய வேண்டும்; அதன் மூலமாக, புதிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான திட்டமிடும் பாங்கின் தேவைகளையும் எடுத்துரைக்க வேண்டும். இத்தகைய திறனாய்வே இலக்கிய வரலாற்றின் உருவாக்கத்திற்கும் உதவமுயும்; இதுவே சமுதாயவியல் சார்ந்த மதிப்பீட்டுத் திறனாய்வின் இயல்பாகும்.

இந்த அடிப்படையிலேதான், முட்டையிலிருந்து குஞ்சு தோன்றும் என்ற உயிரியல் பரிணாமக்கோட்பாடு இலக்கியப்பரிமாணக் கோட்பாட்டிற்குப் பொருந்தவில்லை என்று ரெனிவெல்லாக் கருத முடிந்தது.¹¹⁰

ஆனால் மீன் மூளையிலிருந்து மனித மூளைவரை மாற்றம் பெறும் நிகழ்ச்சி நிரல்கள், குறிப்பிட்ட இலக்கிற்கு நேராகச் செல்லும் இயல்புடையதாகக் கூறும் பரிணாமம், உயிரியல் கோட்பாட்டோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது எனவும் ரெனிவெல்லாக் கருதுவர்.¹¹¹ இதன் முடிவாக, “இலக்கிய வகைகள் பிற இலக்கிய வகைகளாக மாறுகின்றன என்ற கருத்தை அரண் செய்ய இயலாது” என்ற கொள்கையும் மேலே குறிப்பிட்ட கருத்தை வலியுறுத்தும்.¹¹²

எனவே, இலக்கிய வரலாற்று உருவாக்கத்திற்கும் வரலாற்று முறையிலான சமுதாயத் திறனாய்வு இன்றியமையாதது என்றும், அந்த அடிப்படையில் கா. சு. பிள்ளையின் இலக்கிய வரலாற்றுள் இலக்கியங்கள் குறியீடுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்றும் அறிய முடிகிறது. இதனை அவருடைய இலக்கிய வரலாற்று நூலுள் இடம்பெற்றுள்ள அதிகாரத் தலைப்புக்களை ஒத்துநோக்கி உணரவேண்டும். முதலில் இலக்கிய வகைகள் நூற்றாண்டுக் காலகட்ட அலகின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டு, திறனாய்வு முறைக்குப்பின் குறியீட்டுத் தொகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும் அறியின், இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியத்திறனாய்வு, இலக்கியக் கொள்கை ஆகியன ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தே இலக்கிய வரலாறு உருவாக்கம் பெறும் என்று எண்ண இடமுள்ளது.

நோக்கு நிலை (Perspectivism)

இதன் பயனாகவே இலக்கியத்தின் வரலாற்று மதிப்பும், இலக்கிய மதிப்பும் உணர, இந்த வகைத் “திறனாய்வு மதிப்பீட்டுமுறை,” உதவுதல் உறுதி; மற்றும், இதன் மூலம் இலக்கிய வளர்ச்சியின் இலக்கு எல்லைகளை இனங்கண்டு போற்றல் எளிதாகும். இது இலக்கிய வரலாற்று உருவாக்கத்தில் இழையோடியுள்ள உயிர் நிலையான கூறு என்றே கூறலாம்.

இதனை விளக்கும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கையை நினைவு கூர்வது ஈண்டுப் பொருத்தமுடையது. அது வருமாறு :

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வுகையினானே”¹¹³

இந்தக் கருத்திலேதான், ரெனிவெலாக், வரலாற்றியம் (Historicism) என்னும் கொள்கையையும் மாறாக் கொள்கை (Absolutism) யையும் தவறுடையனவென்றும், நோக்குநிலைக் கொள்கை (Perspectivism) மதிப்பும் பயனும் உடையதாகவும் கூறியுள்ளார்.¹¹⁴

வரலாற்றியம் என்பதையே காலத்திற்கேற்ற கொள்கை எனவும், சார்புநிலைக் கொள்கை (Relativism) எனவும் குறிப்பதுண்டு. கடந்தகால மக்களது உள்ளத்தையும் அவர்களது போக்கையும் நாம் அறிந்து, அவர்கள் கொண்டிருந்த அளவு நிலைகளை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் நாம் ஏற்கனவே பின்பற்றிவரும் கருத்துக்களைக் கைவிடவேண்டும். இது வரலாற்றியம் என்பது.

மாறாக் கொள்கை என்பது ஒருவகையில் வரலாற்றியத்திற்கு நேர் எதிரானதாகக் கருதத்தக்கது. இலக்கியத்தின் காலங்கடந்த பயனைக் கொண்டு அணுகுவது. இது இலக்கியத்திற்குப் புறம்பான குறிக்கோளை அடிப்படையாக் கொண்டமைந்ததாகவும் கருதுவதுண்டு.

நோக்குநிலைக் கொள்கை என்பது காலந்தோறும் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற்றுவரக்கூடியது. இலக்கியம் என்ற நோக்கில் அணுகி இலக்கியத்தின் வரலாற்றை அறிய முற்படுகிறது.

கா. ச. பிள்ளையின் இலக்கிய வரலாறு நோக்குநிலைக் கொள்கையின் அடிப்படையில் உருவாக்கம் பெற்றதென்பதே பொருந்தும்.

சூறிப்புகள்

1. இதை முதல் அறிக்கை என்ற பெயரில் திருச்சி திராவிடமணி பதிப்பகம் (1949) வெளியிட்டுள்ளது. இதனை 20.12.1916ல், இந்து நாளிதழ் வெளியிட்டுள்ளது. அதுவே நீதிக்கட்சியின் மொன்விழா (1968) மலரிலும் (பக் 1-7) & (பக்.297-303) *Politics and social Conflict in South India* (1969) என்ற நூலின் பின் இணைப்பாகவும் (பக். 358-367) இடம் பெற்றுள்ளது.
2. ம. பொ. சிவஞானம், தமிழகத்தில் பிறமொழியினர், பக். 29.
3. கா. சு. பிள்ளை, இந்திய வரலாற்றுக் கதைகள், ப.107.
4. ம. பொ. சிவஞானம், மு. கா. நூ., ப. 144.
5. First and Second communal G.O.S
பின் இணைப்பில் காண்க.
6. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு "முன்னுரை", ப. 1.
7. மேலது, ப. 112.
8. மேலது "முன்னுரை" ப. 1.
9. இ. மு. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை, பேராசிரியர் கா. சு. பிள்ளை வரலாறு ப. 37.
10. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி, 6, ப. 690.
11. மேலது, ப. 691.
12. சி. தில்லைநாதன், வள்ளுவன் முதல் பாரதி தாசன் வரை, ப. 32.
13. வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், தமிழ்மொழி வரலாறு, ப. 32.
14. மேலது, பக். 33-34.
15. ரெனிவெல்லாக் & ஆஸ்டின் வாரன், இலக்கியக் கொள்கை, எல். குளோறியர் சுந்திரமதி (மொ. பெ. ஆ.), ப. 396.
16. மேலது, ப. 399.
17. இராவணன் ஆண்டாடென்ன, இராமனாண்டாடென்ன என்ற எளிய மனப்போக்கினால் செம்மறியாட்டுக் கூட்டம் போல் சாயும் நிலை.

18. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப. 517.
“ஆராய்ச்சி முறை புதுவதாக தோன்றிய பின்னர்த் தமிழ்ப் புலவோர் வடமொழிச் சார்பினரும், தனித்-தமிழ் சார்பினருமாக இருவகைப்படுவாராயினர்”
19. கா. சு. பிள்ளை, “தமிழர் தனி மாண்பு” செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-10 (1927), ப. 628.
20. மு. வரதராசன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பக். 9-12
21. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் மக்களின் நெஞ்சப் பாங்கும் இலக்கியப் போக்கும்”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6-2,3, (1928).
22. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பக். 112-128.
23. முதல் 94 முடிய; மேலது, பக். 112-128.
95. மேலது, ப. 53.
96. மேலது, பக். 9-10
97. கா. சு. பிள்ளை, “தமிழர் தனி மாண்பு”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-10, பக். 627-628 (1927).
- 97அ. மேலது.
98. கா. சு. பிள்ளை, சைவ சித்தாந்த சந்தானாச்சாரியர்களும் அவர்களின் அருள் நூல்களும், ப. 8.
99. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப. 55.
100. மேலது, ப, 54.
101. கா.சு. பிள்ளை. “சாணக்கிய நீதிநூல்”, செந்தமிழ்ச் செல்வி 4-3, 4, 5 (1926).
102. கா. சு. பிள்ளை, சைவ சித்தாந்த சந்தானாச்சாரியர்களும் அவர்களின் அருள் நூல்களும், ப. 40.
103. மேலது, ப. 7.
104. மேலது, பக். 40-66.
105. மு.வரதராசன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப. 323.
106. செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6-5 ப. 318 (1927)
107. கா. சு. பிள்ளை, “முன்னுரை”, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப. 1.
108. சுனவுகளும், கற்பனைகளும் வாழ்க்கைச் செயல்முறை

களில் அடங்கும்.

109. ரெனிவெல்லாக் ஈ வாரன் ஆஸ்டின், இலக்கியக் கொள்-
 ளை, எல். குளோறியா சுந்திரமதி (மொ. பெ. ஆ.) ப.
 396.
110. மேலது, ப. 398.
111. மேலது.
112. மேலது.
113. நன்னூல், சூத்திரம், 462.
114. ரெனிவெல்லாக் ஈ வாரன் ஆஸ்டின், மு. கா. நூ.,
 பக். 46-51.

தமிழர் சமயவியல்

முன்னுரை

“பாமர மக்களுடைய ஒவ்வொருநாள் வாழ்வும் மதத்தோடு பின்னிப் பிணைந்தது. பிறந்த வினாடி முதல் இறக்கும் வினாடிவரை அவர்களுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் ஏதாவது ஒரு சடங்கைச் செய்து திருப்தி அடைகிறார்கள். கடவுளரிடம் உள்ள அச்சமும், முன்னோர் வழக்கத்தை ழீறாமல் நடந்து கொண்டால்தான் வாழ்க்கை வசதியானதாய், கவலையில்லாததாய் அமையும் என்ற நம்பிக்கையும் சேர்ந்து, இந்தச் சடங்குகளை விடர்மல் செய்ய மக்களைத் தூண்டுகின்றன” என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது.¹ இதிலிருந்து, மக்கள் வாழ்க்கையில் சமயத்திற்குள்ள செல்வாக்கினை உணரமுடிகிறது.

பாமரர்களிடம் சமயத்திற்குச் செல்வாக்கு இருப்பதைப்போல், கற்றவர்பாலும் சமயம் செல்வாக்குச் செலுத்

தியுள்ளது. கா. சு. பிள்ளையின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளிளி-
ருந்து² இதனை உணரமுடிகிறது.

கா. சு. பிள்ளையும் சமயமும்

கா. சு. பிள்ளையை, பள்ளிப் பருவத்தில் அவருடன்
பயின்றவர்கள், "பூசைப்பிள்ளை" என்று அழைப்பதுண்டு³

கா. சு. பிள்ளை இளமையிலேயே சைவசித்தாந்த சங்-
கம் என்ற ஒன்றை நிறுவி (1906—1908), தலைமைப் பொ-
றுப்போடு அதனை நடாத்தியுள்ளதையும் அறிய முடிகி-
றது.⁴

கா.சு.பிள்ளை, தம் குடும்பத்தோடு தொடர்பு கொண்-
டிருந்த சில துறவிகளுடன் பழகி, சமயநெறி பற்றிய தெளிவு
பெறும் வாய்ப்பிருந்தது.⁵

இங்ஙனம், இளமை முதலே சமய வழிபாட்டுணர்வு
டன் கூடிய சமய ஈடுபாடும், கல்வித் தேர்ச்சியின் மூலம்
பெற்ற சமய நூலறிவும், கா. சு. பிள்ளையிடம் பின்னாளில்
வரலாற்றுள்ளணர்வாகவும், சமுதாயவியல் சிந்தனையாக-
வும் மலரக் காரணமாயிருந்திருக்கலாம் என்று கருத இட-
முள்ளது.⁶

கா. சு. பிள்ளை, தயானந்த சரஸ்வதி, விவேகானந்தர்
போன்றோரின் சமயச் சீர்திருத்தங்களையும் அறிந்திருந்-
தார்.⁷ மேலும் அவர் ராஜாராம் மோகன்ராய் சீர்திருத் தம்
பற்றியும் நன்மதிப்புக் கொண்டிருந்தார் என்று தெரிகி-
றது.⁸

இவ்வாறு, கா. சு. பிள்ளை தமக்கிருந்த சமய ஈடு-
பாட்டின் காரணமாகவும் மக்களின் தேவையை ஈடுசெய்-
யவுமாக, "தமிழர் சமயம்" என்ற நூலை உருவாக்கினார்
என்று எண்ண இயலும். கா.சு.பிள்ளை 'சமய உணர்ச்சி',
'ஆராய்ச்சி முறை' முதலாய கட்டுரைகளும், சந்தான

ரூரவர், சமயகுரவர், முதலானோர் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களும் எழுதியதோடு, பல மாநாடுகளில் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.⁹ திருவாசகம், சிவஞானபோதம், திருக்குறள் முதலியவற்றுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். இவையெல்லாம் அவர்தம், "தமிழர் சமயம்" என்ற நூல் உருவாக்கம் பெற வழிவகுத்த இன்றியமையாத ஆரம்ப ஆய்வுகளாகவே கருதலாம்.

பண்பாடு

ஒரு சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள், வாழ்க்கையை நடத்தும் முறையே பண்பாடாகும். ஈ. பி. டெய்லர் என்னும் அறிஞர் கூறுவது போல், பண்பாடு என்பது மனிதன் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினர் என்ற நிலைமையில் அறிவு, நம்பிக்கை, அறவாழ்க்கை, சட்டம், வழக்கங்கள் முதலியன பற்றிப் பெற்ற ஒருவித வாழ்க்கை முறையாகும்.¹⁰

சமயமும் இலக்கியமும் மனிதப் பண்பாட்டினைப் புலப்படுத்தும் கருவிமுறைகள்; அவைகள் பண்பாட்டின் தோற்றம், மாற்றம், வளர்ச்சி, தளர்ச்சி, நிலைகளைச் சுட்டிக் காட்டும் பாங்குடைய கருவிமுறைகள்.

கோவில் வழிபாடும், திருமணமுறையும் கல்விமுறையும் பிற (வாழ்க்கை) தொழில் வாய்ப்புச் செயல்முறைகளும், மானிடவியலாரும் சமுதாயவியலாரும் பண்பாட்டுக் கூறுகளாக வரைவிலக்கணம் கூறத்தக்கவை.

இப்பண்பாட்டுக்கூறுகள் சமுதாயத்தில் தோன்றக் கூடிய நெருக்கடிக் காலத்தில், தேவையும் பயனும் கருதியபோது மாறுதலுக்குட்பட்டு, காலந்தோறும் மதிப்பு மாற்றம் பெறக்கூடியவை. நன்மை தரும் செயல்முறைகள் விரும்பப்படும்; விரும்பப்படுபவையே மதிப்புடையதாகும்.

கா. சு. பிள்ளை தமிழர் பண்பாடு பற்றித் தமிழ் நூல்கள் கூறும் கருத்துக்களைக் கற்று அறிந்தவர். குறிப்பாக,

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்,” என்பதும், “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்பதும், மனித உணர்வைப் போற்றும் எக்காலத்திலும் மாறாத மதிப்புடைய கொள்கைகளாகும் என்பது கா. சு. பிள்ளையின் கருத்து.¹¹

கா. சு. பிள்ளையின் உணர்வு:

ஆனால் கா. சு. பிள்ளை தம் காலத்திய தமிழர் பண்பாட்டில் அக்கொள்கைகள் செயல்படவில்லை என்பதைக் கண்டு உணர்ந்தார்; பின் சமய வரலாற்றின் உள்ளுணர்வோடு அதனை அணுகி ஆராய முற்பட்டார்; அதன் விளைவாக, அக்கொள்கைகள் மதிக்கப்பெறாதது மட்டுமில்லை; அவற்றுக்கு நேர்மாறான சமய மதிப்புடைய கொள்கைகள் சமுதாய நடப்பில் நிலவியதையும் கா. சு. பிள்ளை கண்டுணர்ந்தார்; அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழ்நாட்டுக் கோவில்களில் உள்ளே தமிழர் அனைவரும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. குலத்தாழ்ச்சி, உயர்ச்சி கற்பிக்கப்பட்டு, உண்மையான சமய உணர்ச்சிக்குக் கோவில்களில் தக்க மதிப்பில்லாமல் இருந்தது; அதன் காரணமாக, வழிபாட்டுரிமையைச் சில பிரிவுத் தமிழர் இழந்ததைப் போன்றே, பூசை நிகழ்த்தவும், தமிழர் உரிமையின்றி வாழ்ந்ததைக் கண்டறிந்தவர் கா. சு. பிள்ளை.¹² மற்றும் கோவில்களில் தமிழில் வழிபாடு செய்யப்படுவதில்லை; மாறாக, வடமொழியிலேயே வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுவது மதிப்புப் பெற்றதாயிருந்தது. மேலும் முக்கியமாகக் கோவில் வருவாயும் தமிழர் கல்வி, நல்வாழ்வு மேம்பாட்டுக்குத் துணையாகாமல் சுமார்த்தநெறி நிற்போருக்கே உதவியதையும் கண்டறிந்து சுட்டியுள்ளார்.¹³

சாதி வேற்றுமை காரணமாகக் கோவில் நடைமுறைகளில் சமய உணர்ச்சிக்கு உரியமதிப்பில்லாததைப் போலவே தமிழர் வீட்டில் மணச்சடங்கு முதல் பிணச்சடங்கு வரை ஒவ்வொரு செயல்முறையும் பார்ப்பனரைக்கொண்டு நிகழ்த்-

தப்படுவதாய் வடமொழிக்கு இடந்தருவதாய் அமைந்திருப்பதையும் கா. சு. பிள்ளை கண்டுணர்ந்துள்ளார்.¹⁴

கருதுகோள்:

இவைகளைப் பின்வரும், அவர் எழுப்பிய வினாக்களால் உணர முடிகிறது.¹⁵ மரத்தின் அடியில் யாவரும் கலந்து முதல்வனைத் தொழுது வந்த தமிழர்பால், வருணம் பற்றிக் கோவிலில் புகுதல் கூடாது என்ற கோட்பாடு எப்படி நுழைந்தது?

தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடற்றொடையின் பயனாம் பரமற்கு, மிடுக்கு மிகுந்த உரை கொண்டு நிகழ்த்தும் பூசனை எவ்வாறு உவப்பாயிற்று?

நிறைமொழி மாந்தர் மறைமொழி நடுவிற்பிறமொழி மந்திரப் பெருமை புகுந்ததேன்? முதலாவது உலகப்பெரும்போர் நடந்து முடிந்தபிறகு, இந்தியாவில் விடுதலைப் போர் தீவிரமடைந்த காலக்கட்டத்தில்தான் கா. சு. பிள்ளை தம் சமயக் கருத்துக்களை வெளியிட முனைந்தார். அவை தொடக்க நிலையிலே பேருக்கத்தோடு அமைந்த பாங்கு-தமிழகத்தில் அவர் காலத்தில் நிலவிய பண்பாட்டுப் பூசலுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்குடையன என்று எண்ண இடம் உள்ளது.¹⁶

“சமயத்தின் உண்மை அறிவு மிகமிகத் தமிழ்மக்கள் உயர்ந்த நிலையடைவார்கள்” என்பது கா. சு. பிள்ளையின் கருத்து.¹⁷ சமய அறிவுத் தெளிவின்மையால் தவறான சமய உணர்ச்சி மேலோங்கும்; அவ்வாறு, போலிச் சமய உணர்ச்சிக்கு இடம் தரும்போது சமயவெறியோ சமயப்பற்றோ மனித உறவுகளைச் சிதைக்கும் அளவிற்குப் பண்பாட்டுப் பூசல்களைத் தோற்றுவித்தல் கூடும்.

அதன் காரணமாக, சமுதாயத்தில் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம், உயர்வு என்பதெல்லாம் நல்லறிவு, நற்குணம் காரண-

மாக அபையாமல், பிறந்த சமயமும் குலமும் காரணமாகவே அமைந்து விடுதல் உண்டு.¹⁸ இதனை விளக்கும் வசையில், “பிராமணரல்லாதாரை விலங்கினோடு ஒப்பக்கருதும் விதிகளை விதிக்கும் நூல்கள் நமீமால் விரும்பத்தக்கன அல்ல”¹⁹ என்று கா. சு. பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் அறநூல் இக்கொள்கை உடையதன்று; தமிழ்ச்சமய நூலிலும் ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி போற்றப்படவில்லை.

வரலாற்றில் தமிழர் சமயம்

“தமிழர் சமயம்” இதுவென வரையறுக்கும் முன்னர், தமிழரிடையில் நிலவிய சமயம் பற்றிய திரிபுணர்ச்சியை நீக்க வேண்டும் என்பது கா. சு. பிள்ளை மேற்கொண்ட ஆரம்ப ஆய்வின் நோக்கமாயுள்ளது. அதன்படி, “இந்துமதம் என்ற ஒரு சமயம் உண்மையிற் கிடையாது” என்று “இந்து சமய சுருக்க வரலாறு” என்னும் கட்டுரையில்²⁰ கா. சு. பிள்ளை தமது கருத்தை வெளியிட்டார். பின்னர் அவர், இந்துமதம் ஒரு மதமன்று²¹ என்ற கருத்தமைப்பின் அடிப்படையிலே தமிழர் சமயக்கோட்பாடு உருவாக்கத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்து கொண்டார்.

“சைவம் வைணவம் என்ற இருபிரிவடங்கிய ஒரு சமயத்தைத் தமிழர் சமயமென்று கருதி அதனைத் தமிழ்மக்கள் போற்றுவாராக” என்றும் கா. சு. பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.²²

இவ்வாறு கா.சு. பிள்ளை கூறுவதற்குக் காரணம் இருந்தது. கா. சு. பிள்ளை இதனை இரண்டு முறையாக வகுத்துரைத்துள்ளார்; முதலாவது தத்துவ விளக்கம் செய்வதன் மூலம் பழந்தமிழர் சமயக் கொள்கைகளை வரலாற்றுமுறையில் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார் கா. சு. பிள்ளை.²³

வடமொழியில் உள்ள வேதங்களும் உபநிடதங்களும் தமிழர் சமயநெறி காட்டுவன அல்ல என்பது அவர் கருத்து. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் சமயநெறிக்கு மூலமாயமைந்த பண்டைய தீமிழ்த் திருநாண்முறை என்பன கடல்கோளுக்கோ, கால வெள்ளத்திற்கோ இரையாகியிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தருக்கமுறையில் சுட்டியுள்ளார். அவைமறைந்த பின் திருக்குறளும், தேவார திருவாசகங்களும், சிவஞான போதம் முதலிய சித்தாந்த நூல்களுமே, தமிழர் சமய வேதங்களாகக் கொள்ளத்தக்கன என்பது கா. சு. பிள்ளை கருத்து.²⁴

இக்கொள்கைகளை நிறுவும் பொருட்டு வேதம், ஆசுமம், மந்திரம், மறை ஆகிய சொற்பொருண்மைகளுக்கு திருநாண்மறை விளக்கம், ஆராய்ச்சிமுறை என்ற கட்டுரைகளில் ஏற்ற உத்திமுறைகளைக் கொண்டு வரைவிலக்கணம் தருகிறார்.

இதற்கு அவர் கையாண்ட உத்திமுறை, அளவை நெறியையும் வரலாற்று முறையிலான மொழியியல் நெறியையும் இணைத்த சமுதாயவியல் திறனாய்வாகும். சமய ஆராய்ச்சிக்குறைவு காரணமாக ஆள்வோர் ஆளப்படுவோர் ஆகிய இரு திறத்தாருள்ளும் பெரும்பான்மையோர் ஸ்மார்த்த பிராமணர்களே. இந்துக்கள் யாவர்க்கும் சமய ஆசிரியர் எனவும், வடமொழி வேதங்களே உயர்ந்த பிரமாண நூலெனவும் கருதும் தப்புக்கொள்கை நாடெங்கும் பரவியுள்ளதாகவும்²⁵ கா. சு. பிள்ளை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

எனவே மறை வேதம் என்ற சொற்பொருள்களுக்கு தவறான வழக்காற்றின் காரணமாகப் பொருள் மயக்கேற்பட்டதும் அதன் விளைவாகவே காலந்தோறும் தமிழர் வடமொழி வேதங்களையே தம் சமய நெறிக்குரிய மேல் வரிச்சட்டமாகக் (Authority) கருதி வருவதாகவும், வடமொழிவேதங்களைக்

கற்றுணர்ந்த சுமார்த்தப் பிராமணர்களே சமய வழிபாட்டிற்கும் பிற சமயச் சடங்குகளுக்கும் தலைமையேற்க நேர்ந்ததாகவும் கா. சு. பிள்ளை புலப்படுத்தியுள்ளார்.

இத்தகைய தப்புக்கொள்கை வேருன்றி நிலவுவதன் பின்விளைவாக பிறப்பு அடிப்படையில் சீாதி வேறுபாடுகள் தோன்றியதாகவும், தீண்டாமைப் பழக்கம் தமிழர் சமயநெறியைத் திரியச் செய்துவிட்டதாகவும் கா. சு. பிள்ளை கருதியுள்ளார்.²⁶

இதன் காரணமாக, தமிழர் தன் மதிப்பு இல்லாதவராயினர்; அதனால் தாழ்வடைந்து தளர்வது தவிர, முன்னேற்றம் காண்பது அருமையாகிவிட்டது.

தமிழர் முன்னேற்றத் தடை:

தமிழர் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டிருப்பதற்கான காரணிகளாகக் கா. சு. பிள்ளை கருதியவை ஈண்டு ஒத்து நோக்கத்தக்கன.

“தெளிவாகப் பேசுமிடத்துப் பார்ப்பனரூள் சுமார்த்ததரும் பிறரும் தமிழர் ஆரியர் என்ற பிரிவை ஒழித்து நான்கு வகுப்புக்கொள்கையை தலைநாட்டி, வடமொழியே தமிழ் மொழிக்குத்தாய் என்று கூறி..... பார்ப்பனரல்லாத தமிழ் மக்களைச் சூத்திரர் என்று இகழ்ந்துரைத்துத் தமக்குப் பணிவிடை செய்தலே, அவரது கடமையாகுமென்ற கொள்கையைப் பல்லாற்றானும் நிலை பெறச் செய்வதற்குத் தங்களால் இயன்றவரை ஒருங்குகூடி வெளிப்படையாகவும் மறைவாகவும் (தந்திரமாகவும்) முயன்று வருகிறார்கள்.”²⁷

இதன் விளைவாகப் பார்ப்பனரல்லாத தமிழர், தம் சமயம் வேறு, சுமார்த்தப் பார்ப்பனர் சமயம் வேறு என்ற உண்மை அறியாதாராயினர்; அதனால் அத்தமிழர் தம் சமயநெறி காட்டும் தமிழ் நூலறிவைப் போற்றாமல்,

சுமார்த்த வேதாந்த நெறிக்குக் கட்டுப்படுதலே தமக்குக் கடவுள் ஏற்படுத்திய கடமை என்று குருட்டு நம்பிக்கை உடையவராயினர். தமிழ்ப் பொதுமக்களின் அறியாமை காரணமாகவும், தம் சமயப்பற்று காரணமாகவும், பார்ப்பனர் இந்நிலையை அரண் செய்துகொண்டதையும் கா. சு. பிள்ளை சுட்டியுள்ளார். இதனை இலங்கைத் தில்லைநாதன் கூற்றினாலும் உணரமுடியும். அது இது:

“வடமொழி மேளகமும் பிராமணர் ஆதிக்கமும், தமிழை மீறிய சமயப்பற்றும் பண்டைச்சமிழ் இலக்கியங்களுையே புறக்கணிக்கும் அளவுக்குப் பேயுருப்பூண்டதை நாம் மறந்து விடலாகாது”²⁸

இந்த நிலைமைகள், கால்டுவெல் முதலான அய்ரோப்பியர் தமிழ்மொழியின் வடமொழி சாரா மேம்பாட்டினை அறிவியல் முறையில் நிறுவிய பின்னரும் நிலவின சுந்தரம்பிள்ளை, வி. கோ. சூ. முதலிய ஆராய்ச்சியாளர், தமிழ்ப்புலவர்சுண்ணைத்திறந்த பின்னரும் நீடித்தன; சாதியை நீதியாக்கும் சாத்திரத்தைச் சதி என்கிறீர்ந்து பழித்த பாரதிக்குப் பின்னரும் இந்நிலைமைகள் தொடர்ந்ததன் காரணமாகவே கா. சு. பிள்ளை தமிழர் சமயக் கொள்கைக்கும் செயல்முறைக்கும் இடையே நிலவிய பூசல், தமிழர் மேம்பாட்டைத் தடை செய்வதாகக் கண்டறிந்தார்.

பண்பாட்டில் முரண்பாடு :

இத்தகு பண்பாட்டுப் பூகலுக்கு வித்தான சமய வரலாற்றின் விளைவையும் அவர் விளக்க முயன்றதைப் பின்வரும் அவர் கூற்றால் அறியமுடிகிறது.

“கற்றவன் பிராமணன், வல்லவன் பிராமணன், ஆதலால் அவனுக்கே வேலை கொடுக்க வேண்டும்; அவனையே வழிபடுதல் வேண்டும்; அவனுக்கே உணவும் உடையும்

உறையுளும் உதவவேண்டும் என்றும், அவனுக்கு ஊணிடமும் சாவடியும் அமைத்தலே மேலுலகத்தின் கதவு திறக்குமென்றும் நம்புவதை மறந்து சுற்றம் தழுவுதல் வேண்டும்”²⁹ இங்ஙனம் வகுப்பு வாத உணர்ச்சியையும் சமய உணர்ச்சியையும் இணைப்பது பொருந்துமா? என்று எண்ணுதல் வேண்டும்.

“ஆரிய திராவிட ஆராய்ச்சிகள் இன்னும் நடந்தவண்ணமாயிருக்கின்றன; ஏதோ பழைய வரலாற்றுத்துறையில் ஊகங்களும் ஆராய்ச்சிகளும் நடக்கின்றன என்பது மட்டுமல்ல; இன்றைய சமுதாய வாழ்க்கையுடன் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளை இணைத்தும் இயைத்தும் பார்க்க முயல்வோரும் உண்டு” என்று கூறப்படுவதையும்³⁰ இங்கு ஒத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

எனவே, தமிழரின் பண்பாட்டில் ஒரு கூறாகவுள்ள சமய நிலை குறித்து அய்யம் திரிபுக்கிடமில்லாதபடி ஆராய்ந்துரைக்க, மானிடவியல், சமுதாயவியல் அணுகுமுறை இன்றியமையாததாகிறது. அதனைக் கா.சு. பிள்ளையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளதைப் பின்வரும் அவர் கூற்றால் அறியமுடியும்.

“இந்நாட்டிலே தமிழர் ஆரியர் என்ற பிரிவு இக்காலத்திலே ஆராய்ச்சியில்லாத மக்கட்குப் புலப்படாது ஒழியினும் அது பண்டைக்காலத்திலிருந்ததென்பதும், அது தெளிவு பெறத் தோன்றாது மாறு வடிவம் கொண்டு இற்றை நாளிலும் நிலை பெற்றுள்ளதென்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்”³¹

கா. சு. பிள்ளையின் இந்த உணர்வு, தொடக்ககாலம் முதல் இறுதிக்காலம்வரை மேற்கொண்ட எழுத்து, பேச்சு, தனி வாழ்க்கை, பொதுவாழ்க்கை முதலியவற்றில் விளங்கக்காண முடிகிறது. தமிழர் சமயம், தமிழர் பண்பாட்டு முறிவுக்குக் காரணமான சமார்த்த நெறியிலிருந்து வேறுபடுமாற்றைக்

கா.சு. பிள்ளை அட்டவணை மூலம் காட்டியுள்ளது இங்குக் கருதத்தக்கது. (அட்டவணை பின் இணைப்பில் உள்ளது).
சமயவியலும் நடப்பியலும்

தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், திருமூலர், பட்டினத்தார், தாயுமானவர் முதலாகப் பலரும் இறைநிலை, இலக்கியம் தத்துவம் தொடர்பாகப் புத்தொளிப்பயிற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.³² இவ்வுண்மையை உணர்ந்த கா.சு. பிள்ளை இந்நூற்றாண்டில் மலர்ந்து வரும் உளவியல், சமுதாயவியல் மானிடவியல் ஆகிய சமுதாய அறிவியல் முறையிலான ஆராய்ச்சி நோக்குடன் தமிழர் சமயம் எது என்பதை இனஞ்சுட்ட முயன்றதைக் கண்டுணர இடம் உள்ளது.³³

சான்றாக, ‘‘தமிழர் சமயம்’’ என்ற நூலின் உள்ளடக்கம் கொண்டு அவர் சமய ஆய்வின் அணுகுமுறையைச் சூட்டியுலும்.

முதற்கண் தமிழரின் தோற்ற வரலாறு சுட்டப்படுகிறது. பின்னர், தமிழரின் உணவுப்பழக்கம், உடைப்பழக்கம், உறையுள், சிற்பம், ஓவியம், ஆடல், பாடல், மருத்துவம், போரியல், மணமுறை முதலிய பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையிலான அனைத்துச் செயல்முறைகளும் சமய உணர்வும் சார்ந்துள்ளமையைப் புலப்படுத்துகிறார்.³⁴

கோவில் அமைப்பு, பூசை, விழா, விரதம், வேடிக்கை, விருந்து, இசை, கூத்து, இலக்கியம் என்ற எல்லா நிகழ்வுகளும், தமிழரின் சமயம் என்ற, ‘‘முழுவாழ்க்கைக்கோணத்தில்’’ உருவாகி இயங்கும் பாங்குடையதாகவே கா.சு. பிள்ளை கருதுவதனை அறிய இடமுள்ளது. எனவே, சமயத்தைக் குறுகிய கட்டுத்திட்டங்களடங்கிய உரையளவைக்குள் சிறை செய்தல் (The autonomy of Religion is extremely questionable) இயலாது என்பது தெரிகிறது.³⁵ அதனால் தமிழர் சமயம், குலப்பிறப்பு, நூல் நம்பிக்கை, வணக்கமுறைக் கட்டாயம் முதல்

லிய கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத ஒரு பெருந்தனிநெறி (Broad system) என்பதும்,³⁷ உலக ஒற்றுமை கருதி அமைதி நோக்குடையது அது என்பதும், சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்குச் சமயம் தடையாகாது என்பதும்³⁸ கா. சு. பிள்ளையின் கொள்கைகள் என்று உணரமுடிகிறது. இந்த அடிப்படையில் எண்ணியும் எழுதியும் பேசியும் செயல்பட்டவர் கா.சு. பிள்ளை. படிப்பறிவோடு பட்டறிவும் பெற்றவராகிச் "சீர்திருத்தங்கள்" என்ற தலைப்பிலும் "தமிழர் சட்டம்" என்ற தலைப்பிலும் "பெண்ணுரிமை" என்ற தலைப்பிலும் அவர் வெளியிட்டுள்ள சமயக்கொள்கைகள், சமுதாய மதிப்புடன் ஆராய்ச்சி மதிப்புடையன.³⁹

"தமிழர் சமயம் நிலைபெறவேண்டுமாயின் தமிழ்மொழி பேணப்படவேண்டும்; தமிழ்மொழி நன்கு பேணப்படுதற்கு அதனைத் தாய்மொழியாக உடைய தமிழர் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும். முன்னேற்றம் அடைவதற்குத் தமிழரது பொருளாதார நிலை சிறக்கவேண்டும். அது சிறத்தற்குத் தமிழருட் செல்வர்களாயிருப்பவர்களும் சொல்லாற்றல் உடையவர்களும் சமுதாயத்தில் உள்ள ஏழை மக்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் வருந்தாதபடி அவரவர்க்கு உரிய தொழிலும் உணவும் அளித்தற்கேற்ப வாயில்களை வகுக்கவேண்டும்" என்று கருதியவர் கா. சு. பிள்ளை.⁴⁰

இங்ஙனம் செயல்முறை கருதிய அவர் ஆராய்ச்சித்திறனைச் சமயஅறிவு பற்றிய 20ஆம் நூற்றாண்டுக் கலைக்களஞ்சியக் கருத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.⁴¹ அப்போது, அது தமிழர் பண்பாட்டில் நிகழ்ந்துவரும் பூசலுக்குத் தீர்வுகாட்டும் பாங்குடையதாய் சமுதாயப்பற்றும் அறிவியல் மதிப்பும் கொண்டுள்ளதைக் காணமுடியும்.

இவ்வாறு கா. சு. பிள்ளை தமது சமய உணர்வினையும் வரலாற்றுள்ளுணர்வினையும் கொண்டு (Historical insight)

சமுதாயவியல் நோக்கில் அணுகிய சமயவியல் ஆராய்ச்சியானது செயல்முறை கருதிய, பயன் ஆய்வு (Applied Research) என்பதும் அதனை அவர் திறந்த வெளித்திறனாய்வாய் (Free and open criticism) நிகழ்த்தியுள்ளார் என்பதும் பின்வரும் சான்றுகளால் அறிய இயலும்.

சென்னை மாநிலக்கல்லூரி மாணவராயிருந்தகாலை, கா. சு. பிள்ளை, விக்டோரியா விடுதியில் தங்கியிருந்தார். அப்போது தம் அறையில் தினசரி மணியடித்துப் பூசை செய்துவரும் பழக்கமுடையவராயிருந்தார். சில மாணவர்கள் கா. சு. பிள்ளையின் பூசை மணியோசை தம் படிப்பிற்குத் தொல்லை தருவதாக விடுதிக்காப்பாளரிடம் வேடிக்கைக்காகச் சொல்லி முறையிட்டனர். விடுதிக்காப்பாளரும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் கருத்தோடு கா. சு. பிள்ளையை இதனை விசாரணை செய்தார்.

தமது பூசையின் நோக்கமே தம் நண்பர்கள் நலம் பெற வேண்டும் என்பதுதானே தவிர, தொல்லை தருவதாகாது; எனவே, அறியாமல் தொல்லை விளைவித்தமைக்காக வருத்தப்படுவதாகவும், இனிப் பூசைமணியை உபயோகப்படுத்துவதில்லை எனவும் கா. சு. பிள்ளை தெரிவித்தார்.⁴² சமயச் சடங்குகள் குறித்த அவர் கொள்கையை⁴³ விளக்க இந்நிகழ்ச்சியே போதிய சான்றாகும்.

இனி, அவருடைய “தமிழர் சமயம்” என்ற நூலுக்கு கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் முதலாக ஒன்பது அறிஞர்கள் கருத்துரையும் மதிப்புரையும் வழங்கியிருப்பதும், தம் சமயக் கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து, செந்தமிழ்ச் செல்வியற் கட்டுரைகளாக வெளியிட்டு பொது விவாதத்திற்கு இடமளித்ததும் பலர் கூடிய மன்றங்களில் அறிவித்திருப்பதும் இன்றைய சமுதாயவியல் ஆராய்ச்சியின் அறிவியல் உத்திமுறைகளாகவே கருதப்படும்.⁴⁴

திராவிடநாடு ⁴⁵ இதுழில் இவர் மறைவை ஒட்டி வெளியான இரங்கற்கட்டுரையிலிருந்து, கா. சு. பிள்ளை, சைவரே ஆனாலும் சீர்திருத்த நோக்கமுடையவர் என்றும் திராவிட இயக்கத்தின் தன்மதிப்புக் கொள்கையின்பால் அவருக்கிருந்த நன்மதிப்பை அறியும்போது கா. சு. பிள்ளையின் சமயவியல் நோக்கு பரந்த நெகிழ்வுப் போக்குடையதென்பதனை உணரமுடியும்.

பி. ஸ்ரீ. ⁴⁶ யும் திரு. வி. சு. ⁴⁷ யும் இதே கருத்தினை வெளியிட்டுள்ளதனாலும் இவ்வுண்மை உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது; அதனால் கா. சு. பிள்ளை தம் சமயவியல் கோட்பாட்டில் உறுதியும் தெளிவும் கொண்டிருந்தார் என்று கருதமுடிகிறது.

எனவே, வரலாற்று முறையிலான தமிழர் சமயத்தை இனங் கண்டு, தம் காலத் தமிழரிடையில் நிலவிய பூசல்களை அடையாளஞ் சுட்டியதன் மூலம், கா. சு. பிள்ளை சமய ஆராய்ச்சியில் காட்டிய உறுதியும் தெளிவும் புலனாகின்றன.

சமயநோக்கில் இவருக்கிருந்த உறுதியையும் தெளிவையும் சமயச் சார்பினர் போற்றியதைப் போலவே ⁴⁸ பகுத்தறிவுச் சார்பினரும் புகழ்ந்துள்ளதை ⁴⁹ அறியும்போது கா. சு. பிள்ளை, சமயவியலில் அறிவியல் முறையிலான அணுகு முறையைக் கையாண்டுள்ள திறனை ⁵⁰ உணரமுடிகிறது. ⁵¹

குறிப்புகள்

1. "சோமலெ", தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், ப 42.
2. வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் அவருடைய எழுத்திலும் பேச்சிலும் புலப்படும் கருத்துக்களையும் உள்படுத்தும்.
3. இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, பேராசிரியர், கா. சு. பிள்ளை வரலாறு, ப. 18.

4. மேலது.
5. மேலது, ப. 17.
6. மேலது, ப. 22.
7. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் நாட்டு இந்து சமய சுருக்க வரலாறு, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 1-9, (1923), ப. 286,
8. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் சமயர், ப. 140.
9. துணை நூற்பட்டியல் காண்க.
10. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 690.
11. கா. சு. பிள்ளை, திருச்சி மாநாட்டுத் திறப்புரை, (26.12. 1937), பின் இணைப்பு காண்க.
12. கா. சு. பிள்ளை, சமய உணர்ச்சி, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-4, (1927) பக். 695-701.
13. cf. K. Subramania Pillai,
 - 1) *A note on Hindu Religious Endowment Bill (1922)* pp. 1-62.
 - 2) கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் சமயம், பக். 128—133.

ஒத்துக்காண வேண்டிய பாடல்கள் :
 போர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான் தன்னை அர்ச்சிக்கில்
 போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
 போர்கொண்ட நாட்டிற்குப் பஞ்ச்முமாமென்றே
 சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத்தானே.

- திருமந்திரம், 502.

புலையரே யெனினும் ஈசன்புலன் கழலடியிற்புந்தி
 நிலையரேல் அவர்க்குப் பூசைநிகழ்த்துதல் நெறியே
என்றும்
 தலைவரே யெனினும் ஈசன் தாமரைத்தாளில் நேசம
 இலரெனில் இயற்றும் பூசைப்பலன் தருபவர் யாரே.
— சிவ தருமோத்தரம்
14. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் சமயம், பக். 127-129.
15. கா. சு. பிள்ளை, திருச்சி மாநாட்டுத் திறப்புரை, (26.12. 1937), பின் இணைப்பு காண்க.
16. கா. சு. பிள்ளை, திருநாண்மறை விளக்கம், செந்தமிழ்ச் செல்வி, 1-8, (1923), ப. 256.

17. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் முன்னேற்றம், செந்தமிழ்ச்செல்வி, 5-11, (1927), ப. 680.
18. கா. சு. பிள்ளை, சமய உணர்ச்சி, செந்தமிழ்ச்செல்வி, 5-4, (1927), பக். 695-701.
19. கா. சு. பிள்ளை, இலங்கை மாநாட்டுத் தலைமை உரை, செந்தமிழ்ச்செல்வி, 5-9, (1927).

“மனுநீதி என்னும் சொற்றொடர் சிறந்த நியாய முறையைக் குறிப்பதற்கு ஒரு பழமொழியாக வழங்குகின்றது. மனுநூலில் கூறிய நீதி அஃதன்று”

“பிராமணர் ஒழிந்த குலத்தார்க்குச் சிறிய குற்றத்திற்குப் பெரிய தண்டனை விதிக்கும் நூல்கள் இவைகளே”

cf. J. Murdoch, *Review of caste in India*, pp. 28 32.
 “Shaving the head is ordained as the equivalent of capital punishment in the case of a Brahman, but in the case of the other castes capital punishment may be inflicted”.

“Merely to serve the Brahmans is declared to be the most excellent occupation of a Sudra; for if he does anything other than this, it profits nothing.”

Indeed, an accumulation of wealth should not be made by a Sudra even if he is able to do so, for a Sudra getting possession of wealth merely injures the Brahmans.

20. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் நாட்டு இந்து சமய சுருக்க வரலாறு, செந்தமிழ்ச்செல்வி, 1-9, (1923), பக். 286 288.
21. கா. சு. பிள்ளை தமிழர் சமயம், பக். 89-91.
22. மேலது, ப. 91.
23. மேலது, ப. 66 - 122.
24. மேலது, ப. 123 & ப. 161.
25. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் நாட்டு இந்து சமய சுருக்க வரலாறு, செந்தமிழ்ச்செல்வி, 1-9, 1923).

26. கா. சு. பிள்ளை, சமய உணர்ச்சி, செந்தமிழ்ச் செல்வி 5-4, (1927), ஒத்துக் காண்க: கா. சு. பிள்ளை தமிழர் சமயம், ப. 133.
27. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் முன்னேற்றம், செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-11, (1927) பக். 675-681.
28. சி. தில்லைநாதன், வள்ளுவன் முதல் பாரதிதாசன் வரை, ப. 108.
29. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் முன்னேற்றம், செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-11, (1927), ப. 679.
30. பி. ஸ்ரீ. நானறிந்த தமிழ் மணிகள், ப. 270.
31. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் முன்னேற்றம், செந்தமிழ்ச்செல்வி, 5-11, (1927), பக். 675-681.
32. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் சமயம், பக். 66-122.
33. மேலது, பக். 44-65.
34. மேலது, பக். 23-43.
35. மேலது, பக். 44-65.
36. மேலது, பக். 154-155.

cf. *Encyclopedia Britannica*, p. 109

"The theological, literary and philosophical orientations of earlier generations of scholars gave way, during the 20th century, to the growing dominance of the new methods of the social sciences, especially those of anthropology, sociology, and psychology. The fundamental insights of these disciplines in to the place of religion within the total life of man have significantly affected the interpretation of religious phenomena, including the interpretation underlying the present article.

37. மேலது, ப. 157.
38. மேலது, ப 19.
39. மேலது, ப. 133-158.

ஒத்துக்காண்க: கா.சு. பிள்ளை, தமிழர்சமயம், ப. 19

“ஆடம்பரங்களிலும், அலங்காரங்களிலும் அறிவு அ-
 மிழ்ந்து போகக்கூடாது. தமிழர் சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள்
 கலப்பு மணத்தையும், பலர் உடன் உண்ணுதலையும், பிறப்பு
 காரணமாக இகழ்தல் கூடாது. கைம்பெண மணத்தை மறுத்-
 தலும் தக்கதன்று”.

40. மேலது, ப. 21.

41. *Twentieth century Encyclopedia of Religious knowledge*,
 pp. 512-513.

“The India of the mid-twentieth century is one
 which finds Hinduism fluid active in reform and
 uncertain of its own future except that it must
 change if it is to survive all of the impacts of the
 twentieth century including that of communism which
 is making very real inroads on the older conservative
 type of religion. The future of India depends largely
 upon whether or not Hinduism can adjust itself
 the problems of the mid-century. She is making
 efforts so to do.”

42. இ. மு. சுப்பிரமணியபிள்ளை, மு. கா. நூ. பக். 24-25
 cf. Ka. Su. Pillai's Response as cited by T. S. Ra-
 gavan,

Modern Makers of Tamil, p. 63.

“The object of my pooja is for the welfare of my fri-
 ends and not for causing them annoyance,” said Sri
 Pillai, “I am very sorry that I have been unwittingly
 causing you all the irritation. From tomorrow I shall
 desist from ringing the Pooja bell.”

43. கா. சு. பிள்ளை, தமிழர் சமயம், ப, 85.

44. Pauline V. Young, *Scientific Social Surveys and
 Research*, p. 120.

“Free and open criticism of informed colleagues is
 essential. A man working alone is often too close
 to his own ideas to be able to catch flaws in them.
 Without scrutiny and earnest criticism by others
 interested in the same problem, a scientist cannot
 presume to speak with authority.”

45. ஒரு தமிழன் (சி.என். அண்ணாதுரை), "காரியம்பெற்றுவர் கைவிட்டனர்", திராவிடநாடு (20.5.1945) பக். 7-8.
46. பி. ஸ்ரீ., மு. கா. நூ., ப. 198.
 "சைவசமயப்பற்று இவருக்குத் தந்தைவழிச்சொத்து. இந்த உடைமையை இவர் தமது ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்கொள்கைக்கும் திராவிடக் கொள்கைகளுக்கும் இணங்க உருவாக்கி வளர்த்து வந்தார்."
47. திரு. வி. கலியாணசுந்தரன், திரு. வி. க. வாழ்க்கைக்குறிப்புகள், ப. 191.
 "அவர் (கா. சு. பிள்ளை) எந்நிலையில் நின்றாலும் எவ்வேடங்கொண்டாலும் மன்னியசீர் சங்கரன் தாழை மறவாத செல்வத்தைப் பெற்றுள்ளது ஒருவித ஆறுதல் அளிக்கிறது."
48. திருநெல்வேலி மெய்கண்ட சாத்திர மாநாட்டு வரவேற்புரை (1941), பின் இணைப்புக் காண்க.
49. ஒரு தமிழன் (சி. என். அண்ணாதுரை) திராவிடநாடு, (20.5.1945), பக். 7-8.
50. cf. Pauline V. Young, op. cit., p. 122.
 "A scientific attitude is more than "objective" "dispassionate" "unbiased" devotion to collection and treatment of facts. To be sure, a scientist avoids personal and vested interests. He deliberately looks for facts which may be death to casually formulated theory. He seeks facts which could substantiate theory and give facts new meaning and vitality. He does not tailor his views to fit preconceived notions or preferences of men in the "chairs of the mighty". He is aware that strong emotion is notoriously inimical to clear thinking."
51. ஒத்துக்காண்க: க. அன்பழகன், தமிழ்க்கடல் அலை ஓசை, ப. 84.
 "... .. தமிழர்களிற் பெரும்பாலோர் கொண்டிருந்த சமய நம்பிக்கையோடு ஒட்டி, உறவாடி, வேர்விட்டுத் தழைத்து நின்ற சமக்கிரதத்தின் ஆதிக்கத்தளையை

அறுத்தெறிந்தார் பில்கலைப் புலவர் கா. க. பிள்ளை
எனில்-அவர்தம் சமயக்கொள்கை தந்த விழிப்புணர்வு
மங்கலாமேர?"

2) நா. வானமாமலை, ஆராய்ச்சி, (அக்டோபர்,
1970) ப. 66. "அவருடைய (கா. க. பிள்ளையினு-
டைய) ஆய்வு முடிவுகளைத் தமிழகத்தில் பல படித்த-
வர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள்".

தமிழில் அறிவியலும் மொழியியலும்

முன்னுரை:

கா.சு. பிள்ளை, “பல்வேறு வகையாகப் பிரிந்து நிற்கும் தமிழர் யாவரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தற்குரிய சிறந்த கருவி தமிழ்மொழிப்பற்று ஒன்றேயாகும்” என்று கருதியவர்.¹ இந்தக் கருத்தை நம்பிச் செயல்பட்டவர் அவர் என்பதை, அவர் இயற்றிய உடல்நூல், நோய்நீக்கம், வானநூல், மொழி நூற்கொள்கையும் தமிழ்மொழி அமைப்பும் என்ற நூல்களால் உணரமுடிகிறது. இந்நூல்களைக் கொண்டு கா.சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித் திறனைக் காண முற்படுவது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

சமுதாயமும் மொழிச்சிக்கலும்:

இந்நாளில், தமிழர் முன்னேற்றங்காணத் தமிழ்வழிக் கல்வி உதவுமா என்ற கொள்கை அரசியல் நோக்குடன் அணு

கப்படுகிறது. அங்ஙனம் அணுகுவது தவறில்லை. அது இன்று மக்கள் ஏற்றுச் கொண்டுள்ள குடியாட்சி முறைக்கு உட்பட்டது. மக்களின் வாழ்வையும் தாழ்வையும் உறுதி செய்யவல்ல கல்வித்திட்டம் குறித்து எண்ணி முடிவு காண வேண்டிய பொறுப்பும் உரிமையும் அரசுக்கு உண்டு. காரணம், அத்திட்டம் குறித்த தொடர் நடவடிக்கைகள் அரசின் நிதியுதவியால் நிறைவு பெற வேண்டியுள்ளன.² எனவே இத்தகைய சிக்கல் வெறும் கல்வியாளர்களோடு முடியாமல், அரசு தலையீட்டுத் தக்க தீர்வு காண வேண்டிய மதிப்புடையதாகியுள்ளது.

ஆனால் நாட்டில் விடுதலைக்கு (1947 முன்னர் அது பற்றிய சிந்தனை கல்வியாளரிடையே ஆராய்ச்சிக்குரிய சிக்கலாக மட்டுமே விளங்கியது; என்றாலும், கா. ச. பிள்ளை போன்ற ஆராய்ச்சியாளர்களின் எழுச்சி மிக்க கொள்கைத் தெளிவினால் மொழி பற்றிய எத்தகைய சிக்கலும் அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கக் கூடிய சமுதாயமதிப்புடையதாகக் கருதப்பட்டதை அறிய இடம் இருக்கிறது.³ அக்காலகட்டத்தில் தமிழ் மொழியின் செயல்திறன் (Functional competence and performance) பற்றிக் குறை கூட்டப்பட்டதுண்டு. பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளில் வடமொழி வழிவழியாக மேலாதிக்கம், (Supremacy) செலுத்தவும், கல்வி, அரசு அலுவல் முறைகளில் ஆங்கிலம் ஊடகமொழியாக (Medium) விளங்கவும் இடம் இருந்தமையால், தமிழ்மொழி, வாழ்க்கை நடைமுறைகளுக்கு இயல்பாகப் பயன்படுவது அரிதாகிவிட்டிருந்தது. இதே காலகட்டத்தில்தான் (1937) தமிழகக் கல்வி நிலையங்களில் இந்திமொழி நுழைவுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருந்தது.⁴ அதன் காரணமாக, மதிப்பும் பயனும் தரக்கூடிய நிகழ்வுகளின் மையமொழியாக இருந்து உதவும் தகுதிப்பாடு தமிழுக்கு மறுக்கப்படும் சூழல் உருவாகியிருந்தது; அதன் விளைவாக எதற்கும் தமிழைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவியலாத தாழ்வு மனப்பான்மை தமிழரிடையே

ஊறிப்போயிருந்தது. வாழ்க்கையில் ஊக்கமும் ஆக்கமும் பெற்று உயரக்கூடிய வாய்ப்புக்களை இழந்தவராய்த் தமிழர் பல துறைகளிலும் பின்னடைந்து இழிநிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்தனர். முடிவாக, போதிய கல்வித் தேர்ச்சி காணவோ, அதன் பயனாக அறிவியல் முறையிலான படைப்பாற்றலைப் (creative power) பெறவோ, தொழில் வணிக நுட்பத் திறன்களைப் பெருக்கிக் கொள்ளவோ வழி துறைகளின்றித் தமிழர் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டிருந்தது. கா. சு. பிள்ளை அதனைக் கண்டுணர்ந்தவர். அவர் இக்குறைபாடுகளை எல்லாம் எவ்வாறு இனங்கண்டு சுட்டியுள்ளார் என்பது முந்திய இயல்களில்⁶ இடம் பெற்றுள்ளமையால் ஈண்டு விரிப்பது மிகையாகும்.

தமிழில் அறிவியல் மொழியியல் நூல்களின் தோற்றம்:

“அன்றியும் தமிழ் நூற்களவில்லை; அவற்றுள் ஒன்றையாயினும் தனித் தமிழுண்டோ”⁶ என்ற அறை கூவலுக்காட்பட்டுத் தமிழ்மொழியின் படைப்பாற்றல் குன்றியநிலை தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாற்றில் இருண்ட பகுதியாகும். இக்குறைபாட்டைப் பொய்யாக்கி, தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாற்றில் வடமொழிச்சார்புக்குரிய இடம் குறித்து வரையறை செய்ததுடன், தமிழ், பிறமொழிச்சார்பின்றித் தனித்தியங்கவல்லதென்ற மொழி நூற் கொள்கைகள் நிறுவப்பட்டன.⁷ அதன்பின்னரும் தமிழுக்குள்ள ஆற்றலில் அய்யம் கொள்ளும் அறியாமையை அகற்றும் முயற்சியில், கா. சு. பிள்ளை உருவாக்கிய நூல்களே, மொழிநூற் கொள்கையும் தமிழ் மொழியமைப்பும், வானநூல் முதலியன.

கா. சு. பிள்ளை தாம் நடத்திய திங்களிதழான மணிமாலையில் மருத்துவத்துறை சார்ந்த அறிவியல் செய்திகளை உலகியல் மாவை⁸ என்ற பகுதியின்கீழ் வெளியிட்டு வந்தார்.

பின்னர் அவை, உடல்நூல், நோய்நீக்கம் என்னும் நூல் வடிவுற்றன. இம்முயற்சி அறிவியல் பாடநூல்கள் தமிழாக்கம் பெறத்தக்க வழிகாட்டுப் பாங்கில் தோற்றுவாய் செய்ததாகக் கருத இடமளிக்கிறது. அதே இதழில், கா. சு. பிள்ளை இந்திய சட்டக் கோவை⁹ என்ற பகுதியில் பல சட்டங்களைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். சமுதாய அறிவியற் பகுதியாகக் (Social Sciences) கருதப்படும் சட்டச் சிந்தனைகளையும் தமிழில் வடித்துத்தர இயலும் என்பதையே அவர் உணர்த்தியுள்ளார்.

பின்னர், சா. சு. பிள்ளை, வானநூல் என்பதைப் படைத்து, அறிவியலுண்மைகளைத் தமிழில் எடுத்துரைப்பதில் எதிர்ப்படும் இடர்ப்பாடுகளைக் களையத்தக்க வெள்ளோட்டம் பார்த்த செயலில் ஈடுபட்டுள்ளதை உணரமுடிகிறது. அந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள, கா.சு.பிள்ளை வரைந்த முகவுரையும் அறிஞர் ஒருவரின் மதிப்புரையும் அத்தகைய தமிழாக்க முயற்சிக்கு அடிப்படையான இலக்கு எல்லையை இனஞ்சுட்டும் பாங்குடையன.¹⁰

கா சு. பிள்ளையும் மொழியியல் சிந்தனையும்

“மொழியியல் என்றால் பயப்படுவோர் சிலர்; சீ, சீ இந்தப்பழம் புளிக்கும் என வெறுப்போர் சிலர்; தமிழ்நாட்டில் இத்துறை தலை எடுக்காது ஒழித்துக் கட்டவேண்டும் என்று முயலுவோர் சிலர். இவ்வளவு எதிர்ப்புக்களையும் முறியடித்து மொழியியல் தமிழ் நாட்டிலும் இடம் பெறுகிறது என்றால், அது அக்கலையின் ஆற்றல் என்றுதான் கூறவேண்டும்”¹¹ என்பதிலிருந்து இந்நாளில் மொழியியலுக்குத் தமிழ் நாட்டின் ஆராய்ச்சி அரங்கில் ஏற்பட்டுள்ள மதிப்பினை உணரமுடிகிறது. மேலும், “காலப்போக்கில் தமிழைப் புதிய கலைக்கண் கொண்டு ஆராயவில்லை என்றால், உலகில் தமிழனுக்கு இடமே இல்லாமல் போய்விடும்.

அம்முறையில் நாம் ஆராயவில்லை என்றால் மேலைநாட்டான். ஆராயப் போகிறான், ஆராயத் தொடங்கி விட்டான். அதைத் தடுக்க முடியாது. அதை நாமே செய்தாள் என்ன? இப்புதிய முறையில் ஆராய்ந்தால்தான் நமது பழைய இலக்கண ஆசிரியர்களுடைய பெருமையும், அறிவின் நுட்பமும் புலப்படும்''¹² என்ற கருத்துரை தமிழில் மொழியியலின் பயன்பாட்டை உணர்த்துவதாகும்.

தமிழில் மொழியியல் குறித்து நூலியற்றும் அளவில் முதன் முதலில் (1939) துணிந்து செயல்பட்டவர் கா. சு. பிள்ளை என்று எண்ண இடமுள்ளது. இவருக்கு முன்னர் வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பா. வே. மாணிக்கநாயக்கர், மாசறல் கார்த்திகேய முதலியார் ஆகிய மூவரும் மொழியியல் கூறுகள் பற்றிச் சிந்தித்தவர்கள். வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் வரலாற்று நோக்கில் தமிழ் மொழித்திரிபு குறித்துச் சுட்டியவர்.¹³ பா. வே. மாணிக்கநாயக்கர் ஒலி நூலாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டதையும் கார்த்திகேய முதலியார் இயற்றிய 'மொழிநூல்' என்பது எளிதில் அறியாத பல பொருள்களை நுணுக்கமாக எடுத்துரைப்பதெனினும் அதன் ஆராய்ச்சி, பெரிதும் திருத்தமடைதற்குரியது என்பதையும் கா. சு. பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁴

மொழிநூற்கொள்கையும் தமிழ்மொழி அமைப்பும்:

இந்நூலின் முதற்பகுதியில் ஐந்து உட்தலைப்புகள் உள்ளன; அவை முறையே, மொழிநூற் கொள்கை, எழுத்து வடிவம், மேலைநாட்டு மொழிநூல் வரலாறு, எழுத்தொலி இயல்பு, சொல்லமைப்பு என்பன. இந்நூல் தோன்றும்வரை மரபிலக்கண நெறியில் உள்ளவாறு, எழுத்து, சொல், சொற்பொருள் என்ற அடிப்படையில் மொழிநூல் நிறைவுடையதாயிருந்தது. அக்காலம் சொற்பிறப்பொற்றுமையைப் பின்-

பற்றி (Etymology) மொழிகளுக்கிடையே ஒற்றுமை காணும் முயற்சி வழக்கொழிந்து, எழுத்தொலி இயல்பையும், சொல்-லமைப்பினையும்கொண்டு ஒப்பீட்டு முறையில் (Comparative method) மொழிக் தரும்பங்களை இனம் பிரித்தறியும் அடிப்படை நிலவிய காலம். ஆனால், உலகின் இன்றுள்ள வளர்ச்சி-நிலைக்கு மொழியியலைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உயர்த்தியவர் நோஅம் சோம்ஸ்கி (Noam Chomsky). இன்று வாக்கியங்களே மொழியாராய்ச்சிக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

“முன்னைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொற்களைப் பாடு-பாடு செய்ததோடு அமைந்துவிட்டார்கள். எனவே அவர்-களது ஆராய்ச்சி எல்லாம் புதிது புதிதாக வருகின்ற இயல்-பினை வற்புறுத்தாது மொழியில் வரும் தனியன்களை (Units) வகை செய்வதோடு நின்றுவிட்டன. அவையெல்-லாம் வகையியல் (Taxonomy) ஆராய்ச்சியே யன்றிப் படைப்-பியல் ஆராய்ச்சியல்ல. கடந்ததை ஆராய்வதேயன்றி மேல் வரும் விரிவை விளக்குவன அல்ல என்று சோம்ஸ்கி எடுத்-துக் காட்டினார்”¹⁵ என்பதும் இதனை வலியுறுத்துவதா-கும்.

இந்த நோக்கில் கா. சு. பிள்ளையின் நூல் அமைய-வில்லை. காரணம் அந்நூல் இக்கொள்கை (1957) தோன்-றுவதற்குப் பல ஆண்டுகள் முன்பே (1939) தோன்றியது என்பதுதான்.

முதலில் மொழியின் தோற்றம் பற்றிய பொதுவான கொள்கைகளைச் சுட்டியுள்ளார். இரண்டாவதாக, மொழி-கள் வேறுபட்டு விளங்கும் வகையில் இனங்களாக வகைப்படு-மாற்றை விளக்கியுள்ளார். மூன்றாவதாக மொழிநூலின் இலக்கு எல்லையைக் குறித்துள்ளார்.¹⁶

“சொற்றொடர்களைச் சொற்களாகவும், உருபுகளாகவும் பகுத்து ஆராய்தல் போல, சொற்களை எழுத்துக்களாகப் பகுத்து எழுத்தின் பிறப்பு, இனம் முதலியவற்றை ஆய்தலும் இலக்கணத்தின் பகுதியே. பல மொழிசளின் சொற்களை ஆயுமிடத்து அவற்றின் தோற்ற ஒற்றுமை சருதி அவை இனமான பாஷைகளுக்கு உரியன என்று கொள்ளுதல் தவறு”¹⁷ என்று கா. சு. பிள்ளை தெளிவுபடுத்தியிருப்பது மொழிநூல் கொள்கை வளர்ச்சியைக் குறித்த விளக்கமாகும். தமிழ் ஒன்று, ஒண்ணு என்பன ஆங்கில ஒன் (ONE) என்பதோடு ஒரே கருத்தானாலும் மூலவடிவு வேறு எனச் சான்று காட்டியுள்ளார்.¹⁸

உணர்ச்சியையும் கருத்தையும் சுட்டாத காற்றொலி, முதலியன வெற்றொலி எனப்படும். பேச்சொலிக்கு அடிப்படை, உணர்ச்சியும் கருத்துமே. கருத்தைக் குறிப்பிடும் ஒலி எழுத்தால் குறிக்கப்படும்போது அது எழுத்தொலியாகிறது. மக்களுக்குரியதாகத் தோன்றி விளங்கும் இத்தகை எழுத்தொலித் தொகுதிதான் பேச்சு அல்லது மொழி எனப்படும். உணர்ச்சி ஒலிகளும், பொருள்களில் ஏற்படும் இயற்கை ஒலிகளும், கருத்தைச் சுட்டப் பயன்பட்ட அடையாள ஒலிகளும் சொற்கள் தோன்றக் காரணம் என்பர் கா. சு. பிள்ளை¹⁹

அடுத்து, டக்ரர் என்பாரின் மொழியியல் வரலாற்றை (Introduction to the natural History of Language) ஒட்டி எழுத்துக்களின் தோற்றத்திற்கும் ஒலிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பினை விளக்கியுள்ளார்.

பின்னர், மேலைநாட்டு மொழிநூல் வரலாற்றைச் சருக்கிச் சொல்லுமிடத்தில், இலக்கணம் இந்திய நாட்டில்தான் முதலில் உருவெடுத்தது என்றாலும், அரிஸ்டாட்டில்தான் இலக்கணப் புரகபாடுகளை வகுத்ததாகக் சருதப்படுகிறார்.²⁰ ஜோன்ஸ், ராஸ்க், கிரிம், மாக்ஸ்முல்லர், விட்னி,

செய்ஸ் முதலிய பலரும் வகுத்த கொள்கைகளால் மொழி-
யியல் வளர்ச்சி பெற்ற வரலாறு மாணவர்க்குப் பயன்படும்
முறையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.²¹

‘மொழியியல்பை ஆராயுங்கால், கற்பனைத்தொடர்பு-
களை விலக்கி, காணப்படும் உதாரணங்களால் புலனாகும்
விதிகளைத் தொகுத்தல்வேண்டும்’’²² என்று கா.சு.பிள்ளை
சுட்டியதிலிருந்து மொழியியல் குறித்த அவர் உணர்வினை
அறிய முடிகிறது.

பின்னர், எழுத்தொலி இயல்பு பற்றிய பகுதியில் அறிவி-
யலையும் இலக்கணத்தையும் உளப்படுத்தி, உயிரொலிகளும்,
மெய்யொலிகளும் பிறக்கும் முறையைச் சட்டுவதுடன் பிற
மொழிக்கலப்பால் நிசமும் ஒலித்திரிபையும் குறிப்பிட்டுள்-
ளார் கா. சு. பிள்ளை, மேலும், அவர் தமிழில் உள்ள உயி-
ரொலிகள் 36 என்பது தொடர் ஆய்வுக்குரியது.²³

சொல்லமைப்பு பற்றிய பகுதியில் தனிநிலை (Isolation),
உட்பிணைப்பு (Inflectional), ஒட்டுநிலை (Agglutinative)
என்ற வகையில் உலகமொழிகளைப் பிரித்து இனம் காண
இயலும் என்ற கொள்கை, சான்றுகள் தந்து விளக்கப்பட்-
டுள்ளது. மேலும், ‘‘சொற்களின் மூலத்தை ஆராய்ந்து அ-
வற்றின் பொருளைத் தெரிவதால், அச்சொற்களைப் பயின்-
ற மக்களின் எண்ணங்கள், வரலாறுகள் முதலியன அறிதல்
• கூடும்’’²⁴ என்று கா.சு.பிள்ளை உணர்த்தியுள்ளார். அதோடு,
கா. சு. பிள்ளை, ‘‘மொழிநூலை நன்கு ஆய்வதற்கு, மக்கள்
மனநூல், உடல் நூல், இனநூல் முதலிய பலகலைகள் து-
ணையாகக் கற்றற்குரியன. புராணக்கதைகள், சட்டுக்கதை-
கள், சமயக்கோட்பாடுகள் முதலியனவும் பயன்படுவனவே’’²⁵
என்று சுட்டியிருப்பது இன்றளவும் ஏற்புடைய கொள்கையே.
இன்று, இத்தகைய பலதுறை அணுகுமுறையால் மொழியி-
யல் பல பிரிவுகளாகவும் செயற்பட்டுப் பயன் தருகின்றது.

இரண்டாவதாக உள்ள பகுதி, கால்டுவெல்லின் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தை அடியொற்றியதாக எண்ண இடமுள்ளது. தமிழ், திராவிடக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது; திராவிடமொழிகள் சித்திய இனத்தை ஒத்துள்ளவை. ஆரியக் குடும்பத்தோடு முரண்பட்டுள்ளன. தமிழ் முதலிய திராவிடமொழிகள் ஒட்டுநிலை மிகுந்த சொல்லமைப்பு உடையதே இக்கொள்கைக்கு அடிப்படை.

“மொழி என்பது அந்த மொழியில் வழங்கும் வாக்கியங்களே என்றும் அந்த வாக்கிய அமைப்பினை எழுந்த வாக்கியங்களின் அமைப்பு, எழக்கூடிய வாக்கியங்களின் அமைப்பு என்ற இவற்றையெல்லாம் விளக்கும் வகையாகக் குறிப்பிட்ட மொழியினைப் பற்றிய மொழிக்கொள்கையை உருவாக்குவதே இலக்கணம் என்றும் சோம்ஸ்கி கூறிவார். இந்த இலக்கணம் போதிம்தா அல்லது நிறைவு பெற்றதா என்று மதிப்பிடவேண்டும் என்றும் அவர் வற்புறுத்துகிறார்”²⁶ என்பது இன்றையநிலை.

வேர்ச்சொற்கள் ஓரசையாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற கோட்பாடு கா. சு. பிள்ளைக்கு உடன்பாடில்லை.²⁷ வேற்றுமையமைப்புத் தமிழ்மொழியமைப்பின்படி எட்டுக்கு மேற்படும் என்பது கா. சு. பிள்ளை கொள்கை.²⁸ வினைச்சொல்வகைகளில் தமிழ்மொழியின் கட்டமைப்பு விரிவானது. அதனால் செய்ப்பாட்டு வினையைப் பல்லாற்றானும் கையாள்வதற்குத் தமிழில் இடம் உண்டென்பதையும் கா. சு. பிள்ளை சுட்டியுள்ளார்.²⁹ இடப்பெயர், எண்ணுப்பெயர், பெயரடைஅமைப்பு, சுட்டுப்பெயர் பற்றியும் காணத்தக்க அமைப்புமுறைகளைத் தெளிவாக்கியுள்ளார்.

மொழி யொப்புமைபற்றிய செய்தியாக ஒரு சொல் வடமொழியா, தமிழா என்று உறுதி செய்யத்தக்க அடிப்படைகளையும் தொகுத்து, தமிழ் இலக்கண நூலார் வடசொல்-

லைத் தனியே பிரித்து வகை செய்துள்ளதையும் சுட்டியுள்ளார். வடசொல்லைத் தமிழ்ச் சொல்லாகக் கூறும் வழக்கில்லை என்பது கா. சு. பிள்ளையின் கொள்கை.³⁰

மொழியியல் தமிழகத்து முன்னணியில் நிற்கும் சமுதாய அறிவியல் துறைகளில் ஒன்றாக வளர்ந்து வருகிறது. இத்துறையில், கா. சு. பிள்ளைக்குப் பிறகு, மு. வரதராசன், தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரன், முத்துச் சண்முகன், ச. அகத்தியலிங்கம் முதலானோர் பல நூல்களை உருவாக்கியுள்ளனர்.

இங்ஙனம், கா. சு. பிள்ளை தமது வானநூல், மொழியியற் கொள்கையும் தமிழ் மொழியமைப்பும் என்ற நூல்களின் வாயிலாகத் தமிழ் புதியபடைப்புச் சிந்தனைகளுக்கு வடிகாலாயமையவல்ல சொல்லமைப்பும் செந்நூலாக்க வளமும் உடையதென்பதைச் சுட்டியுள்ளார். இதிலிருந்து, கா. சு. பிள்ளையின் தமிழாக்கம், தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளின் மூலம் புதிய பொருள்கோள் முறையை மேற்கொண்டு தமிழர் பண்பாட்டுப் பூசலில் நெருக்கடிக்காட்பட்ட தமிழுக்குத் தீர்வு காட்டும் ஆராய்ச்சித் திறனை அறியமுடிகிறது. இந்நாளில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாகவும், கல்வி மொழியாகவும், கோவில் வழிபாட்டு மொழியாகவும் சட்டங்களின் மூலம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளதை³¹ அறியும்போது கா. சு. பிள்ளை கொண்ட கொள்கையின் உயிர்ப்பினை உணர முடிகிறது.

குறிப்புகள்

1. கா. சு. பிள்ளை, திருச்சி மாநாட்டுத் திறப்புரை (26—12—1937) பின் இணைப்பில் காண்க.
2. தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவுனம், பாடமொழித்-தொடர்பாகப் புத்தொளிப்பயிற்சி (Orientation course)

வகுப்பு, தமிழ்வழிப் பயிலுவோர்க்கு ஊக்கத்தொகை முதலியன அரசு நடவடிக்கைகள். (incentive)

3. திருச்சி மாநாட்டு நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு—பின் இணைப்பில் காண்க.
4. 26.12.1937ல் திருச்சியில் கூடிய தமிழர் மாநில மாநாட்டில் நிகழ்த்திய திறப்புரை பின் இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளது.
5. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றியல், ப. 35.
தமிழர் சமயவியல், ப. 63.
6. சுவாமிநாத தேசிகர், பாயிரம், இலக்கணக் கொத்து.
7. cf. K. Meenakshisundaram, "Introduction", *The Contribution of the European Scholars to Tamil*, p. 1.
"She (Tamil) was entangled with Sanskrit and it was left to European Scholars to detach her from that gnawing hold when creative Tamil literary activity had nearly reached an impasse and channel her in her own individual Course".
8. மணிமாலை-ஒருதிறனாய்வு, ப. 98.
9. மேலது. 97.
10. அருமையும், பயனுமுடைமை நோக்கி இவ்வாய்வேட்டின் பின் இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.
11. முத்துச் சண்முகன், இக்கால மொழியியல், முதற்பதிப்பின் முன்னுரை.
12. மேலது.
13. வீ. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், தமிழ் மொழி வரலாறு, பக். 92—104.
14. கா. சு. பிள்ளை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப. 528, ப. 516.
15. தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரன், முன்னுரை, தமிழ்-மொழி வரலாறு, ப.
16. கா. சு. பிள்ளை, மொழிநூற் கொள்கையும் தமிழ்-மொழியமைப்பும், ப. 12.
17. மேலது, பக். 10—11.
18. மேலது, ப. 11.

19. மேலது, பக். 3—4.
20. மேலது, ப. 24.
21. மேலது, பக். 25—29.
22. மேலது, ப. 29.
23. மேலது, ப. 41.
24. மேலது, ப. 58.
25. மேலது, ப. 58.
26. தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரன், மு. கா. நூ., ப.
27. கா. சு. பிள்ளை, மு. கா. நூ., ப. 29.
28. மேலது, ப. 106.
29. மேலது, ப. 137.
30. மேலது, ப. 150.
31. தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டச் சுருக்கம், அரசு ஆணை வடிவிலே பின் இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளது.

மணிமாலை – ஒரு திறனாய்வு

முன்னுரை:

கா.சு.பிள்ளை 'மணிமாலை' என்ற பெயரிட்டு, திங்களி-
தழ் ஒன்றை நடத்தியுள்ளார். அவரே உரிமையாளராகவும்
உயர்பதிப்பாளராகவும் இருந்து நடத்திய மணிமாலை, ஒ-
ராண்டு (1935—1936) வெளிவந்ததாகவும், பன்னிரண்டு
மலர்கள் மட்டுமே வெளியானதாகவும் அறியமுடிகிறது.¹
மணிமாலையில் வெளியான பலபகுதிகள் பின்னர் நூல்வடி-
விலும் வெளிவந்துள்ளன. மற்றும், அவ்விதழ்களில் வந்த
பகுதிகளனைத்தும் பதின்மூன்று தலைப்புகளின் கீழ், தொ-
குக்கப்பட்டுப் பேணப்பட்டு வருகின்றன.² இரண்டு மணிமா-
லை இதழ்கள், அவைவெளியான வடிவில் கிடைத்துள்ளன.
முதல் இதழ் கிடைக்கவில்லை. அதனால், கா. சு. பிள்ளை
இதழின் நோக்கங்களுக்காக எத்தகைய கொள்கையை வகுத்துக்
கொண்டிருந்தார் என்பதை அறிய இடமில்லை. இருப்பினும்,

மணிமாலையின் உள்ளடக்கம் கொண்டு இதழின் நோக்கம் உணர இடமுள்ளது.³ கிடைத்துள்ள இரண்டு இதழ்களையே வகைமை மாதிரியாகக் (Random sampling) கொண்டு, பின்னர் நூலாக்கம் பெற்ற இதழ் பகுதிகளோடு இணைத்தும், கா.சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித் திறனை ஒத்துப்பார்க்க முயல்வது இவ்வியலின் நோக்கம்.

மணிமாலையின் தோற்றம்:

இந்நூற்றாண்டில் அறிவியல் வளர்ச்சியின் பயனாக, தொழில் நுட்பக்கருவிகள் பெருகிவருவதும், அதன்காரணமாகக் கல்வித்தொடர்பான ஆராய்ச்சி வாய்ப்புக்கான உத்திமுறைகள் மாற்றம் பெறுவதும் இயல்பாகிவிட்டன. அச்சு வசதியும் பிறதகவல் தொடர்புக் கருவிகளும் பெருகாத நாளில் ஆராய்ச்சி என்பது குறுகிய எல்லைக்குள் நின்றுவிட்டிருந்தது. அப்போது பரவலான கருத்தியக்கத்திற்கும், விரிவான கருத்தோட்டத்திற்கும் வாய்ப்புக் குறைவு; ஆனால் அச்சு வசதிக் காரணமாகத் தோன்றிய நாளிதழ்கள் (Daily News papers), கிழமையிதழ்கள் (Weekly Magazines), திங்களிதழ்கள் (Monthly Magazines) முதலிய பருவ வெளியீடுகள் (Journals and Periodicals) வாழ்க்கையின் பலதுறைகளுக்கும் பயன் தருவதைப் போலவே அறிவு வளர்ச்சிக்கும் கல்விப்பெருக்கத்திற்கும் உதவும் இயல்புள்ளவை. எனவே, இதழ் பற்றிய திறனாய்வு பயன் தருவது ஆகும்.

கா.சு.பிள்ளை நெல்லை மணிவாசகமன்றத் தலைவராயிருந்து, அம்மன்றத் திங்கள் வெளியீடாக மணிமாலையை நடத்தி வந்தார். அதே காலத்தில் நெல்லை நகராட்சி மன்ற உறுப்பினராகவும் பணியாற்றி வந்தார்.⁴ எனவே, கா.சு. பிள்ளையின் பொதுத் தொண்டாற்றும் மனப்போக்கில் மக்களின் பொது அறிவு பரவிடத் திங்களிதழ் ஒரு கருவியாக மலர்ந்திருக்கலாம்; மற்றும் கா.சு.பிள்ளை, சட்டக்கல்லூரிப்

பேராசிரியராகவும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் சமூகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் விளங்கிய காலங்களில் (1920—1930) 'செந்தமிழ்ச்செல்வி'யில் பல கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளதோடு, தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் பல மன்றங்களில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார் என்று அறிய முடிகிறது.⁵ அவற்றில் வெளிப்பட்ட கா.சு. பிள்ளையின் நோக்கங்களும் கொள்கைகளும் பின்னர் 'மணிமாலை' இதழிலும் வெளிப்பட்டுள்ளதைக் கண்டுணர இடமுள்ளது. இதற்கு 'மணிமாலை' பற்றிய திறனாய்வு அவசியமாகிறது.

தொடக்கநாளில் தமிழில் பத்திரிகைகள் சமயத்தை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் தோன்றியதாகக் கருதுவர்.⁶ பின்னரே, அவை இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வை வளர்க்கும் நோக்குடன் பெருகின என்று கருத இடமுள்ளது. அதே நேரத்தில் நாட்டுப்பற்றுப் பெருகிட, மொழிப்பற்று அடிப்படையாக உணரப்பட்டது. அத்துடன் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் அரசியல் நோக்கத்துக்கு இணையாகத் தமிழ் வளர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டு, தமிழர் மேம்பாடுறச் சுயமரியாதை (Self Respect) உணர்வு தேவை என்பது வலியுறுத்தப்பட்ட வரலாறு தெரிகிறது.⁷ இதே காலகட்டத்தில் தமிழர் முன்னேற்றமும் தமிழின் வளர்ச்சியும் கருதி மணிமாலை தோன்றியது.

கிடைத்துள்ள இரண்டு மணிமாலை இதழ்களின் முகப்பு அட்டையின் படிகள் இவ்வாய்வேட்டில் இடம் பெற்றுள்ளன: அவற்றால் சில உண்மைகள் வெளிப்படக்கூடும்.

மணிமாலையின் உள்ளடக்கம்

பகுதிகள்

பிரிவுகள்

1. பொதுமறைவிளக்கம் ... திருக்குறள்
2. பத்திரிகையாராய்ச்சி ...

3. சரிதமாலை	...	1. கங்கணக்கட்டுப்பாடு
2. பண்டைத் தமிழ் நாட்டு
வரலாறு
4. இலக்கிய மாலை	...	1. நம்மாழ்வார் நூலா-
ராய்ச்சி
2. தொல்காப்பியப் பொ-
ருளதிகாரக் கருத்து
5. இந்திய சட்டக்கோவை	...	1. கிராம மன்றச்சட்டம்
2. இந்திய தண்டனைத்-
தொகுதி
6. உலகியல் மாலை	...	1. உடல்நூல்
2. தொழில் மூலம்
7. Tamil Blooms	...	1. Light of Moral path
2. Introduction to History
of Tamil Culture

இவை 8.4.1935ம் நாளில் வெளியான மணிமாலையில் காணப்படும் உள்ளடக்கமாகும். இவைகளை 8.10.1935ம் நாளில் வெளியான மணிமாலையின் உள்ளடக்கத்துடன் ஒத்துப் பார்த்ததில் ஏழு பகுதிகளின் வைப்புமுறையிலும், பொதுமறை விளக்கம், இலக்கிய மாலை தவிர ஏனைய ஐந்து பகுதிகளின் பிரிவுகளிலும் சிலமாற்றங்கள் காணப்படுகின்றனவே அல்லாமல் உள்ளடக்கத்தில் அடிப்படையான வேற்றுமை இல்லை என்று தெரிகிறது.

இவை தவிர, சந்தா விபரம், விளம்பர விகிதம், அரும்-பொருள் கட்டுரைப் போட்டி, தீபாவளித் தமிழ்ப் பரிசு முதலிய அறிவிப்புகளுடன், மணிவாசக மன்றத்தில் கிடைக்கும் கா. சு. பிள்ளை இயற்றிய நூல்களின் விலைப்பட்டியலும் மதிப்புரையும் மணிமலை இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. மணிமலை இதழ்கள் திருநெல்வேலி மணிவாசக மன்றத்திற்காக, தென்காசியிலுள்ள ஸ்ரீ ஸீனாட்சி அச்சகத்தில்

டி. ஆர். சுப்பையாபிள்ளை என்பவரால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுவன என்ற குறிப்பும் உள்ளே காணப்படுகிறது.

தனி இதழ் விலை எட்டு அணா (இன்றைய மதிப்பு 50 காசுகள்), ஆண்டுக் கட்டணம் ஐந்து ரூபாயாகும்; ஆயுள் கட்டணம் நூறு ரூபாய் என்றும் பாதுகாப்பாளர் தொகை ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இதழில் உள்ளே ஒவ்வொரு பகுதிக்கு முன்னும், பகுதித் தலைப்பு அச்சிட்ட பக்கம் உள்ளது.⁸ ஒவ்வொரு பகுதிக்குள்ளும் இடம்பெறும் பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனிப் பக்க எண்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பின்னே அவைகளைத் தனித்தனியே திரட்டித் தொகுப்பதற்கு இத்தகைய பக்க எண்முறை ஏற்றதாயிருக்கும். 8.10.1935ம் நாளிட்ட இதழில் தொடக்கம் முதல் இறுதி வரைக்கும் இதழ் முற்றும் வரிசையான தொடர் எண்ணும் தரப்பட்டுள்ளது; மொத்தப்பக்கம் 110 என்றறிய இந்த ஏற்பாடு உதவும்; மொத்தப்பக்கத்தில் எந்த எந்தப் பகுதிக்கு எத்தனை பக்கம் தரப்பட்டுள்ளது என்ற விளக்கம் உள்ளடக்கம் பற்றிய பக்கத்தில் உள்ளது. ஆய்வினா உள்ள இரண்டு இதழ்களிலும், மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பக்கங்களில் பத்திரிகையாராய்ச்சி எனும் பகுதிக்கு மிகுதியான பக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.⁹

உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு

பொதுமறை விளக்கம்: இதன்கண் திருக்குறள் 'கடவுள் வாழ்த்து'ப் பாடல்களுக்கு விரிவான திறனாய்வு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. கா. சு. பிள்ளை திருக்குறளுக்குப் பொழிப்புரை வரைந்தவர். தமிழர் சமயம், 'ஒருவனே தேவன்' என்ற நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று தாம் கண்டறிந்த வரலாற்று மெய்நிகழ்வினை அரண் செய்ய இப்பகுதியை ஒதுக்கியிருக்கலாம்.

பத்திரிகையாராய்ச்சி: இது மணிமாலையில் மிகுதியான பக்கங்களை உடைய பகுதியாகும். 8.10.1935ம் நாளிட்ட இதழில், 'பதிப்பாளர் குறிப்பு; 'செய்தித்திரட்டு' என்னும் இருபிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. பதிப்பாளர் குறிப்பில், திருவாவடுதுறை மடத்து வழக்கில், கர். சு. பிள்ளை சான்றுரைத்த செய்தியுடன், நமது கருத்தை வலியுறுத்தும் குறிப்புரையும் காணப்படுகிறது.¹⁰ மற்றும், அதில் ஒரு வாசகரின் கேள்விகளுக்குப் பதில்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதிப் பிரிவு தலையங்கப் பகுதியாகக் கருத இடமளிக்கிறது.

மேலும் செய்தித்திரட்டு என்ற பகுதிப்பிரிவு, கல்விச் செய்தி, சமுதாயச் செய்தி, சமயச்செய்தி, அரசியற்செய்தி, இயற்கை விநோதச் செயல்கள், தொழிற் செய்திகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி, தமிழகம் உள்ளிட்ட அனைத்துலகச் செய்திகளையும் வழங்குவது. இதன் மூலம் பலதரப்பட்ட வாசகர்களின் பொது அறிவைப் பெருக்கக் கருதியிருக்கலாம்.

இச்செய்திகளுடன் ஆசிரியர் தம் கருத்துரைகளையும் இணைத்துள்ளார் என்று எண்ண இடமுள்ளது. சான்றாக, கும்பகோணத்துக்கருகில் காவிரியில் ஏடுகள் எறியப்பட்டிருந்த செய்தியை வெளியிட்டிருப்பதுடன், 'அது இரங்கத்தக்கதாகும்' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.¹¹ அடுத்து, ஆமதாபாத்தில் அரிசனங்கள் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்ய மறுத்தமைக்காக, அவர்கள் வீட்டின் முன்பகுதியைச் சாதி இந்துக்கள் இடித்துச் சேதம் செய்த செய்தியை வெளியிட்டு, 'இது இக்காலத்தில் வருந்தத்தக்க செய்தியாகும்' என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது.¹² 'தங்கம் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாவதைக் குறைக்க அரசு முயலவேண்டும்' என்றும்,¹³ நாட்டுமொழிகளில் அதிகமான உரைநடை நூல்களைப் பாடநூலாக்கும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தீர்மானத்தைப் போற்றியதுடன் மொழிநயங்கெடாமல் தற்-

கால அறிவு நூல்களைத் தமிழில் எழுத அவர்கள் (பல்கலைக் கழகத்தார்) ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்பதைப் பொதுமக்கள் வற்புறுத்துவாராக¹⁵ என்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அம்பாசமுத்திரம் தீர்த்தபதி பள்ளியில் இந்தி கட்டாயப் பாடமாக்கப்பட்ட செய்தியுடன், ஆசிரியர் கருத்துரையும் இடம் பெற்றுள்ளது. அது பின்வருமாறு:

“தமிழ் நாட்டுப் பள்ளிக்கூடத் தலைவர்கள் தமிழை வளர்க்க முயலாமல் பிறமொழிகளைப் போற்றுவது தாய்மொழிப் பற்றின்மையைக் குறிக்கும். ஹிந்தி மொழியானது பொதுமக்கள் பேச்சிற்கு ஒருக்கால் பயன்படத்தக்கதேயன்றித் தமிழைப்போல் இலக்கியப் பயிற்சிக்குத் தக்கதன்று. எதிர்காலத்தில் கலாசாலைகளில் தாய்மொழியே உயர்தரக்கல்விக்குக் கருவியாக இருக்க வேண்டுமாதலின் பிறமொழிகளைக் கட்டாயமாக்குதல் தாய்மொழி குன்றுவதற்கும் மாணவரின் அநாவசிய உழைப்பிற்கும் இடமாகும்”¹⁶

செய்தி என்பது அவசர அவசரமாக நிகழ்கின்ற வரலாறு என்பது ஒரு கருத்து.¹⁶ பழந்தமிழர் நாட்டு வாலாற்றையும், நாகரிகம் பண்பாடு பற்றியும் எழுதும் கா. சு பிள்ளை, உலக நடப்புகளையும் தற்கால எதிர்காலத் தாக்கங்களையும் மதிப்பீட்டுணர்த்தும் திறன், பத்திரிகையாராய்ச்சி என்ற பகுதியிலிருந்து அறியத்தக்கது.

“உலகில் நிகழும் மாறுபாடுகளையும் இன்ப துன்பங்களையும் அறிந்து கொள்ளும்போது மனிதனின் குறுகிய மனப்பான்மை மறைந்து உலகளாவிய கண்ணோட்டம் வளர்வதற்கு வழி உண்டாகும். எனவே உலகம் ஒன்றே என்னும் இவ்வயரிய கொள்கையினை வளர்க்க வேண்டிய பொறுப்பும் தகுதியும் செய்தித்தாள்களையே பெரிதும் சார்ந்திருக்கிறது. சிறந்த குறிக்கோளுடன் நடத்-

தப்பெறும் செய்தித்தாள்கள் பிளவுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் உலகத்தை ஒன்றாக இணைக்கமுடியும். மனிதகுலம் ஒன்றே என்ற உயரிய உணர்வினை வளர்க்க முடியும். கொள்கை, நிறம், இனம், மதம் ஆகியவற்றால் வேறுபடுகின்ற மனிதகுலத்தில் அன்பு, அறம், அருள், போன்ற சீரிய பண்புகளை நிலைநிறுத்தமுடியும்”¹⁷ என்பது இதழியல் கோட்பாடு;

மணிமாலையின் பத்திரிகையாராய்ச்சி என்ற பகுதியின் சுட்டமைப்பிலிருந்தும் ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்துரைகளிலிருந்தும், இத்தகு கோட்பாட்டின் வெளிப்பாடாகவே மணிமாலை விளங்கியிருத்தல் வேண்டும் என்று எண்ண முடிகிறது.

சரிதமாலை: பத்திரிகைகள் பொழுதுபோக்குக் கருவியாகவும் கருதப்படும். பொழுதுபோக்குக் கூறாக இதழ்களில் துணுக்குகளும் கதைகளும் இடம்பெறும். அக்கதையாலும் பயன் விளைதல் கூடும்; கா. சு. பிள்ளை மணிமாலையில் சேக்ஸ்பீயர் (Shakespeare) வரலாற்றோடு அவர் எழுதிய நாடகக் கதைகளை வெளியிட்டு வந்ததுடன், தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை வெளியிட்டு, உலக வரலாற்றில் மாவீரனரகக் கருதப்பட்ட நெப்போலியன் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் வெளியிட்டார். அதனால், வாசகர்களின் பொழுதுபோக்கு நாட்டத்திற்கும் பொதுஅறிவு வேட்கை தணியவும் இப்பகுதிப் பிரிவுகளை அமைத்துள்ள நோக்கம் புலனாகிறது.

இலக்கியமாலை: இதன்கண் ஆழ்வார்களின் வரலாற்றோடு அவர்களின் நூலாராய்ச்சியும் இடம்பெறும்; இத்துடன் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக்கருத்தும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பின்னர் நூல் வடிவும் பெற்றன. நம்மாழ்வார் நூலாராய்ச்சியில் ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வு காணப்படுகிறது. இது, “சைவத்திருமுறைகளின் சொற்றொடர்-

களும், கருத்துக்களும் திருவள்ளுவரினவும் இடையிடையே ஆழ்வார் திருவாய்மொழியில் வந்துள்ளன''¹⁸ என்பதால் உணரப்படுகிறது. மேலும், ''திருவாய்மொழியிற் பல பதிகங்கள் பொதுவாகவும், 'சிலசில திருப்பதிகளுக்குரியனவாகவும் பாடப்பட்டுள்ளன. பதிகங்களுக்குப் பண்ணுக்குப் பதிலாக இராகமே குறிக்கப்பட்டிருப்பது, இது தேவாரத்திற்குப் பிற்பட்டதென்பதற்கொரு காரணமென்பாருளர்''¹⁹ என்ற குறிப்பால் இலக்கிய வரலாற்று அணுகுமுறையிலும் திறனாய்வு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது, தரவுகளை ஆராய்ச்சி நோக்கில் அணுக வாய்க்காக்களை ஆற்றுப்படுத்திய பாங்குடையது. மேலும், ''திருவாய்மொழி யென்ற பெயர் நம்மாழ்வார் பிரபந்தத்திற்கேயுரிய பெயராகும். ஏனையாழ்வார்கள் பிரபந்தங்கள் திருமொழியெனப்படும்''²⁰ என்று குறிப்பது, சாதாரணவாசகர்களின் இலக்கிய அறிவைக் கூர்மைப்படுத்தும் நோக்குடன் திறனாய்வை எளிமைப்படுத்தியதாகும்.

இலக்கியமாலையின் மற்றொரு பிரிவில், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக்கருத்து இடம்பெறுவதிலிருந்து, பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவுத்தேர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் நோக்கம் புலனாகும். அத்தோடு, வடமொழித் தாக்கத்தினாலும், ஆங்கிலக் கவர்ச்சியாலும் குறைந்த அளவு கல்விக்கும் வழியற்றுப்போய், தன்மதிப்பிழந்து வாடிய தமிழர்க்குப் பழம் பெருமையுணர்விலே புதிய விழிப்புணர்ச்சியூட்ட, இத்தகைய மறுபார்வைக் கோட்பாட்டில், உரையாக்க முயற்சி அவசியமாயிற்று. கா. சு. பிள்ளை தமது இதழின் வாயிலாக, தமிழ் மாணாக்கர் மூலம், வரும் தலைமுறையாவது தொல்காப்பிய உணர்வு பெறவேண்டும் என்று கருதி, பழந்தமிழர் நாகரிகத்தை இதன் மூலம் வரைய முற்பட்டார். இதன் அருமையை, இது நூல் வடிவெய்திய நிலையில் ஒன்பது அறிஞர்கள் வழங்கியுள்ள மதிப்புரையிலிருந்து உணரமுடிகிறது.²¹

தமிழர் சமயத்தையும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றையும் ஆராய்ந்துணரத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார அறிவு இன்றியமையாதது. மேலும், தொல்காப்பியனார் பொருளதிகாரத் தொடக்கத்தே பொருள் என்பது யாதென்று வரையறுத்துக் கூறவில்லை என்றாலும், 'அகம், புறம் என்னுமிருவகைப்படும் உறுதிப் பொருளினையும் அவை வகைவருதற்குரிய வாழ்க்கை வகையினையும், அவற்றைச் செய்யுளுள் அமைத்துணர்த்தும் முறையினையும், செய்யுட்பயனாய மெய்ப்பாட்டினையும், கருத்தினை விளக்குதற்கருவியாய உவமையின் இலக்கணத்தையும், 'சொன்மரபினையும் ஆசிரியர் பொருளதிகாரத்துட் கூறிப்போந்தனர்''²² என்று சுட்டியதுடன், கா. சு. பிள்ளை, பொருள் என்னும் சொல்லின் கருத்து வளர்ச்சிப் போக்கையும் விரித்து விளக்குவது, வாசகர்களின் அறிவாண்மையின் இலக்கு எல்லையை இனஞ்சுட்டும் நோக்குடையதாகலாம். அது வருமாறு;

“பண்டைத் தமிழறிஞர், வாழ்க்கைக்கு நன்மை பயப்பனவற்றையும், உயிர்க்குறுதி பயப்பனவற்றையுமே இலக்கியங்களில், நவிலப் பெறுதற்குரிய பொருளாகக் கொண்டனர். பொருள் என்ற சொல் பல கருத்துக்களைக் குறிக்கும். ஐம்பொறிகட்டுப் புலனாவன யாவும் பொருளே. மனத்தால் உணரப்படுவனவும் பொருளே. சொற்களின் பயனும் பொருளே. 'முப்பொருள்' என்றவிடத்து, பதி, பசு, பாசம் என்பன மூன்றும் பொருளெனப்பட்டன. 'உறுதிப்பொருள் நான்கு' என்றவிடத்து, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன குறித்தவாறாயிற்று. 'நாடிய பொருள் கைகூடும்' என்ற கம்பராமாயண நாந்திச் செய்யுள் பகுதியிலே, 'பொருள் என்பது கல்வியும் செல்வமுமாமென, ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் செப்பினர், உலகமே, சொல்லு-

லகம், பொருளுலகமென்றிரு திறப்படுமெனின், சொல்லிற்கு வேறாயுள்ள எதுவும் பொருள் எனப்படுமென்னலாம். அகப்பொருள் இலக்கணத்துள், நிலமும் பொழுதும், முதற்பொருள் எனப்பட்டன. புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல் என்பன உரிப் பொருள் ஆமாதலின், செயல்களும் பொருள் என்ற சொல்லாற் குறிக்கப்படுதல் காண்க. பொருளியலுள், பண்பு முதலியனவும் பொருளாகக் கூறப்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் பொருள் என்பது பொதுவாகச் சுட்டுமானும், சிறப்பாகக் சருதுமிடத்து, மண், பொன், நெல் முதலிய செல்வமே பொருள் எனப்படும்''²³

இந்திய சட்டக்கோவை: இப்பகுதியின்கீழ், கா.சு. பிள்ளை நான்கு சட்டங்களைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். இவை முறையே, இந்திய தண்டனைத் தொகுதி (Indian Penal Code), சென்னை மாகாண ஊர்மன்றச்சட்டம், சென்னை மன்ற வரிச்சட்டம் (Madras Court Fee Act 1922), சென்னை முத்திரை திருத்தச் சட்டம் (Madras Stamp Amendment Act 1922) என்பன. ஆங்கிலத்தில் உள்ள சட்டங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பது ஒரு தனிநபரால் செய்து முடித்தற்குரிய எளிய செயல் அன்று. ஆனால் தமிழ் வளர்ச்சியையும் தமிழர் முன்னேற்றத்தையும் கருத்தில் கொண்ட கா. சு. பிள்ளைக்கு அது இயல்வது எளிது. அது அவருக்கு இருந்த கொள்கைப் பிடிப்பினால் எளிதாயிற்று. இன்று சர்வதேசச் சட்டம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுப் பரிசளித்துப் போற்றப்படுவதற்கும், ஆட்சி மொழியும், நீதிமன்றச் செயல்முறைகளும் தமிழாக்கம் பெறவும் தக்க தோற்றுவாயாகவே மணிமாலையின் இப்பகுதி விளங்கியதை உணரமுடிகிறது. எளிதில் அறிந்துகொள்ளவியலாத அந்நிய மொழியில் சட்டங்கள் இருக்குமானால், படிப்-

பறிவில்லாத பாமரர்களைப் போலவே அரைகுறையாகப்பட்டித்தவர்களும் சட்டங்களை அறியாமை காரணமாக, எளிதாகக் குற்றங்கள் இழைக்கக்கூடும். எனவே கா.சு.பிள்ளை, குற்றங்களின் நெறி முறைகளை ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்கையினால், மனிதாபிமான நோக்குடன், தமிழறியும் பொதுமக்களும் சட்ட அறிவைப் பெற்றுத் தவறுகளுக்காட்படா வண்ணம் தமது மணிமாலைப் பகுதியின் மூலம் வழிகாட்டியுள்ளதை உணர இடமுள்ளது.

உலகியல் மாலை: இப்பகுதியில் வெளியான உயிரியல், உடலியற்செய்திகள் மருத்துவ அறிவியல் தொடர்பானவை; கல்வி நிலையங்களில் அறிவியலைத் தமிழில் கற்பிப்பதற்கும் கற்பதற்கும் இப்பகுதி ஒரு முன்னோட்டம், இது சராசரிப் படிப்பறிவுள்ளவர்களும் அறிந்துணர்ந்து பயன் எய்த உதவிய பகுதி. வாசகர்களின் சிந்தையை அறிவியல் நெறியில் செலுத்தும்படி, தமிழ் உரைநடை இப்பகுதியை எளிதாக்கியுள்ளது.

தொழில் மூலம்: என்பது இப்பகுதிப்பிரிவு ஆகும். அது ரொட்டி செய்வதிலிருந்து, ஏற்றுமதி இறக்குமதித் தொழில் வணிகச் செய்திகளைப் பரப்பும் தகவல் மூலங்களைக்கொண்டது. பொருளாதார விழிப்பூட்டும் நோக்கமுடையது இப்பகுதி.

தமிழ் மலர்கள்: இது Tamil Blooms என்ற தலைப்புடையது; தமிழ் நூல்களில் காணப்படும் மணியான பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் உரைநடையாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள பகுதி. அங்ஙனம் பதினான்கு புறநானூற்றுப் பாடல்களும்,²⁴ குமரகுருபரர் வரலாற்றோடு அவரியற்றிய நீதிநெறி விளக்கமும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாயின. அத்தோடு, தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாறும், சைவசித்தாந்த

நெறியும் ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்ட பகுதி இதுவாகும். தமிழறியாதவர்க்குத் தமிழ்மொழி வளத்தை எடுத்துக்காட்டித் தமிழ்ப்பண்பாட்டுப் போக்கினை உணர்த்துவதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்டுச் சூத்திரநிலைக்குள்ளாகிய தமிழர் மேம்பாடு ஒருவாறு இருண்மை நீங்கி ஒளிபெறக்கூடும் என்று கா. சு. பிள்ளை நம்பியதை இதன் வாயிலாக உணரமுடிகிறது.

முடிவுகள்: இவ்விள்ளடக்கப் பகுப்பாய்விலிருந்து பின்வரும் முடிவுகளுக்கு வரமுடிகிறது.

1. மணிமாலை பொழுதுபோக்குக் கூறுகளுடன் பொது அறிவைப் பரப்பும் நோக்கமும் உடையது.
2. தமிழ்மொழி, தமிழ்நாட்டு வரலாற்றோடு உலகமொழிகள், பிறநாட்டு நிலைகள் பற்றியும் அறிய இடம் தந்தது.
3. திருக்குறள், தொல்காப்பியம், சமயநூல்கள் இவைகளைப் புதிய பொருள்கோள் மூலமும், உரையாக்கத்தாலும், திறனாய்வு முறையினாலும் இலக்கிய அறிவைப் பண்பாட்டு உணர்வுடன் பெறவும், மொழித்திறன் காணவும் வழி காட்டியது.
4. சட்டங்களையும் அறிவியல் செய்திகளையும் தமிழாக்கம் செய்யும் நெறிமுறைக்குத் தோற்றுவாய் செய்தது.
5. தமிழறியாதவர்களும் தமிழின் அறிவாற்றல், தமிழர் மதிப்புப் பற்றிப் புதிய நோக்கு நிலைக்கு வர வகை காண ஆங்கிலத்தில் தமிழ்ச் சிந்தனையை வடித்தது.
6. பத்திரிகையாராய்ச்சி என்பதன் மூலம் தகவல் வெளிப்பாட்டு வரையிலாகிச் சமுதாய விழிப்புணர்வுக்குத் தூண்டல் உள்ள சமைத்தது.

7. மணிமாலை 'இருமொழிஇதழ்' வகைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு.
8. பழங்கால - தற்காலத் தகவல் மூலங்களைக் கொண்டு, வரலாற்று உள்ளுணர்வோடு கூடிய நடப்பியல் உணர்வோட்டம் பெற மணிமாலையின் உள்ளடக்கமும் உருவாக்கமும் உதவியிருத்தல் கூடும்.
9. கல்வி அறிவுப் பெருக்கமும் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையும் தோன்றத்துணைக் கருவி ஆகும்.
10. தமிழ் மொழிக்குப் பிற மொழிகளால் இடையூறு வருவதை அனுமதிப்பது, தமிழர் முன்னேற்றம் தடைப்பட இடம் தருவதாகும்.
11. செந்தமிழ்ச் செல்வியில் கா.சு. பிள்ளையின் திறனாய்வுகள் தீவிரமானவை; மணிமாலையில் தீவிரம் திறனாய்வு முறையில் தோன்றாவிடினும், கொள்கை உறுதி உளர இடமளித்ததாகக் கருதமுடியாது.
12. மணிமாலையின் ஏழு பகுதியில் இடம் பெற்றவை அனைத்தும் கா.சு. பிள்ளை ஒருவராலேயே எழுதப்பட்டவை. இதிலிருந்து கா.சு. பிள்ளை, பலதுறையும் இணைந்த ஆராய்ச்சியில்²⁵ தம் இலட்சியங்களுக்கு வடிகாலமைத்த பாங்கு புலப்படுகிறது. மேலும், சென்னை மாகாணத்தமிழ்ச் சங்கம் 25.12.1940ல் கா.சு. பிள்ளைக்கு, 'பல்கலைப்புலவர்'²⁶ என்ற பட்டம் வழங்கிப் போற்றியதை ஈண்டு ஒத்துநோக்க வேண்டியுள்ளது.

இவற்றின் விளைவாக, கா.சு. பிள்ளை தமிழர் பண்பாட்டுப் பூசலில் நேர்ந்துள்ள சமுதாய நெருக்கடிக்குத் தம் மணிமாலை மூலம் தக்க தீர்வுகாண முயன்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

குறிப்புகள்

1. இ.மு. சுப்பிரமணியபிள்ளை, பேராசிரியர் கா.சு. பிள்ளை வரலாறு, ப. 99.
2. சென்னையிலுள்ள மறைமலை அடிகள் நூலகத்தில் மணிமாலை இதழ்கள் 13 தலைப்புகளின் கீழ் தொகுதிகளாகப் பிரித்தமைக்கப்பட்டுள்ளன.
3. க. குளத்தூரான், தமிழ்ப்பத்திரிகைகள், ப. 157.
“பத்திரிகைகளின் நோக்கத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அவற்றின் பொருளடக்கமும் அமைகின்றது”.
4. இ. மு. சுப்பிரமணியபிள்ளை, மு. கா. நூ., ப. 55.
5. கா. சு. பிள்ளையின் கட்டுரைகளும், சொற்பொழிவுகளும் பற்றிய விளக்கம் துணை நூற்பட்டியலில் காண்க.
6. க. குளத்தூரான், மு. கா. நூ., ப. 18.
7. திராவிடன் குடியரசு முதலியன அந்நோக்குடையன.
8. இது அரைத்தலைப்புப்பக்கம் (Half title page) எனப்படும்.
9. 8.4.1935ம் நாளிட்ட இதழில் மொத்தப்பக்கம் 148+7.
8.10.1935ம் நாளிட்ட இதழில் மொத்தப்பக்கம் 110+10. இவையிரண்டுள்ளே பத்திரிகையாராய்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பக்கங்கள் முறையே 39ம், 18ம் ஆகும்.
10. இதனை இந்து அறநிலைய ஆணைக்குழுச் சட்டத் திருத்தக் குறிப்போடு ஒத்து நோக்க வேண்டும். அக்குறிப்பு பின் இணைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது.
11. கா. சு. பிள்ளை, மணிமாலை, (8. 10. 1935), ப. 93.
12. மேலது, ப. 107.
13. கா. சு. பிள்ளை, மணிமாலை, (8. 4. 1935). ப. 80.
14. மேலது, ப. 85.
15. மேலது, பக். 96-97.
16. பழனி. அரங்கசாயி, செய்தி உலகம், ப. 7.
17. மேலது, ப. 2.
18. கா. சு. பிள்ளை, மணிமாலை (8.10.1935) ப. 25.
19. மேலது, ப. 29.
20. மேலது ப. 30.

21. எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளை, த. வே. உமாமகே-
சுவரம் பிள்ளை, ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்,
எஸ். அனவரத விநாயசர் பிள்ளை, ரா. திம்மப்ப அய்-
யர், சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், ச. சோ. பார-
தியார். மோசூர். கந்தசாமி முதலியார், ஜி. இராம-
சுவாமி கவுண்டர்.
22. கா. சு. பிள்ளை, பழந்தமிழர் நாகரிகம் அல்லது தொல்
காப்பியப் பொருளாதிகாரக் கருத்து, ப. 30.
23. மேலது, பக். 29—30.
24. புறநானூற்றுப் பாடல்கள் 1, 2, 6, 66, 67, 72, 74,
94, 107, 182, 183, 186, 191, 192 ஆகியன ஆங்-
கில உரைநடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.
25. cf. Pauline V. Young, *Scientific Social Surveys and
Research*, p. 119.
"The most fruitful results in research are achieved not
only through an integration of scientific techniques
and method but also through a unified approach of
the various scientific disciplines. Since man lives in a
world of economic, industrial, political, psychologi-
cal forces and social attitudes and values, it is self
evident that has responses to and roles in, these should
be studied".
26. இ. மு. சுப்பிரமணியபிள்ளை, மு. கா. நூ., ப 72.

முடிவுகள்

கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித்திறன் கண்டறியும் பொருட்டு ஒரு கருதுகோளை முன்னிறுத்தி இதுகாறும் அவருடைய கொள்கை வெளிப்பாடுகள் விளக்கப்பட்டன. இதன்பயனாகப் பின்வரும் முடிவுகளுக்கு வரமுடிகிறது:

1. தமிழர் முன்னேற்றமும் அதற்குத் துணையாகத் தமிழ்மொழி, இலக்கியங்களின் மேம்பாடும் கா. சு. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சியின் நோக்கமாகக் கருத இடமுள்ளது.
2. தமிழர் சமய வாழ்க்கையில் நிலவிய திரிபுணர்ச்சியின் காரணமாக, தமிழர் சமுதாயம் வருணப்பாகுபாட்டிற்கு இடமளித்துத் தன்மதிப்பிழந்து தாழ்வடைந்திருந்தது. அதனால் “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” என்ற அடிப்படையாகிய தனிப் பெருந்திருநெறி

உடைய சைவம் வைணவம் உள்ளிட்ட சமயமே 'தமிழர் சமயம்' என்ற கொள்கையை வகுத்தளித்தார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் உலகு தழுவின சமயச்சீர்திருத்த நோக்குடன் அவர் கொள்கை ஒத்துள்ளமையால் இந்து சமயத்திற்குப் புத்தொளி தரவல்ல கொள்கையாக அது தமிழ் அறிஞர்களால் போற்றப்படுவதாயிற்று.

3. கா. சு. பிள்ளையின் சமய ஆராய்ச்சி, இலக்கியங்களையும் வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் உள்ளிட்ட சமுதாயவியல் தழுவின திறனாய்வாக அமைந்தது. சமயச்சார்பான, சமயச்சார்பற்ற இலக்கியங்களின் வரலாற்றை வரையறுத்ததன் வாயிலாக வடமொழிச் சார்புடையதாகக் கருதப்பட்டுத் தனிப் பெருமையிழந்திருந்த தமிழ் இலக்கியங்களின் உயர்தனிச்செம்மை புத்தொளி பெற்றது.
4. கா. சு. பிள்ளை நிகழ்த்திய பன்முக ஆராய்ச்சியின் விளைவாக, "பிழைபாடான பல கொள்கைகள்"¹ மறுபார்வைக்குள்ளாயின. முடிவாக, தமிழ், தமிழர் கோவில்களில் வழிபாட்டுக்குரிய மொழியாகவும், கல்விப்பயிற்சிக்குரிய மொழியாகவும், தமிழர் தீருமணத்தில் வாழ்த்துரைக்கும் மங்கல மொழியாகவும், ஆட்சிமன்ற அலுவல் மொழியாகவும் பயன்படவேண்டும் என்ற கொள்கைகளை, தமிழர் தாழ்வகற்றி உயரவும் தன்மதிப்புப் பெற்று அறிவாற்றல்களில் ஒங்கவும் தக்க வாயில்களாகத் தீர்வுகண்டு சுட்டப்பட்டன.
5. மேலே குறிப்பிட்ட தீர்வுகளோடு கலப்புமணம், கைம்பெண்மணம், பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை, தீண்டாமை ஒழிப்புக் குறியீடாக உடன் உண்ணல்

(சமபந்தி), தாழ்த்தப்பட்டோர் கோவில் நுழைவு, தகுதி அடிப்படையில் வழிபாடு நிகழ்த்துவோர்க்கு வேலை வாய்ப்பு, கோவில் நிதியைக் கொண்டு கல்விச் சார்பான அறச்செயல்கள் முதலியன செயல்முறைக்கு வரச் சமயக் கோட்பாடு தடையாகக் கூடாது எனபனவும் கா. சு. பிள்ளை வகுத்த செயல் திட்டங்களாகும். இவைகள் இவ்வாய்வேட்டின் தமிழர் சமயவியலிலும், பிற இயல்களிலும் சுட்டப்பட்டு, அவை நிறைவேறிவரும் செயற்பாடும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

6. பல்கலைக் கழகத்திலும் அரசு சார்பிலும் தம்மூக்குத் தனித்துறை தேவை என்பதை வலியுறுத்தியதுடன், இன்று தனித்துறையாக வளர்ந்துவரும் மொழியியல், மொழிபெயர்ப்பு, இலக்கிய வரலாறு, பலதுறை இணைந்த அணுகுமுறை முதலியவற்றில் கா. சு. பிள்ளை மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டியவர் என்பது அறியத் தக்கது. அளவையியல், வரலாறு, ஒப்பாய்வு ஆகிய அணுகு முறைகள் கா. சு. பிள்ளையின் ஆய்வு வெளிப்பாடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளதை உணர இடமுண்டு.
7. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் காணக்கிடைக்கும் கவிதைகள்² சிலவற்றைத் தவிர கா.சு.பிள்ளை படைப்பிலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபட்டதாக அறிய இடமில்லை.

மதிப்பீடு:

இந்தியநாடு விடுதலை பெற்றதன் பின்னர் குடியாட்சி முறையைப் பின்பற்றி வருவதனால், மேலே குறிப்பிட்டவை சட்டவடிவு பெறவும், சமுதாய நெருக்கடி நீங்கி, பண்பாட்டுப்பூசல் தீரவுமான சூழல் உருவாயிற்று என்பது வெளிப்-

படை. ஆனால், அடிப்படியான நாட்டு விடுதலையைப் பற்றிக் கா. சு. பிள்ளை யாண்டும் குறிப்பிடவில்லை என்பது எண்ணத் தக்கது. பாரதியாரின் விடுதலைப் பாடலைக் கா. சு. பிள்ளை தம் இலக்கிய வரலாற்றுள் மேற்கோளாகச் சட்டிய விடத்தும் 'நாட்டுப்பற்றும் மொழிப்பற்றும்' கலந்த உணர்வே அவரது³ திறனாய்வில் புலப்படுகிறது.

"தமிழ்மொழி பேணாத் தகுதியில்லார்க்கு அரசியல் அதிகாரம் கிட்டுதலாகாது. பல்கலைக் கழகங்களிலும் அவர்களுக்கு ஆதிக்கம் இருத்தல் கூடாது. எவ்வகைப் பொது நிலையங்களிலும் அவர்களுக்கு மதிப்பு ஏற்படுதல் கூடாது. இது பாமரர் மனத்திலும் பண்டிதர் உள்ளத்திலும் பசுமரத்தாணிபோல் பதிதல் வேண்டும்"⁴ என்று கூறிய கா.சு.பிள்ளை, அரசியல் உரிமை பற்றிய கொள்கையில் தெளிவாக இருந்திருக்க வேண்டும். நாட்டுப்பற்று வேறு, மொழிப்பற்று வேறு என்றோ, நாட்டு விடுதலை வேறு, மொழிவிடுதலை வேறு என்றோ கா. சு. பிள்ளை பிரித்தறியவில்லை என்று எண்ண இடமுள்ளது. எனவே, தாய்மொழி உரிமை மூலம் சமுதாயச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணவே அவர் தம் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டவர்.⁵

விடுதலை கண்டு குடியாட்சி மலர்ந்துள்ள நிலைமையில் கோவில்களில் வழிபாடு நிகழ்த்தத் தகுதி அடிப்படையில் அனைவருக்கும் உரிமையும் வாய்ப்பும் தரக்கூடிய தமிழக அரசின் இந்து கோவில்களில் அர்ச்சகர் நியமனச்சட்டம், 1971, இந்திய உச்சநீதிமன்றத்தினால் (Supreme Court of India) ஏற்கப்படாமல் தள்ளப்பட்டது.⁶ இருப்பினும், கா. சு. பிள்ளையின் கொள்கை வெளிப்பாடுகள் அனைத்தும் தமிழ்ச் சமுதாய நெருக்கடிக்குக் காரணமான பண்பாட்டுப் பூசலைத் தீர்க்கக் கருதியவை; அதனால், அவை செயல்முறை கருதிய பயன் ஆராய்ச்சித் திறனுடையவை என்ற முடிவுக்கு வரமுடிகிறது.⁷

தொடர் ஆய்வு:

கா.சு.பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித்திறனை, மதிப்பிடுவதற்கு அவருடைய சமயம், இலக்கியம் தொடர்பான சிந்தனைகளையும், செழல்முறைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு வரையறை செய்த கருதுகோளை, இலக்கு எல்லையாக அமைத்துக் கொண்டு இவ்வாராய்ச்சி - மேற்கொள்ளப்பட்டது என்ற போதிலும், கா.சு.பிள்ளையின் சமயம், இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனை, செயல்முறை குறித்து வேறு கருதுகோள்களை முன்வைத்தும், அவருடைய ஆராய்ச்சித்திறனை மதிப்பிட்டு - ரைக்கத்தக்க ஆழமும் அகலமும் கொண்ட விரிவான பரப்புடையன அவை.

இவ்வாராய்ச்சியின் முடிவிலே, இந்திய சமயச் சிந்தனைக்குக் கா.சு.பிள்ளையின் கொடை என்ற தலைப்பிலும், தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வளம்பெறக் கா.சு.பிள்ளையின் பங்கு என்ற தலைப்பிலும், தனித்தனியே தொடர் ஆய்வு மேற்கொண்டு புதிய கொள்கைகளை உருவாக்கவும் பழைய கொள்கைகளை மறுமதிப்பீடு செய்யவும் இடம் உண்டென்பதை அறிய முடிந்தது.

கா.சு.பிள்ளை, சட்டப் பேராசிரியராகவும், நூல் வெளியீட்டாளராகவும், கோவில் அறங்காவலராகவும், தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், நகராட்சி உறுப்பினராகவும், வழக்கறிஞராகவும் விளங்கிய நிகழ்வுகளைத் தரவுகளாகக் கொண்டு அவருடைய சட்ட அறிவாற்றலையும், பொதுக் கல்வி நாட்டத்தையும், மொழி பெயர்ப்பு, புதிய உரை எழுத்துதல், மதிப்புரை, முன்னுரை வரைதல் முதலிய புதிய வகைகளின் மூலம் தமிழ்மொழியை உயிரோட்டமுடையதாகச் செய்யும் திறனுடையவர் என்பதனையும் கண்டறிதல் கூடும்.

இந்த ஆராய்ச்சியின் கருதுகோளுக்குப் புறம்பாக முடியும் என்று கருதியதால், அவை பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு இங்கு இடமளிக்கவில்லை. எனவே அவைகளைத் தனித்தனி இலக்கு எல்லைகளாகக் கொண்டால், கா. ச. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித் திறனை வேறுபட்ட கோணங்களிலும் கண்டு, காட்ட இயலும்.

அவற்றைத் தொடர் ஆய்வுக்காக ஒதுக்கி, கா. ச. பிள்ளையின் ஆராய்ச்சித்திறன் காணும் முயற்சி இந்த அளவுடன் நிறைவு செய்யப்படுகிறது.

குறிப்புக்கள்

1. i. cf. Pauline V. Young, *Scientific Social Surveys and Research* p. 126.
2. ii. cf. A. Chidambaranatha Chettiar, *English - Tamil Dictionary*, P. 513.

வடமொழி உயர்ந்தது. அதுவே தேவபாஷை, அதைக் கற்பதும் கையாள்வதுமே உயர்வடைய வழி; தமிழில் என்ன உண்டு, தமிழர் சூத்திரர் என்று நிலவிய கோட்பாடுகள் ஆங்கில அறிஞர் பிரான்சிஸ் பேகன் (Francis Bacon) வகுத்துக்காட்டிய நால்வகைப் பிழைபடு வாதங்களின் அடிப்படையில் தோன்றியவை என்பது கா. ச. பிள்ளை ஆராய்ச்சியால் உணரத்தக்க செய்திகள்.

2. i. இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, பேராசிரியர் கா. ச. பிள்ளை வரலாறு பக். 100—101.
- ii. கா ச. பிள்ளை, 'மருத்துவம் வாழ்கவே', செந்தமிழ்ச் செல்வி, 25—7 (1953), ப. 294.
- iii. கா. ச. பிள்ளை, மணிமாலை, (8-4-1935), ப. 90.
3. கா. ச. பிள்ளை, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப. 519.

"மண்ணில் இன்பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின் மாண்பினை யிழப்பாரோ
கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினால்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ"

என்ற பாரதியாரின் பாடலின் மீது கா. சு. பிள்ளை திறனாய்வுக் குறிப்புரை காண்க.

4. கா. சு. பிள்ளை, திருச்சி மாநாட்டுத் திறப்புரை (26-12-1937), பின் இணைப்புக் காண்க.
5. ஒத்துக்காண்க:

பாரதிதீாசன், பாண்டியன் பரிசு, ப. 99.

இருட்டறையில் உள்ளதடா உலகம்! சாதி
 இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின்றானே!
 மருட்டுகின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின்றாரே!
 வாயடியும் சையடியும் மறைவ தெந்நாள்?
 சுருட்டுகின்றார் தம்கையில் கிடைத்த வற்றைச்!
 சொத்தெல்லாம் தமக்கென்று சொல்வார் தம்மை
 வெருட்டுவது பகுத்தறிவே! இல்லை யாயின்
 விடுதலையும் கெடுதலையும் ஒன்றே யாகும்.

6. பின் இணைப்புகள்: சட்டப் பேரவையின் தீர்மானம், அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும் காண்க.

Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowment Act (22 of 1959) Sections 28, 55, 56 and 116 (as amended by Tamil Nadu Act 2 of 1971-Appointment of Archaka made under amended Section 55 if controlled by S. 28 (1) nature of appointment if secular or a religious practice Sections 55, 56 and 116 as amended, if isolate. Articles 25 and 26 of constitution (x-reference constitution of India Articles 25, 26)-(Para 17) E. R. J. Swami Vs. State of TamilNadu, All India Reporter 1972 Supreme Court 1586-1597.

7. cf. Pauline V. Young, op. cit., p 64.

“ . . . Science is concerned not merely to formulate knowledge but to do something with it According to some, all facts are potentially of equal worth, and their value lies in their accuracy or their truth rather than in their applicability to the problems of the world. This is a philosophy of empty plenty to which many will find it impossible to subscribe”.

• John Madge.

பின் இணைப்பு - 1

நடுகல்லிற் காணும் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இந்நடுகல்

நுண்மாண் நுழை புலச் செம்மல்

பல்கலைப் புலவர், வழக்குரைஞர் (அட்வகேட்)

கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை

5. 11. 1988ல் திருநெல்வேலியில் காந்திமதிநாத பிள்ளை (பி. எ.) க்கும் மீனாட்சியம்மைக்கும் திருமகனாகப் பிறந்து; ஆங்கிலம் தமிழ் இரண்டிலும் எம். ஏ. பட்டமும் சட்டக்கலையில் எம். எல். பட்டமும்; 1920ல் குற்றங்களின் நெறி முறைகள் (Principles of Criminology) என்னும் நூலியற்றிப் பதினாயிரம் ரூபாய் பரிசுடன் தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளர் பட்டமும் பெற்று; 1919 முதல் 1927 வரையில் சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியில் பேராசிரியராகவும்; 1929-1930, 1940-1944 இவ்வைந்தாண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப்பேராசிரியராகவும் விளங்கி; 1926-32ல் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராகவும்; 1932 முதல் 1937 வரை நெல்லை நகராட்சி மன்ற உறுப்பினராகவும், நெல்லையப்பர் கோயில் அறங்காப்பாளராகவும் அமர்ந்து, சீர்திருத்தங்கள் பல செய்து; மணிவாசக மன்றம் நிறுவி, மணிமாலை என்னும் தாளின் வழிப்பல்கலை நூல்களை இயற்றி வெளியிட்டு; நூலாராய்ச்சியுடன் நால்வர் வரலாறுகள், சேக்கிழார், பட்டினத்தார்.

தாயுமானவர்; குமரகுருபரர், சிவஞான முனிவர், மெய்கண்டார் வரலாறுகள்; திருக்குறள் திருவாசகப் பொழிப்புரைகள்; தமிழிலக்கிய வரலாறு, தமிழர் சமயம், வானநூல், மெய்கண்டநூல்களின் உரைநடை; நீதிநெறி விளக்கம், சிவப்பிரகாசம் இவற்றின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள்; இந்தியத் தண்டனைத் தொகுதி வரிவுரைகள் (Lectures on the Indian Penal Code) முதலிய நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களியற்றி, பல பேரவைகளில் தலைமை தாங்கிச் சொற்பொழிவாற்றித் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராய்த் தமிழ் மக்கட்குப் பல்லாற்றானும் பணி செய்து 30 4-1945ல் மனைவியாருடன் பக்கள் மூவரையும் பிரிந்து திருவருட்பேறெய்தியதை நினைந்து நிலைநாட்டப்பெற்றது.

தென்னிந்திய தமிழ்ச்
சங்கம், கிழரதவீதி,
திருநெல்வேலி

வ. சுப்பையா பிள்ளை
செயலாளர்.

பின் இணைப்பு - 2

சென்னை மாகாண மூன்றாவது தமிழர் மகாநாடு, திருச்சி.

நாளது 1937 டி.சம்பர் 26 ஆம் நாள்

திருவாளர் கா. சு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள்

எம்.ஏ., எம்.எல்.,

நிகழ்த்திய சிறப்புரை

தமிழன்பர்களே,

தமிழர் என்பார் தமிழைத் தாய்மொழியாக உடையவர்கள் ஆவர். தமிழ் நாட்டிற் பிறந்தும் தமிழைத் தாய்மொழியெனக் கருதாதவர் தமிழராகார். தமிழ் நாட்டிற் பிறவாதிருந்தும் தமிழைத் தாய்மொழிபோற் போற்றுபவரைத் தமிழர் என்பது இழுக்காகாது. தமிழ் நாகரிகத்தை உயர்ந்ததெனக் கருதுபவருந் தமிழரே. தமிழ் நாட்டிலே தமிழிலேயே இறைவனை வாழ்த்தி வழிபடல் வேண்டும்; தமிழிலேயே சமயச் சடங்குகள் யாவும் நடைபெறல் வேண்டும்; தமிழிலேயே அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் எழுதப் பெறல் வேண்டும்; தமிழிலேயே எக்கலைகளையும் கற்பித்தல் வேண்டும்; தமிழிலுள்ள அறிவுக் களஞ்சியங்களைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்; தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழி ஒன்றே கட்டாய மொழிப் பாடமாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற கொள்கைகளை மேற்கொண்டு ஒழுக்குபவரே உண்மைத் தமிழராவர். உண்மைத் தமிழர் ஒருங்கு வீற்றிருந்து தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் ஆக்கம் நாடும் பேரவை தமிழர் மகாநாடு

எனப் பெயர் பெறும். இத்தமிழ்ப் பேரவையிற் புகுவோர் நினைவில் வைத்தற்குரிய சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடக் கருதுகின்றேன்.

தமிழ்த்தாய்க்குத் தொண்டு செய்வதில் உண்மையாக உழைப்பவர்களுள் சாதி சமயம் பற்றிய பிள்ளுகள் கருதப்படமாட்டா. பார்ப்பனர், பார்ப்பனரல்லாதார், கிறித்தவர், மகமதியர், ஐரோப்பியர் முதலிய யாவரும் தமிழன்னைக்குத் தொண்டு செய்வதில் ஒன்று சேரலாம். பல்வேறு வகையாகப் பிரிந்து நிற்குந் தமிழர் யாவரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தற்குரிய சிறந்த கருவி தமிழ் மொழிப்பற்று ஒன்றேயாகும். தாய்மொழிப் பற்றில்லாத தாய்நாட்டுப் பற்று உயிரில்லாத உடம்பு.

தமிழ் அறநூல் "பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்" எனவும், தமிழ்ச் சமயநூல் "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" எனவும், பழந்தமிழ்ப்பினுவல் "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" எனவும், முழங்குங்காலை தமிழ் மக்களைச் சாதியால் வேறுசெய்து, சமயத்தால் மாறுசெய்து, மொழியாற் கூறுசெய்து அவர்களுக்குள் ஒற்றுமைக் கேடுண்டாக்கியது யாது? மரத்தின் அடியில் யாவருங் கலந்து முதல்வனைத் தொழுத தமிழர்பால் வருணம் பற்றிக் கோயில் புகுதல் கூடாது என்ற கோட்பாடு எப்படி நுழைந்தது? தொடுக்குங்கடவுட் பழம் பாடற் றொடையின் பயனாம் பரமற்கு மிடுக்கு மிகுந்த உரை கொண்டு நிகழ்த்தும் பூசனை எவ்வாறு உவப்பாயிற்று? நிறைமொழி மாந்தர் மறைமொழி நடுவிற்பிறமொழி மந்திரப் பெருமை புகுந்ததேன்? மலையிலும் கடலிலும் காட்டிலும் நாட்டிலும் பாவைவனத்திலும், பாமரமக்களும் பண்பாய் ஒலித்த யாமும் குழலும் செய்தியறைந்த பறையும் எங்கே போயின? இசைக்குரியது ஏனையர் மொழியெனும் வசைக்கருத்து யாங்ஙனம் வந்தது? பன்னிருமுறையிலும், நாலாயிரப்பினுவலிலும் பயின்ற இன்னி-

சைப்பண்ணும் திறனும் பரந்து நிலவாமைக்குக் காரணம் யாது? ஓவியக் கலைக்கும், உயரிய சிற்பத்திற்கும் உரிய தமிழ் நூல்கள் எங்கே ஒளிந்தன? சித்தர் மருத்துவம், சிறந்த வாதநூல், வானூல், சிற்பநூல், யோகத்தமிழ்நூல், அறிவர் ஞானநூல் என்பன மாசுபடிந்து மங்கிக்கிடத்தற்கு மந்திரம் செய்தார் யார்? தமிழர் தம் சமய நிலையங்களிலும் அற நிலையங்களிலும் மூடபத்தி தலையெடுப்ப முதன்மையான அறிவைக் கொன்றது யாது? என்பவை போன்ற வினாக்கட்குத் தக்க விடை தேடவேண்டும். தேடுமிடத்து, கல்லாமை யாலும், நூல் காவாமை யாலும், கற்றாரைப்பேணாமை யாலும் தமிழினத்தார் தாழ் நிலையடைந்து எதிரிசனின் சொல்லம்பிற்கு இரையாகிப் பொய்ச் சொற்பொலிவென்னும் சரட்டினாற் பிணிக்கப்பட்டு, 'மெய்யுடையொருவன் சொல்லமாட்டாமை யால் பொய்போலும்மே! பொய்யுடையொருவன் சொல்லவன்மையினால் மெய் போலும்மே! மெய் போலும்மே!', என்ற முதுமொழிக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாக இலங்குதலை தெளிவாகத் தெரியவரும். ஆரியர்க்கு நாகரிகத்தைக் கொடுத்து அவரது ஆடம்பர மொழிகளைத் தாங்கள் பெற்று அம்மொழியைத் தாமும் அவரும் பொதுமொழியாகக் கருதித் தம்முடைய கருத்துக்களை அது வாயிலாக விளக்கவே மொழியுங் கருத்தும் ஆரியருடையனவே என்ற தப்புக் கொள்கை தலையெடுக்கலாயிற்று. இந்நுட்பத்தை ஆய்ந்தறிந்த டாக்டர் கில்பெர்ட் சிலேட்டர் (Gilbert Slater) 'While the Aryans were dravidised in Culture, the Dravidians were aryanised in language' என்று சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் கூறினார்.

'ஞாலம் அளந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழ்' எனச் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய வண்ணமும், சதுர்பறை ஆரியம் வருமுன் சக முழுதும் நினதாயின் முதுமொழி நீ அநாதியென மொழிகுவதும் வியப்பாமே' என்று காலஞ்சென்ற

தமிழ்ப் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மொழிந்த வண்ணமும், ஒரு காலத்தில் உலகமெங்கும் தமிழ் மொழியாவது பரவியிருந்தபோது மதியிற் களங்கம் போல அதன்பகுதி ஒன்றில் ஆரியங் கிளைப்பதாயிற்று. அதை மொழி நூலாராய்வார் நன் கறிவார், அதனை இங்கு விரிப்பின் பெருகும். நம்மளவில் பார்க்கும்பொழுது இந்திய நாடு முழுவதிலும் குமரி முனைக்குத் தெற்கேயும் தமிழானது பதினாயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் பரவிச் செழித்தோங்கிற்று. வடமேற்கு இந்தியாவில் ஆரியம் தோன்றுமுன்பே செந்தமிழ் நாகரிகமும் செம்பொருள் வழிபாடும் நாடெங்கும் சிறப்புற்று விளங்கின. அவற்றின் பழமையைக் குறித்து 51 ஆண்டுகட்கு முன்னேயே காலஞ்சென்ற சென்னைக் கவர்னர் கனம் கிராண்ட் டப் (Grant-Duff) ஆய்ந்துரைத்த அமுதமொழி, தமிழ் நாடெங்குந் தங்க எழுத்தில் பெற்றிக்கத்தக்கது.

Their institutions go back to a period as compared with which the hoariest Indo-Aryan Antiquity is as the news in Reuters latest telegram.

இறந்தாரை எழுப்பும் மந்திரம் வல்லராய்த் தண்டமிழர் இலங்கினார் என்பது இருக்கு வேதத்தால் குறிக்கப்பட்ட தொன்றாகும். நெருப்புக் கடவுளை வழிபட்ட ஆரியக் குருக்கள் சிலர் முதன் முதல் வடநாட்டில் வாழ்ந்த தமிழ் மன்னன் ஒருவன்பால் உயர்ஞானம் கற்றனர் என்பது உபநிடத ஆராய்ச்சியால் புலனாகும். எல்லைகடந்த செல்வச் செருக்கில் திளைத்த தமிழர் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு கூறும் மறைநூல் மறந்தனர். அத்தியர் முதலிய ஐம்முனிவா உணர்த்திய அருள்நூல் என்னும் ஆகமம் இழந்தனர். ஆலையில்லாத ஊருக்கு இலுப்பைப் பூ சர்க்கரையாம் என்பதுபோல ஆரியர் வேதமும் தந்திரமும் தலைநூல்களாயின. தம் வரலாற்றினை அறவே மறந்து ஆதித்தமிழர் ஆரியர் சூழ்ச்சியால் சொல்வலைக்குள் அகப்பட்டனர். ஆரியச்

சொல்லம்பால் தாக்கப்பட்டுத் தாய்மொழி பேசும் நாடு குறுகப் பெற்றுக் கிளைமொழியாகிய கன்னடம், தெலுங்கு முதலியவற்றை இழந்து, வடவேங்கடம் குமரிக்குள் ஒடுங்கிக் கோயிலிலும் வீதியிலும் வீட்டிலும் ஆற்றிலும் எவ்விடத்தும் ஆரிய மொழிக்குர் அம்மொழித் தலைவர்க்கும் அடிமையாயினர். பண்டைத் தமிழ்ப் பனுவல்களும் பாங்கிற் சிறந்த வரலாறுகளும் பதுங்கிக் கிடப்ப, ஆரியக் கலைகளும் காவி-யங்களும் ஆடல்களும் பாடல்களும் யாண்டும் பரவித் தாண்டவமாடலாயின. இங்ஙனம் விளைந்த குறைகள் பலப்பல அவை யாவற்றாலும் ஊனம் பெறாது தனது உண்மையியல்-பின் செம்மையினால், பழையவற்றுள் பழையதாயும், புதியவற்றைப் புதியதாயும் மூவாது சாவாது என்றும் உயிர்வள-மும் தண்டமிழ் அன்னை இன்னும் உயிரோடு வாழ்ந்துவீற்றி-ருப்பதைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட பகைச் சொல்லி-னம் ஆரியம் முதலிய மொழி போற்றமிழ் மொழியையும் இறந்த மொழியாக்குங் கருத்துடன் அவள் மக்களின் அறி-யாமையைக் கருவியாகக் கொண்டு, அவள் இன்னுயிரைச் செகுத்து விடலாமென்று துணிந்துகொண்டு இற்றைக்காலத்-தில் முன் வந்திருக்கின்றனர். இந்தி என்னும் குளிர் செந்-தியை அவள் இனிய உடம்பில் சிறிது சிறிதாக நுழைத்து விடலாமென்று கருதுகின்றார்கள். இந்தி வளர இடம் பெறு-மாயின், இன்னுள் சில ஆண்டுகளில் உலக வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் தமிழ் மணம் அறவே யொழிந்து பள்ளிப்புத்த-கம், பத்திரிகை யுலகம், சினிமாக்காதை, சிறந்த நூல்கள், செவ்விய பாடல், அரசியல் நிகழ்ச்சி, ஆலயப் பூசனை, அகத்-திற் பேசும் உறவினர்மொழி ஆயவெல்லாம் இந்திமயமாய்த் தமிழர் நாடும் இந்தி நாடாகவே இந்தியநாடும் நடுவெழுத்-தாய உயிரினை இழக்கும். உலக சரித்திரம் ஊனம் எய்தும். தமிழர் நாகரிகமே இந்திய நாகரிக உயிரெனும் நுட்பம் ஒழிந்திடலாகும். தமிழர்க்கு இகழ்ச்சியும் கேடும் இதனின் வேறேது?

இப்பேரிடையூற்றை நீக்குதற்குத் தமிழ்மச்சள் கண் வீழித்துக் கடமையாற்றுஞ் சமயமிதுவே. கடமையை நிறைவேற்றுதற்கு உண்மைத் தமிழர் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் அர்ப்பணம் செய்தற்குப் பிற்படலாகாது. மிகுதியால் மிக்கவை செய்வாரைத் தகுதியால் தாக்கித் தலைகுனியச் செய்யாவிடில் தமிழர் என்னும் பெயர்க்குத் தமிழ் நாட்டினர் தகுதியிலார் என்பதே முடியும். தமிழ் நாட்டில் தமிழைக் கட்டாயப் பாடமாக ஆக்குவதை எதிர்த்தவர்கள் பலர். இப்போது இந்தியை வற்புறுத்தக் கங்கணங்கட்டிநிற்கின்றார்கள். இனிவரும் எவ்வகைத் தேர்தல்களிலும் அத்தகையார்க்கு முன்னேற்றங்கிட்டுமாயின் 'அறிவிலி' என்ற சொல் தமிழர்க்கே வாய்ப்புடைத்தாகும்.

தமிழரின் பெருங்குறை யாதெனின், தயவினால் தலைக்கேடு தேடிக்கொளல், அவர்கள் தம் உரிமையைப் போற்றுதலைத் தந்நலந்தேடும் தாழ்வென்று நினைத்துத் தாழ்வடைபவர். வீரமாய் எதனையும் தொடங்கி விடாமுயற்சியின்மைபால் மோசம் போவார். தந்நூல் பேணாது பிறநூல் கற்பவர். உலகம் புகழும் தலைசான்ற கல்வி கற்பார் சிலர். அவர் சொற் கேளார் பலர். சுற்றத்துட் குற்றம் காண்பார். இனத்தார் பசித்திருப்ப அயலார்க்கு வயிறார அமுதிடுவர். தமிழ்ச் செல்வர் பலர் எதிரியின் முகமன் வலையில் அகப்பட்டுப் பெருமை பிதற்றி உரிமை இழப்பர்.

இத்தகைய குறைகளை எதிரிகள் நன்கறிவர். அன்னோர் சொல் நலங்காட்டிப் பொருட் பழம்பறிப்பார்; மாணவராய் நின்று ஆணவராய் ஆசிரியராய் ஆட்சி புரிவார். தமிழரைப் பிரித்தாளும் பெற்றியில் இணையற்ற திறமை சான்றவர். எதிர்த்தாற் பதுங்கி அற்றம் பார்த்துத் தங்கருத்தை மெல்லென நுழைத்து இடைவிடா முயற்சியால் நாளைடைவில் தமது வெற்றி நாட்டுவர். இந்நுட்பங்களைத் தமிழ் மகாநாட்டுத் தலையறிஞர் தங்கடமை நிறைவேற்றுமிடத்து மனத்தில் பதிவித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இனிச் செய்யற்பாலன சில தொகுத்துரைப்பாம். தமிழ்-
முன்னையின் பெருமையைத் தமிழ் மக்கள் யாவரும் தெள்-
ளத்தெளிய உணரும்படி பத்திரிகையும் பிரசாரமும் ஓய்வில்-
லாமல் நடைபெற வேண்டும். தமிழின் ஏற்றத்தை உண்-
மையாகக் கருதும் எவரையும் நம்மவராகவே தழுவிக்க
கொள்ளுதல் வேண்டும். தமிழுக்கு உழைக்கும் அறிஞர்க்கு
நேரும் இன்னல்களை முற்பட்டு அகற்றல் வேண்டும். தமிழ்-
முக்கு நேராகவோ மறைவாகவோ ஊறுசெய்யும் பத்திரிகை-
களை ஆதரியாதொழித்தல் வேண்டும். பொதுவான மொ-
ழிப்பற்று இல்லாத தமிழ்ச் செல்வர்களின் ஆதரவைக்
கொண்டு பகைப்பத்திரிகைகள் பெருமிதமுற்று பெருநடை
நடந்து பெருந்தீங்கு விளைக்கின்றன. அவர்கள் சூழ்ச்சியி-
னின்று நம்மை விடுதலை செய்யும் வீரப் பத்திரிகைகளை
வேருன்றச் செய்தல் வேண்டும்.

சிறந்த தமிழ் நூல்களுக்குத் தமிழ் மாண்பு விளக்கும்
ஆராய்ச்சி முறையில் உரைகண்டு வெளிப்படுத்துவதற்குப்
பெருந்துணை புரிதல் வேண்டும். தமிழ் நாகரிகத்திற்குக்
கண்ணாடியாக அமைந்த தொல்காப்பியத்திற்கு ஏற்பட்டி-
ருக்கும் உரைகள் அது தோன்றிச் சில்லாயிரம் ஆண்டுகள்
கழிந்தபின் வடநூல் ஒளியினில் வகுக்கப்பட்டனவாகும்.
உரைக்கேற்ப நூற்பாக்கள் புகுத்தப்பட்டும் திருத்தப் பட்-
டும் வைப்புமுறை மாற்றப்பட்டும் இருப்பதை ஆராய்ச்சி-
யாளர் அறிவர். அவ்வுரை கொண்டு நூல் கற்பவர் கலப்-
பற்ற உண்மையைக் காண இயலாதவரேயாவர். அவ்வாறே
திருவள்ளுவர் நூலுக்கும் தமிழ்நலங்காட்டும் புத்துரை
இனியே அமையவேண்டும். பரிமேலழகர் உரையில் கொள்-
ளத்தக்கன பல உள. எனினும் அதன் நிறம் தமிழ் நிறமன்று.
வள்ளுவர் கூறிய பொது அறத்தை ஒரு குலத்துக்கொரு நீதி
கூறும் மனு முதலிய நூல்களிற் காண்கவென்று அது கற்-
பிக்கின்றது. பெண்கல்வி வேண்டாமென்று பேசுகின்றது.

காமத்துப்பாலும் வடவர்வழித் தென்கின்றது. அதனால் தமிழரது பண்டைப் பொதுநெறி மறைவுற்று வருணக்-கொள்ளுகை மதிப்புறுவதாயிற்று. சங்க நூல்களுக்கும் தமிழர் மனப்பான்மையைத் தெள்ளிதின் உரைக்கும் தெளிவுரைகள் ஏற்படல் வேண்டும். தண்டமிழ்க் காப்பிய நலங்களைக் சவினுற விளக்கும் நற்றமிழ் வாசக நூல்கள் நவநவமாக நனிபரவுசல் வேண்டும். புராணப் பனுவல்கள் ஆராய்ச்சியில் புடைக்கப்படுதல் வேண்டும். மெய்யாராய்ச்சியில் நிலை பெறுவனவே தழுவத்தக்கன. ஏனைய தள்ளத்தக்கன. சரித்திரம் செம்மை பெறுதல் வேண்டும். தமிழின் விரும்பிய கருத்தும் நூலும் ஆங்கில முதலிய பிறமொழி தம்மினும் பிறங்குதல் வேண்டும். சித்தர் நூலாராய்ச்சி செவ்விதிற்றிகழ்ந்து மருத்துவ சோதிட மந்திர யோக நூல் முறைகளைத் தெற்றென விளக்குந்தெளிவு நூல்கள் பலப்பல ஆதல் வேண்டும். மேனாட்டு அறிவியல் நூல்கள் பலவும் தமிழிற் பாங்குற அமைத்தல் ஆங்கிலங் கற்றவர் முதற்கடமையாகும். நயமிக்க வடநூல் பிற நூல்கள் தமிழிற் கொணர்தல் அவ்வம் மொழியில் வல்லுநர் கடமை; செந்தமிழிசைகளே தமிழ் நன்மக்களால் போற்றத் தக்கன. இசைவல்ல தமிழர் இன்றமிழ்ப்பாட்டே பாடுதல் வேண்டும். இசைத்தமிழ் முழக்கம் தமிழ் மக்கள் யாவர் வீட்டிலும் நிறைதல் வேண்டும். நாடகக் கலைகள் தமிழர் சீரை நாடுதல் வேண்டும், பண்டைத் தமிழர் வாழ்க்கைச் சிறப்பும் ஆடல்படல் கூடல் வனப்பும் இன்பம் வீரம் முதல் எண்வகைச் சுவையும் நாடக மேடையிலும், பேசும்படச்சாலைகளிலும் பொங்கித்ததும்-பிப் பூரணமாதல் வேண்டும். ஓவியமும் சிற்பமும் ஒண்டமிழ் முறையில் அமைதல் வேண்டும். தமிழ் கல்லாத தமிழரும் தமிழ் நூலில்லா வீடும் தமிழகத்திருத்தல் கூடாது. சுருங்கக் கூறின் தமிழ் தமிழ் என்ற முழக்கம் நாடெங்கும் செழித்தல் வேண்டும்.

தமிழ்மொழி பேணுதல் தகுதியில்லார்க்கு அரசியல் அதிகாரம் கிட்டுதலாகாது. பல்கலைக் கழகங்களிலும் அவர்களுக்கு ஆதிக்கம் இருத்தல் கூடாது. எவ்வகைப் பொது நிலையங்களிலும் அவர்களுக்கு மதிப்பு ஏற்படுத்தல் கூடாது. இது பாமரர் மனத்திலும் பண்டிதர் உள்ளத்திலும் பசுமரத்தாணிபோற் பதிதல் வேண்டும். தாய்மொழிப் பகைவர்க்கு உரிமைச்சீட்டு பதவி உயர்வு கொடுத்தல் தமிழன்னைக்குச் செய்யும் நன்றியில் பெருங் கேடாகும். தமிழ் நலம் நாடும் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்க்கே மதிப்பும் மாண்பும் அரசியலாற்றலும் கல்லூரித்தலைமையும் திண்ணமாக அமைதல் வேண்டும். தமிழ்ப் பொதுமக்கள் கண்ணுங்கருத்துமாகத் தமிழ்த் தொண்டர்க்கே எவ்வகை உரிமைச் சீட்டையும் உதவிதல் வேண்டும். அங்ஙனம் உதவத் தவறுதல் மன்னிக்கத்தகாத பெருங்குற்றமாகும். இக் கருத்தினைத் தமிழர் என்பார் யாவருள்ளத்தும் நிலை பெற்றுப் பயனுறச் செய்தல் தமிழர் மகாநாட்டில் தலைக்கடமையாகும்.

தமிழுக்குழைத்து உயிரை அளித்த தமிழ்ப் பெரியார் திருநாள் எங்கும் என்றும் கொண்டாடப்படுதல் வேண்டும்.¹ தமிழர் வீடுதோறும் தமிழ்ப் பெரியார் திருவுருப்படங்கள் திகழ்தல் வேண்டும். அவர் திருநாள் கொண்டாடாது பிற நாட்டுத் தலைவர் திருநாள் மாத்திரமே கொண்டாடுதல் தமிழரின் உணர்ச்சியின்மையைக் காட்டும் இழிசெயலாகும். எந்நாட்டுப் பெரியாரிலும் நம்நாட்டுப்பெரியார் கழி பெருஞ்சிறப்புடையா ரென்பதைக் கருதுதல் வேண்டும். அகத்தியர், தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், திருமுலர், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், சங்கப் புலவர்கள், பிற்காலப் பெரும் புலவர்கள், அருள் வள்ளல்கள் முதலியோர்க்கு ஈடாகப் பிற நாட்டுப் பெரியாரைக் கூறுதல் ஒண்ணுமோ: தமிழ்ப் பெரியார்க்குத் தனிச் சிறப்புச் செய்து பிற பெரியாரையும் பேணுதல் நன்றே.

தமிழரது மொழிமாண்புடனே பிற மாண்பினையும் தமிழர் மகாநாடு நாடுதல் வேண்டும். தமிழரின் சமுதாய ஒற்றுமைப் பொருட்டு, நாகரிகத்திற்கு மாறில்லாமல், பல இனத்தாரும் உடன் உண்ணுதல், மகட் கோடல், மகற் கோடல் என்பனவற்றை யாரும் மறுத்துரைத்தல் கூடாது. அவ்வாறே ஒரு கடவுளுண்மை, உயிர்க்கிரங்குதல், மறுபிறப்பு, உருவவழிபாடு, ஒழுங்கரசியல் என்பனவற்றையும் பொதுக் கூட்டங்களில் மறுத்தலின்மை ஒற்றுமைக்கு உரஞ்செய்யும். தமிழரின் பொருள் வசதியின் பொட்டுப் பாங்கு முதலியன நடத்தல், தங்கிடம், உணவு வசதியின் பொருட்டு மாணவர் விடுதி பொதுவிடுதிகள் அமைத்தல், சமய முன்னேற்றத்திற்காகத் திருத்தப் பிரசாரம் பயிற்றுதல், தொழில் வளர்ச்சிக்காகக் கல்லூரிகள், கழகங்கள் நிறுவுதல், வேறெவ்வகை வளர்ச்சிக்கும் உரிய திட்டங்கள் வகுத்தல் முதலியன படிப்படியாக ஆட்சிக்கு வருதல் வேண்டும். கல்வித்துறை, செல்வத்துறை, தொழிற்றுறை, அரசியற்றுறை, சமயத்துறை முதலிய எல்லாத்துறைகளிலும் தமிழர் ஒற்றுமையுற்றுப் பெருநலம் பெறுதற்கு ஆவன யாவும் ஆற்றுதல் கடனே. தமிழர்க்கு மாகாணம் தனியே அமைதல் நன்மைகள் பலவற்றிற்கும் அடிப்படியாகும். யாவற்றிற்கும் அடிப்படை மொழி பேணுதலை ஆதலின், அதனை விரித்திங் குரைத்தாம். உலகமுழுவதும் ஒரு குடைக்கீழாண்ட உயர் தமிழ் மொழிக்கே இந்திய நாடு முற்றிலும் உரியது. நேற்றுத் தோன்றிய வரம்பிலா மொழிகள் தமிழர்க்கு முன்னர்த் தலையெடுக்காமல் அடங்கிச் செல்லப் பணித்தல் வேண்டும், அன்னையையே மீறும் அகந்தை மொழிகளை அகற்றி ஒழிக்கவே அறிஞர் கடமை. போலிப்பற்றை ஒழித்து நடுநிலை நின்று பொதுநலம், நாடின் இந்தி மொழியிலும், எங்கும் பரவிய ஆரிய மொழியாம் ஆங்கில மொழியே பொதுமொழியாக அமைதற்பாலது.¹ ஆயிரத்திலொரு தமிழன் வடநாடு

சென்றால், செல்லுங்காலை வேண்டுமாயின் இந்தி கற்கி. அதற்காகக் தாய்க்கொலை செய்தல் சால்புடைத்தன்று. இந்தக் கருத்தை எல்லாத் தமிழரும் கடைப்பிடித்தல் ஆகிய ஒரு பெருங்கடமை முற்றிலும் நிறைவேறின், இடையூறு யாவையும் எளிதில் விலக்கி அழியாப் பேரறிவும் அந்தமில் இன்பமும் எந்தநாளும் தமிழர் பெறுவர். ஆதலின் இப்பெருங்கடமையும் பிற எப்பெருங் கடமையும் இறைவன் அருள் கொண்டு செவ்விதின் இயற்றுவான் தமிழர் இயக்கம் தனித்திருத்தல் வேண்டும். தமிழர் இயக்கம் நீடுழி நிலவ, இத்தமிழர் மகாநாடு திறம்பெற்றுச் சிறப்புற்றோங்குக.

பின் இணைப்பு - 3

வரவேற்பு இதழ்

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் பதினொன்றாவது ஆண்டு 1922
தலைவர் : திருவாளர் கா. சு. பிள்ளைக்கு வழங்கப்பட்டது

பல்வளனும் படைத்ததமிழ்ப் பாரினுக்கோர் முடியாகும்
நெல்வேலி நகர்சிறக்க நிலவுதிரு விளக்காகி
எல்லையறு பெருநிதியும் இருங்கலையும் வழிவழியே
மல்கியுயர் சிவநெறியே வயங்கிய வேளாண்மரபில்
நல்குதிருக் காந்திமதி நாதனுயர் தவத்துதித்துச்
சொல்லரிய புகழ்பெறு சுப்பிரமணியே! சுடர்மணியே!
இருவகைத்த பெருநிதியம் இணைந்தும் நிலை ஏற்பார்
மாட்

டருமையிலா தெளியனா அமைந்தீதல் நின்குணனே!
எம் ஏ அஃதிருதுறையில் இணைவதும் ஒர் எம் எல்லே
அம்மே! மற்றிவைதாமே? அவற்றினூஉங் நிலையன்றே!
நிலைகண்டு கலைக்கடலை நெடியகரை கண்டாயைக்
கலையறிஞர் கல்லாத கலையில்லான் எனல் என்னே
பன்மொழியும் பயின்றவற்றுட் பழுத்த பலம் பெற்-
றாயை
மன்னுமொரு மொழியன்றி மற்றறியாய் எனல்-
என்னே!
சட்டநிலைக் ஷோருமுடியாம் தாகூர்நன் கொடைய-
தனை
எட்டவென இதுகாறு எண்ணிநரும் இங்கிலரே!

கணக்கிலாக் கலையறிவாய் அளிக்கும் வழக்கறிவார்முன்
 கணக்காயர் தமது தொழில் கருதிய நினைவென்னே
 இருகோடி மக்களுடன் இளைப்பாளை இந்தியுநாட்
 டிருகோடி வரையலைக்க எண்ணுவது நீலனன்றே!
 மேனாட்டுக் கலையுணர்ந்தும் மீப்ப தங்கள் தாமார்ந்-
 தும்

ஆனாமன் அபையமென அகற்றிலை என்வழிபாடே?
 மிகவுருவாய் வருவதெல்லாம் வெறுத்தொதுக்கி விரி-
 மதியார்

நகவுயரும் பொருளறிந்து நவில் தொழிலின் திறமென்ன!
 வள்ளுவனார் திருமரபும் மலினாறையின் வரலாறும் •
 எள்ளவிலா நடுநிலையார் இயையும்ரும் பொருளன்றே!
 எனவாங்குப்

பலவும் நின்சீர் பாராட்டு தற்கிலம்
 நாங்கள் சங்கத்தில் நாளும் ஒங்கிய
 உழுவலன்பினை, உறுப்பினை, கடமை
 ஆற்றிதியாதலின், அன்ப! அறிஞ!
 குணக்கடல்! சிவப்பழம்!! தமிழ்த்தாய் தவச்சேய்!!!
 வருக! வருக! வருக! எம் அண்ணால்!

நீஇ

நீடு நீடு நீடு நிலவி

வாழி! வாழி! வாழியர் நன்றே!

பின் இணைப்பு - 4

சென்னை மாகாண மூன்றாவது தமிழர் மகாநாட்டுத் திறப்பாளரும், தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளருமாகிய உயர்திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, எம். ஏ., எம். எல்.,

அவர்கட்குத் திருச்சிரபுரத் தமிழ்க் கழகத்தினர் கூறிய

நல்வரவேற்பு

மும்மொழிப்புலவ :

இந்நாட்டில் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி என்னும் மும்மொழிகளிலும் சிறந்த புலமை பெற்று விளங்கி, பிற-மொழியறிவால் தமிழ்ப் பற்றை இழவாமலும், தமிழை இகழாமலும், தம் அறிவு முழுவதையும் தமிழை வளம்படுத்தற்கே பயன்படுத்தி, தம் வாணாளையும் தமிழுக்கே ஒப்புவித்து, ஆங்கில அறிவால் தமிழிலுள்ள அருங்கருத்துக்களையும், ஆரிய ஏமாற்றத்தையும் எடுத்துக்கூறி, தமிழைத் தாயினும் பெரிதாய்ப் போற்றி வருவது எங்கட்கு எல்லையில்லா இன்பத்தை ஊட்டுகின்றது.

தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளர்!

தாங்கள் சட்டக்கலையிற் பெரும் பட்டம் பெற்று, அக்கலையை விரிவாய் ஆராய்ந்து, தாகூர்ச் சட்டப் பரிசும் பெற்றுத் தலைமை யெய்தியும், அக்கலையால் அலுவலும் வாழ்க்கையும் நடத்தாது தமிழிற்கே தொண்டு செய்து வருவது தமிழன்னை மாட்டுத் தாங்கள் வைத்த இணைபிரியா அன்பையே உணர்த்துகின்றது.

அருந்தமிழ் ஆராய்ச்சியாள் !

தாங்கள் பயின்ற மும்மொழிகளையும் அழுத்தமாகக் கற்று, ஆழமாக ஆராய்ந்து, விருப்பு வெறுப்பின்றி நடுவுநிலைமையாகத் தமிழின் தொன்மை, முன்மை, தூய்மை, தனிமை முதலிய பெருமைகளையும், தமிழரின் உழவு, கைத்தொழில், வாணிகம், அரசியல், கல்வி முதலிய பலதுறை நாகரிகத்தையும் உள்ளவாறுணர்ந்து அதைத் தம் அலுவலைக் காத்தற் பொருட்டும் பிறர்க்கஞ்சியும் மறைத்து வைப்பாது. உள்ளதை உள்ளபடி வெளிப்படுத்தித் தமிழுக்கும், தமிழலகத்திற்கும், செய்துவரும் தொண்டு எளிதில் எங்களால் மறக்க முடியாததாகும்.

செந்தமிழ் உரைநடையாசிரிய !

தெரூல்காப்பியத்திற் கூறப்பட்ட நால்வகைத் தனித்தமிழ் உரைநடை நூல்களும், பனிக்கடலாலும், பகைக் கடலாலும் இறந்தொழிந்த இஞ்ஞான்று, தமிழில் உரைநடை நூல் இல்லையென்னும் பழமொழியைப் பொறாது, அக்குறையை அறவே நீக்க இரவு பகலாக எவரும் எளிதில் உணருமாறு நம் முன்னோர் பெருமைகளைப் பற்றி எளிய இனிய தூய தமிழ் உரைநடை நூல்கள் பல எழுதிவருந் தங்களின் பெரும்பணிக்குத் தமிழலகம் என்ன கைம்மாறு செய்யமுடியும்?

தமிழ்க் காப்பாள !

ஏற்கனவே தமிழ்ப் பகைவர் கொள்ளை கொண்ட தமிழ்க் கலைகளையும், நூல்களையும், சொற்களையும் எடுத்துக் காட்டி, இயன்றவரை அவற்றை மீட்டு, தமிழைத் தூய்தாக்கிவரும் தாங்கள் இன்று இந்திப் புன்மொழியால் தமிழுக்கு நேரும் அழிவைத் தடுக்க முன்வந்தது ஓர் வியப்பாகாது. தமிழுக்கு அழிவு நேராத காலத்திலேயே அதன் ஆக்-

கீம் பற்றிக் கவின்று அருமுயற்சி செய்துகொண்டிருந்த தாங்கள் இன்று அதற்கு அழிவுநேரவிருக்குங்கால் முன்னையிலும் பன்மடங்கு வீறுகொண்டு, வெளிக்கிளம்பி வேலை செய்வீர்களென நம்பி, தங்கள் அன்பிற்கு வந்தனமும், வாழ்விற்கு வாழ்த்தும், விருகைக்கு நல்வரவும் கூறுகிறோம்.

தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக!

திரிச்சிரபுரம்,

26—12—37

தங்களன்பிற்குரிய,

• திருச்சிரபுரத் தமிழ்க் கழகத்தினர்,

பின் இணைப்பு - 5

மெய்கண்ட சாத்திர மாநாடு

தலைவர் கா. சு. பிள்ளைக்கு வரவேற்பு உரை

அவைத் தலைவர் (22. 5. 41, 24. 5. 41) சிதம்பரம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தமிழ்ப் பேராசிரியர் தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளருமான சைவத்திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, எம்.ஏ., எம்.எல்., அவர்கட்கு அன்புடன் அளிக்கும் வரவேற்புரை.

சிவநேயம் ழிக்க செந்தமிழ்ச் செல்வ!

ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் முதலாய திருவருள் கைவந்த பெரியோர்கள் இச்செந்தமிழ் நாட்டில் அருளிரக்கத்தோடு நிலையிட்டு தவிய மெய்கண்ட சாத்திரக் கொள்கைகளை ஒல்லும் வகையான் உலகிற் பரவச்செய்யும் பொருட்டு ஈண்டுக் குழுமியுள்ள இம்மாநாட்டுக்குத் தாங்கள் பேரன்போடு அவைத்தலைமை ஏற்றுதவ இசைந்த பெருந்தகைமையை நாங்கள் என்றும் மறவோம். தாங்கள் நல்வரவால் இம்மாநாடு அகமும் முகமும் மலர்ந்து இனிது விளங்குகின்றது.

நெல்லைப் பதிதரு பல்கலைப் புலவ!!

தங்கள் யாங்களை இவ்வணம் மகிழ்ந்தழைப்பதற்கு என்ன தவஞ் செய்துள்ளோமென்று எண்ணி எண்ணி உள்ளம் பெருமகிழ்வெய்துகின்றனம். ஆங்கிலம், தீந்தமிழ்.

சட்டம், சரித்திரம், சாத்திரம் எனப் பல கலைகளிலும் நற்புலமை வாய்ந்து திகழும் தங்கள் மெருநிலை கருதித் தமிழகம் பல்கலைப் புலவர் என்று தங்களைப் பாராட்டிய அருமை பெரிதுமீ பெருந்துவதேயாகும். இப்பல்கலைக் கடலிலிருந்து எழுந்து, செந்தமிழ்ச் சைவவானளர்விப் பரந்து, இடையறாது தமிழ் நாகரிக மழைகள் பொழிந்துவரும் பன்னூல் முகில்களின் வள்ளன்மையை யாங்கள் என்னவென்று கூறி எங்ஙனம் அமைவோம்! தீஞ்சுவைமிக்க மெய்கண்ட நூற்கரும்புகளைத் திருசிச் சொல்லும் தங்கள் பேரறிவரவையில் பிடித்துப் பிழிந்து, 'மெய்கண்ட நூல் உரைநடை' என்னும் தீஞ்சுவைப் பெருங்கட்டியை யாவரும் எளிதிற் நுகரத் தந்திருக்கும் அருமையொன்றே தங்களுடைய பெருமாட்சிமைக்கும் பெருவள்ளன்மைக்கும் போதிய எடுத்துக் காட்டாகும்.

குணப் பெருங்குன்றே!!!

அருமையும் எளிமையும் ஒருங்குடையமையே நற்குணமென்பது மெய்நூற் பொருள். தங்கள்பால் அம்மாட்சிமையை நேரில் கண்டு யாங்கள் அடையும் இன்பத்துக்கும் பயனுக்கும் ஓர் எல்லை இல்லை. அரிய நற்குணச் செயல்களுக்கு நல்ல உலகு தரவல்ல கைம்மாறுதானும் ஒன்று உண்டுகொல்! காந்திமதி நெல்லையப்பராகிய அம்மையப்பர் திருவருளால் தாங்கள் நல்வாழ்வுகள் பலவுஞ் சிறந்து இப்பொருதை மணலிலும் பன்னெடுங்காலம் வாழ்ந்து வருக என மகிழ்வோடு வாழ்த்துதும்.

வரவேற்புக் கழகத்தார்,

திருநெல்வேலி "மெய்கண்ட சாத்திரமாநாடு"

திருநெல்வேலி,

22.5. 1941.

பின் இணைப்பு - 6

PROCEEDINGS OF THE

• • PROVINCIAL THIRD TAMILIAN CONFERENCE

The Provincial Third Tamilian Conference was held on 26.12.37 (Sunday) in the Municipal Public Hall, Trichinopoly. M. R. Ry. S. Somasundara Bharathi Avl., M.A., B.L., Professor of Tamil in the Annamalai University, presided over the Conference. Rao Sahib T. V. Umamahesvaram Pillai Avl., B.A., B.L., President, Karanthai Tamil Sangam, Tanjore, was the Chairman of the Reception Committee. M. R. Ry. K. Subrahmania Pillai Avl., M.A., M. L., Tagore Law Lecturer, opened the Conference. The Conference was attended by 65 distinguished invitites, 647 Delegates, 536 Visitors, 105 Reception Committee members and 800 others who were mostly Adi Dravidas and other sympathisers of the Tamilian movement. In all, the audience numbered 2500 and over 2000 people stood on the road outside and followed the conference proceedings through the loud speaker placed outside the Hall.

Prominent among those that attended, were Messrs. S. Muthia Mudaliar Avargal, C. I. E., Sir A. T. Pannirselvam, The Zemindar of Kadavur, E.V. Ramasamy Naicker of Erode, Karumuthu Thiagaraya Chettiar, Sivaganana Desigar, C. D. Nayagam, Rao Shahib, L. N. Paramasivam

Pillai, Rao Sahib I. Kumarasami Pillai, N. Dandapani Pillai of Madras and many others. Before the Conference commenced, the Delegates the President of the Conference and other leaders came in a procession along the Bazaar Road from the clock Tower to the Conference Hall. Nearly 5000 people participated in the procession. A number of banners and placards were carried and the Leaders were garlanded by many merchants on the way.

The following resolutions were passed :

1. That an organisation "Tamilian Association" be formed with the object of conserving the Tamil culture and of promoting the welfare of the Tamils in all possible ways.

That an Executive Committee consisting of the following gentlemen be formed, with a President and a Secretary, to carry out the objects of the association. The President of the Annual Conference shall be the President of the Association and of the Executive and Working Committees and the Secretary shall be appointed by the President from among the members of the Committee.

2. This Conference strongly condemns the compulsory introduction of Hindi in schools in the Tamil Nadu as it would be detrimental to the growth of Tamil language and culture and the educational advancement of Tamil Communities.

3. This conference urges on the concerned authorities the necessity of taking steps without further delay for the constitution of a Tamil Province by including therein all Tamil-Speaking areas.

4. This Conference resolves that, in view of the meagre support given by the existing universities for the promotion of the study of Tamil language and art, a separate Tamil University be established for promoting the said objects.

5. This Conference is of opinion that the Wardha Scheme of Education is neither workable nor desirable in the interests of the advancement of education in this country.

6. This Conference is convinced that immediate relief to the Agriculturists from their heavy burden of debt is necessary, but it is of opinion that the proposals of the present Agriculturists Dept Relief Bill are indefensible and not calculated to achieve the objects in view.

7. This Conference is strongly of opinion that the present Land Tax and Rent in Zamindaris are heavily oppressive and require substantial and immediate reduction as permanent relief, provided the reduction is based on the principle of graded reduction proportionate to the capacity of the ryots.

8. This Conference calls upon the Government to carry out immediately the reiterated popular demand for separating the Judiciary from the Executive.

9. This Conference urges upon the employers to raise the wages of labourers to enable them to raise their standard of life and urges the Government to take early steps to bring about this necessary economic reform.

10. This Conference resolves that a Tamil Daily for the promotion of the objects of the Association be maintained.

11. In view of the refusal of the request made by Mr. C. K. Subrmania Mudaliar of Coimbatore to His Excellency the Governor of Madras to exercise his vital powers in the matter of the proposed introduction in Secondary Schools of the compulsory study of Hindi, this conference has lost confidence in His Excellency the Governor of Madras and requests the Secretary of State for India to recall him.

The House was almost inclined to pass the Resolution when the President made an impassioned appeal to the delegates, the mover and the seconder of the Resolution pointing out that it was premature and that His Excellency cannot be expected to construe individual requests to be the voice of the people. Thereupon, with the leave of the house, the mover and the seconder withdrew the resolution.

12. This Conference resolves to appoint a committee of the undermentioned gentlemen to wait in deputation upon H. E. the Governor of Madras and to explain the great consternation and discontent that has roused the anger of the Tamils consequent on the dictatorial and undemocratic methods pursued by the present ministry in trying to make Hindi a compulsory subject of study in public schools as it is calculated to prevent the educational advancement of the people and cause great harm to the Tamil Language and culture.

THE MEMBERS OF THE COMMITTEE

1. M. R. Ry. S. Bharathi Ayl. M.A., B.L., Professor,
Annamalai University.
2. Rao Sahib T. V. Umamaheswaram Pillai, B.A.,
B.L., Tanjore.
3. Sir A. T. Pannirselvam, Bar-at-Law, Ex. Member,
Executive Council, Govt. of Madras.
4. M. R. Ry. Karumuthu Thiagaraya Chettiar Ayl.
Managing Director, The Meenakshi Mills,
Madura.
5. " C. D. Nayagam, Retd. Dy. Registrar of
Co-operative Societies, Madras.
6. " K. Subramania Pillai, M.A., M.L.,
(Tagore Law Lecturer), Tinnevelly.
7. " E. V. Ramaswami, Editor, Viduthalai,
Erode.
8. " S. Muthia Mudaliar, B.A., B.L., C.I.E.,
Ex-Minister, Govt. of Madras.
9. " K. M. Balasubramaniam, B.A., B.L.,
Advocate, Madras.
10. " C. N. Annadurai, M.A., Editor, 'Revolt'
Erode.
11. " C. K. Subramania Mudaliar, Pleader,
Coimbatore.
12. " T. P. Vedachalam, Pleader, Trichinopoly.

Trichinopoly
26.12.37

(Sd.) K. A. P. VISWANATHAM
Secretary

பின் இணைப்பு - 7

FIRST COMMUNAL G.O.

(MRO, Public Ordinary Series, G. O. 613, Sept. 16, 1921)

In order to increase the proportion of posts in Government offices held by non-Brahmans, the Government direct that the principle prescribed for the Revenue Department in Board's Standing order No. 128 (2), on the subject of the distribution of appointments among various castes and communities, should be extended to appointments of all grades in the several departments of Government. All heads of departments and other officers empowered to make appointments are requested to adhere strictly to this principle in filling up vacancies in future.

2. Heads of departments, Collectors and District Judges are requested to submit to Government half-yearly returns showing, in respect to their own offices and the subordinate office under their control, the number of men newly entertained in the permanent service during the half-year and classifying them under the following heads:

1. Brahmans
2. Non-Brahman Hindus
3. Indian Christians

4. Muhammadans
5. Europeans and Anglo-Indians
6. Others

The returns should be submitted not later than the 15th January and 15th of July of each year. The first return should be for the half-year ending 31st December 1921.

(by order of the Governor in Council)

N. E. Marjoribanks
Acting Chief Secretary.

பின் இணைப்பு - 8

SECOND COMMUNAL G. O.

(MRO, Public, Ordinary Series, G.O., 658,

Aug. 15, 1922)

In a resolution passed at their meeting held in August, 1921, the Legislative Council made a recommendation to the Government to the effect that, with a view to increasing the proportion of posts in Government offices held by non-Brahman communities, the principles prescribed for the Revenue Department in Board's Standing Order No. 128 (2) be at once extended to all departments of the Governments, and to posts of all grades, and that the Government should issue orders accordingly and insist on their being enforced, and that to this end half-yearly returns showing the progress made should be submitted by the head of each office and that such returns should be made available to the members of the Legislative council.

2. In giving effect to this resolution in G. O. 613, Public, dated the 16th September 1921, the Government called for a return showing the number of men newly entertained in the permanent service of Government during each half-year, classifying them under six main

divisions. The first half year's returns compiled under this order have now been received and a copy is attached to the present proceedings (Appendix I). It will be seen that the general percentage of new appointments from the several communities in the half-year ending 31st December 1921 is Brahmans 22 per cent; non-Brahman Hindus 48; Indian Christians 10; Muhammadans 15; Europeans and Anglo Indians 2; Others 3.

3. In circulating these returns the Government are not unaware that some dissatisfaction has been expressed with the fact that they are confined to persons newly entertained, and a resolution was tabled for the substitution for them of returns of all appointments whether permanent, temporary, or acting and whether the officers appointed were appointed for the first time or promoted from subordinate grades. The Government have examined the question of extending the scope of the returns in the sense suggested and are disposed to agree that some application is necessary if the returns are to show the progress made in the carrying out of this policy in the matter of the representation of various communities in the public service which is expressed in the Board's Standing Order, namely, that endeavours should always be made to divide the principal appointments in each district among the several castes. The Government recognizes that, if the Principal appointments are to be divided among the several communities, the lower appointments from which recruitment is made to them must be likewise divided, and are quite prepared to agree that, in order to give effect to this policy, other things being equal, the principle speci-

fied in the Board's Standing Order should be given effect to both at the time of the initial recruitment and at every point at which men are promoted wholly by selection or by seniority. At the same time they have been unable to devise any form of return which would illustrate satisfactorily the progressive enforcement of such a policy as regards all the stages at which promotions, whether permanent, acting or temporary, are made, and His Excellency the Governor in council with the concurrence of his Ministers, has come to the conclusion after careful consideration of that question, that the only way in which to secure satisfactory information as to the representation of the various communities in the different branches of the public service is to have a return made out once a year showing the extent to which each of the six main subdivisions is represented in each department. A comparison of any year's return with that for the previous year will then show the extent of the progress made in any particular department. The return will be confined to non-gazetted officers and will be divided into two sections—One for officers drawing Rs. 100 and over and the other for officers drawing from Rs. 35 to Rs. 100. All heads of departments will be requested to secure from the officers subordinate to them a return of all the officers in the non-gazetted service who held permanent appointment of Rs. 35 and upwards on 1st April 1922. These returns should be submitted in time for publication by 1st October. A fresh return for the year ending 31st March 1923 should be submitted not later than August 1923.

4. In the case of officers in the gazetted service, the Government propose to accept the suggestion made in another resolution which was moved in the course of the last session to the effect that a column indicating the community to which each officer belongs should be added to the quarterly Civil List. For the purpose of this entry, all heads of departments will be requested to call upon the officers whose names appear in the Civil List to declare to which of the six main divisions they belong and to send the return to the Superintendent, Government Press. The Superintendent, Government Press, will be requested to suggest a set of simple symbols which can be inserted after the names of officers so as to indicate to which of the six communities they belong.

5. Further, in pursuance of the desire, which has been repeatedly expressed in the Legislative Council and with which the Government has every sympathy, that the public officers in language areas should be manned, as far as possible, by persons belonging to those language areas, all heads of officers in Telugu districts and in Oriya tracts will be instructed to keep a record of all persons got belonging by origin to those districts or tracts, respectively, and to take steps so far as possible to reduce the proportion whenever opportunity offers. For the purpose of this order, the Telugu districts and the Oriya tracts will be defined.

6. The Government hope that the instructions given will suffice to meet the desires of members of the Legislative Council and others who have interested themselves

in this matter and that the policy of Government being thus clearly declared, the demand for further statistics in regard to the representation of communities, castes or sub-castes in the public services generally or in particular offices will cease.

(By order of the Governor in Council)

R. A. Graham
Chief Secretary.

பின் இணைப்பு - 9

4.3.72 நாளும் 99618/71-1 எண்ணும் பெற்ற கல்வி (தமிழ் வளர்ச்சி)த் துறையின் அரசுக் குறிப்பாணையில் திருத்தப் பெற்றுள்ளவாறு 2.12.71 நாளும் 2070 நிலை எண்ணும் பெற்ற கல்வி (தமிழ் வளர்ச்சி)த் துறை அரசாணையின் நகல் :

சுருக்கம்

ஆட்சிமொழி — தமிழ் — துறைத் தலைமை மற்றும் மண்டல அலுவலகங்களில் முழுத் தமிழ்த் திட்டம் செயற்படுத்தல் — ஆணைகள் வெளியிடப்படுகின்றன.

பார்வை

1. அரசாணை நிலை எண். 225, பொது (பல பொறுப்பு-எம்) துறை, நாள் 13 2.1963.
2. அரசாணை நிலை எண். 603, பொது (பல பொறுப்பு-எம்) துறை, நாள் 24.3.1954.
3. அரசாணை நிலை எண். 1796, இ. பொது (தமிழ் வளர்ச்சிப் பிரிவு-1)த் துறை, நாள் 27.9.1969.
4. ஆட்சிமொழிக் குழுச் செயலாளரின் கடிதம் எண். ந. க. 1679/70, 24.4.70.

ஆணை :-

துறைத் தலைமை அலுவலகங்கள் மற்றும் மண்டல அலுவலகங்களில் 1.3.1963 முதற்கொண்டு ஆட்சிமொழி-

யாகிய தம்மைச் சில விதிவிலக்குக்குப்பட்டு எல்லாத்தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று 1956-ஆம் ஆண்டு மொழிச் சட்டத்தின் (தமிழக அரசின் சட்டம் XXXIX) 4-வது பிரிவின்படி உத்தரவிட்டுப் பார்வை ஒன்றில் கண்டுள்ள அரசாணையில் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இவ்வலுவலகங்களில் தமிழை அலுவலக மொழிபாகக் கொண்டு வருவதைப் படிப்படியாக நான்கு நிலைகளில் செயல்படுத்துவதென முடிவு செய்து முதலநிலை அமுல் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் நிலைகளை அறிக்கை வெளியிடாமல் செயல்முறை உத்தரவுகள் மூலம் செயற்படுத்தலாம் என்றும் இவ்வாணையில் குறிப்பிடப்பட்டது. அதன்படி பார்வை 2, 3—இல் கண்டுள்ள ஆணைகளில் திட்டத்தின் இரண்டாம், மூன்றாம் நிலைகள் செயற்படுத்தப்பட்டன.

2. அரசாணை நிலை எண். 3148, பொது (தமிழ்-வளர்ச்சி 1) த்துறை, 27.12.1969-ல் தலைமைச் செயலகத்தில் நிதி, சட்டம், சட்டப்பேரவை, சட்டமன்றம் ஆகிய துறைகள் நீங்கலாக மற்ற எல்லாத்துறைகளிலும் சில விதக்குகளுடன் எல்லாத்தேவைகளுக்கும் தமிழையே பயன்படுத்தவேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வாறு தலைமைச் செயலகத்துறைகளில் முழுத் தமிழ்த்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் துறைத்தலைமை அலுவலகங்கள் மற்றும் மண்டல அலுவலகங்கள் அனுப்புகின்ற கடிதங்களின் மீது தொடர் நடவடிக்கைகளைச் செயலகத்துறைகள் தமிழிலேயே எடுக்க வேண்டுவதுடன் அவர்களுக்கு அனுப்பப் பெறும் கடிதங்களையும் ஆணைகளையும் தமிழிலேயே அனுப்ப வேண்டும். எனவே இந்த நிலையில் துறைத் தலைமை அலுவலகங்களும் மண்டல அலுவலகங்களும் தங்களுடைய அறிக்கைகள் கடிதங்கள் ஆகியவற்றைச்

செயலகத் துறைகளுக்குத் தமிழிலேயே எழுதியனுப்புவது-
தான் முறை. இதுவே தமிழ்த் திட்டம் வெற்றிகரமாகச்
செயற்படுத்துவதற்குத் துணை புரிவதாகும்.

3. துறைத் தலைமை மற்றும் மண்டல அலுவலகங்-
களைப் பொறுத்த வரைத் தமிழ்த் திட்டத்தின் நான்காம்
நிலையில்தான் அவை செயலகத் துறைகளுடன் தமிழில்
தொடர்பு கொள்ளலாம். எனவே துறைத் தலைமை மற்-
றும் மண்டல அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தின் நான்-
காம் நிலையினை உடனடியாகச் செயற்படுத்தலாம் என்று
ஆட்சிமொழிக் குழுச் செயலாளர் பரிந்துரைத்துள்ளார்.
அரசு இப்பரிந்துரையை ஏற்றுத் துறைத் தலைமை மற்றும்
மண்டல அலுவலகங்களில் தமிழ்த் திட்டத்தின் நான்காம்
நிலையை உடனே செயற்படுத்த உத்தரவிடுகின்றது. இதன்-
படி துறைத் தலைமை மற்றும் மண்டல அலுவலகங்களில்
இனிச் செயலகத் துறைகளுடன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள
விலக்களிக்கப்பட்ட பொருள்கள் நீங்கலாக எல்லாப் பொ-
ருள்களிலும் தமிழிலேயே தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.
தமிழில் குறிப்புகள் வரைவுகள் எழுதும்போது சில ஆங்கி-
லச் சொற்களுக்கு நேரான தமிழ்ச் சொற்களைக் காணமுடி-
யாத நிலையேற்படுமாயின் அத்தகைய சமயங்களில் காலங்-
கடவாதிருக்க அவ்விடங்களில் ஆங்கிலச் சொற்களைத் தற்-
கூலிமாகப் பயன்படுத்திக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த-
லாம்.

4. கீழ்க்கண்ட இனங்களுக்கு ஆங்கிலத்தைத் தொ-
டர்ந்து பயன்படுத்த விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

- (1) சம்பளப் பட்டியல், பயணப் பட்டியல், சில்லறைச்
செலவுப் பட்டியல், பயிற்சி உதவிப் பணப்பட்டி-
யல், நிதி ஒப்பளிப்பு போன்ற கணக்கு சம்பந்தப்-

பட்டவை மற்றும் மாநிலக் கணக்காய்வுத் தலைவருக்கு எழுதப்படும் கடிதங்கள் முதலியன.

- (2) மைய அரசு அலுவலகங்கள், பிற மாநிலங்களிலுள்ள அலுவலகங்கள், நீதிமன்றங்கள் ஆகியவற்றுக்கு எழுதப் பெறும் கடிதங்கள்.
- (3) மேல்முறையீட்டுக்குட்பட்ட சட்டத் தொடர்புடைய ஆணைகள்.
- (4) அதிகத் தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த பொருள்கள்.
- (5) வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள், தூதரகங்கள் மற்றும் ஆங்கிலத்திலேயே செய்தித் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டுள்ள நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுடன் கொள்ளும் தொடர்பு.

5. சிலதுறைத் தலைமை மற்றும் மண்டல அலுவலகங்களுக்குத் தமிழ்த் திட்டச் செயற்பாட்டிலிருந்து அவற்றின் தனித் தன்மையின் காரணமாகவோ வேறு காரணங்களுக்காகவோ அளிக்கப்பட்டிருந்த விலக்குகள் யாவும் இசைமூலம் நீக்கப்படுகின்றன. மேற்சொன்ன அலுவலகங்கள் திட்டச் செயற்பாட்டிலிருந்து தொடர்ந்து விலக்களிப்புத்தேவையென்று கருதினால், அரசுக்கு விண்ணப்பிக்கலாம்.

6. எல்லா அரசு அலுவலகங்களிலும் விலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொருள்கள் நீங்கலாக எல்லாப் பொருள்களிலும் சார்நிலை அலுவலகங்கள், ஒத்த அலுவலகங்கள், மேல்நிலை அலுவலகங்கள், செயலகத்துறைகள் ஆகியவற்றுடன் இனித் தமிழிலேயேதான் நடவடிக்கைகளை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மேற்கூறியவாறு அலுவலகங்கள் செயல்பட்டு, அலுவலர்களையும் பணியாளர்களையும் ஊக்குவித்து ஓராண்டுக்குள் இதில் குறிப்பிட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைப்

குறித்து அரசுக்கு ஓர் அறிக்கையினைத் துறைத் தலைமை அலுவலர்கள் அனுப்ப வேண்டும்.

(ஆளுநரின் உத்தரவின் பேரில்)

கா. திரவிதம்,
அரசுச் செயலாளர்.

-/உண்மை நகல்/-

(ஓப்பம்) சு. செல்லப்பன்
தனி அலுவலர் (பணியாளர்

மச.27/7.

பின் இணைப்பு - 10

தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கம், திருநெல்வேலி, 26.6.1929

கா. சு. பிள்ளை தலைமையில் கூடி 6 தீர்மானங்களை
நிறைவேற்றியது.

செந்தமிழ்ச் செல்வி : சிலம்பு 7 பரல் 6

பக். 383—384

1. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஆங்கில கலாசாலைகளில் தமிழ் கற்பிப்பவர் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப் புலமையுடையவராய் இருக்க வேண்டும். அன்னோர்க்குரிய ஊதியமும் சீரும் பிற ஆசிரியர்கள் ஊதியத்திற்கும் சீருக்கும் குறைவுபட்ட வையாயிருக்கக்கூடாது. அவற்றைக் குறை செய்யக் கருதி வெளியிடப்பட்டுள்ள கமிஷன் அறிக்கையானது பல்கலைக் கழகத்தாரால் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதன்று.

2. மேற்குறித்த ஆங்கில கலாசாலைகளில் மொழி-பெயர்ப்புக் கற்பிக்கும் ஆங்கிலப்பட்டதாரிகளும் தமிழ்ப்பு-புலமையுடையவராயிருத்தல் வேண்டும். அவர்கட்குத்தாய்-மொழி மாத்திரம் தமிழாயிருத்தல் போதாது.

3. மொழி பெயர்ப்பு வேலை தமிழ் கற்பிக்கும் வேலைகளில் ஐந்தில் ஒன்று அல்லது ஆறிலொன்று வேலைப் பகுதியாகக் காணப்படுதலின், அதற்குரிய ஊதியம் அவ்வேலைப்பகுதிக்குத் தக்கவாறு ஏற்பவேண்டுமே யொழிய, தமிழ்ப் பண்டிதரின் ஊதியத்திற்கும் அதிகப்படுதல் முறை-

யன்று. கமிஷன் அறிக்கையில் மொழி பெயர்ப்புக் கற்பிக்கும் பட்டதாரியின் ஊதியத்தைத் தமிழாசிரியர்கள் ஊதியத்திற்கும் மிக அதிகமாக உயர்த்த வேண்டுமென்ற குறிப்பு, நடுநிலைக்குமாறாகவும் உயர்தரத் தமிழ்க்கல்வி கற்பாருக்கு ஊக்கக் குறைவையும் தளர்ச்சியையும் விளைத்து, தமிழ்ப் பயிற்சிக்கே நாளடைவில் பெருங்கேடு பயப்பதாயுமுள்ளது.

4. இண்டர்மீடியட் பரீட்சைக்குத் தமிழ் கட்டாய-பாடமாக இருத்தலால், அவ்வகுப்புக்குரிய தமிழாசிரியர்கள் தக்க தமிழ்ப்புலமையுடையவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். ஆதலின் ஆங்கிலப்பட்டம் மட்டும் உடையவர்களே தமிழாசிரியர்களாயிருக்கலாமென்ற குறிப்புத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தக்கமுறையில் தமிழ் போதிப்பதற்கும் இடையூறாயுள்ளது.

5. இந்தத் தீர்மானங்கள் பிற உள்நாட்டு மொழிகட்கும் ஒக்கும்.

6. சங்க அமைச்சர் அவர்கள் இம்முடிவுகளைப் பல்கலைக் சமூகத்திற்கும் அதன் அங்கத்தினர்கட்கும் பத்திரிகைகட்கும் சங்கங்களுக்கும் அனுப்ப அனுமதிக்கப்பெறுகின்றார்கள்.

K. SUBRAMANIAN

பின் இணைப்பு - 11

K. Subramania Pillai,
Advocate, Tagore Law Professor. Law
College,
Madras. "*Principles of Criminology*"*
*Author of Lectures on the Indian Penal
Code*

All rights reserved
Madras, 1924.

Foreward:

The aim of these lectures is to supply the need for a comprehensive introduction to the study of criminology, in the light of which Modern Penal Law has to be modified and rearranged. I have derived most of my information from the volumes of the modern criminal science series and Dr. Healy's grand work on 'The Individual Delinquent'. My greatest debt is due, particularly to Lombroso, the great Italian founder of the science and his daughter.

In this country I am under deep obligation in special to Rao Bahadur on Paupao Naidu Avargal of the Indian Police, Sir, E. Cox, Mr.M. L. Adam and Mr. John Adam.

The book requires a good deal of amendments which I reserve for the future. In its present form, it will, I hope, be useful as inviting the attention of the enlightened Indian public to the subjective study of the individual delinquent and the need for Scientific Penal reform.

K. SUBRAMANIAN

* Not mentioned about publishers

Note : The book is available in Maraimalai Adigal
Library, Madras - 1.

பின் இணைப்பு - 12

குவிமையப் பேட்டி - ஒரு விளக்கம்

குறிப்பிட்ட நோக்கத்தில் திட்டமிட்ட பொருட் பரப்பினை மையமிட்டவாறு சொல்லாலும் சொல்லல்லாமலும் நிகழும் கலந்துரையாடலே பேட்டி. கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும் பரிமாறிக் கொள்ளும் இடைச் செயலாகப் பேட்டி அமையும்.

மாறிவரும் இயல்புகளால் சிக்கலுடையதாகியுள்ள நகரியச் சூழலில் வாழ்க்கை மிகவும் பரபரப்பாகிவிட்டது. இந்நிலையில் வாழ்க்கை மதிப்புகளையும், மனப்போக்குகளையும், கருத்துக்களையும், பிற செய்தித் தொடர்புக்கான தகவல்களையும் அறிந்து ஆராய்ந்து பார்த்து அறிவுப்பரப்பைக் குழப்பத்தினின்றும் மீட்பதற்குப் பேட்டி தேவைப்படுகிறது.

அறிவியல் முறையிலான ஆராய்ச்சி செம்மையும் சீர்மையும் பெற நூலகப் படிப்போடு களஆய்வு உத்திமுறைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியதாகிறது. தரவுகளைத் திரட்டிடவும், சரிபார்க்கவும் கருதுகோளை வலுவுடையதாக வளர்க்கவும் பேட்டி ஓர் ஆராய்ச்சி உத்திமுறையாகப் பயன்படும்.

செயல்முறையாலும், கலந்து கொள்ளும் நபர்களாலும், காலஅளவாலும் பேட்டியைப் பலவகைகளாகப் பிரிப்பர்.

குறைநிறைகாணவும், சிகிச்சைப்பரிசாரம் காணவும், மாதிரி அளவீட்டிற்காகவும், ஆராய்ச்சிக்காகவும் பேட்டி அமையலாம்.

தனி ஒருவருடனோ, குழுவுடனோ, நிகழும் பேட்டிகளுமுண்டு. குறுகிய நீண்ட பேட்டிகளும் உண்டு.

அணுகுமுறையிலும் பேட்டிகள் வகைப்படுத்தப்படுவதுண்டு.

1. கட்டுத்திட்டமான பேட்டி (Directive Interview)
2. கட்டுத்திட்டமில்லாத பேட்டி (Non - directive-Interview)
3. குவிமையப் பேட்டி (Focussed Interview)
4. திரும்பத் திரும்ப நிகழும் பேட்டி (Repeated Interview)
5. ஆழ்நிலைப் பேட்டி (Depth Interview)

கட்டுத்திட்டமில்லாத பேட்டியில் தெளிவான நோக்கமிராது-இருந்தாலும் வரன்முறையான வினாப்பட்டியின்றி, வரம்பற்ற முறையில் நிகழ்வது.

கட்டுத்திட்டமான பேட்டி நிர்வாக அலுவல் திறம்பெறவும், வணிக நோக்கில் நிகழும் ஆராய்ச்சி முயற்சிக்கும் உதவுவது. செம்மையாகச் சீர் செய்யப்பட்ட வினாப்பட்டியல் மூலம் தகவல் திரட்டப்படும்.

குவிமையமிட்ட பேட்டி என்பது செம்பாதி சீர் செய்யப் பெற்ற கட்டுத்திட்டமான பேட்டியாகும் (Semi-Standardised Interview) ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்விலோ சூழலிலோ நபரோடோ தொடர்புடையவரை முன் கூட்டியே திட்டமிட்டுத் தெரிவித்த பிறகு, பேட்டிக் கையேட்டுடன் கண்டு உரையாடுவதுதான் குவிமையமிட்ட பேட்டி.

பேட்டிக் கையேட்டில் வரையறை செய்யப்பட்டபடி, கருதுகோளை மையமிட்ட தெளிவுரையது இது. பேட்டியாளர் தகவலாளரைத் தேர்ந்ததற்குக் காரணமிருக்கும். அவரிடமிருந்து தமது ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய தரவுகள் பெறவும், பெற்ற தரவுகளைச் சரிபார்க்கவும், இப்பேட்டி பயன்படலாம்.

கட்டுத்திட்டமில்லாத பேட்டிக்கும் கட்டுத்திட்டமான பேட்டிக்கும் இடைப்பட்ட திறமுடையது இது. இது மிக அறிவு நலமும் கவனமும் உடைய திறமையாளர்களாலே மட்டுமே மேற்கொள்ளத்தக்கது.

- பாலின் வி. யெங் அம்மையாரின்
Scientific Social Surveys and Research
 என்னும் நூலைத் தழுவினது.

பின் இணைப்பு - 13

திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதன் அவர்களுடன் 23.9.78-ல்
நடத்தப்பட்ட பேட்டி: பேட்டிக் கையேட்டில் இடம்பெற்ற
வினாக்கள்

1. தங்களுக்கும் கா. சு. பிள்ளைக்கும் அறிமுகமான வரலாறு பற்றி அறிய விருப்பம். முதல் சந்திப்பு நிகழ்ந்த தெப்பொழுது? அடிப்படை விபரம் தொடர்ந்து நிலவிய உறவு - நட்புநிலை?
2. எந்த அடிப்படையில் கலந்து பழகி உறவாட முடிந்தது? கொள்கை உடன்பாடு—முரண்பாடு குறித்து விளக்கம் பெற விருப்பம்.
3. ஒருசேரக் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சி விபரம்- மாநாடு, சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் உண்டா?
4. சமகால அறிஞர்களின் நோக்கில் - கா. சு. பிள்ளையின் கருத்துக்கள், கொள்கைப்பறிமாற்றம், செயல்திட்டம், பற்றிய செய்தியறிய விருப்பம்.
5. செயல் திட்ட அடிப்படையில்-தங்களுடைய வானொலிப் போராட்டம் போல்-இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் போல் - அவர் கிளர்ச்சிகளில் கொண்ட பங்கு?
6. தமிழ்நாட்டிற்கு இதுவரை எவரும் செய்திராத தொண்டு என்று தங்கள் அவர்களுடைய தமிழர் சமய

நூல் முகவுரையில் கூறப்பட்டதன் பொருளைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுகிறேன்.

(திரு. வி. க., மறைமலை, நாவலர்) ஒப்பிடும் நோக்கம் உண்டா?

7. தமிழ் சா. ச. என்ற வழக்கு வந்ததெங்ஙனம்?

7அ. திரு வி.க. குறித்த நீதிக்கட்சியின் பெருந்தூண் யார்? இன்று வெளியிடத் தேவை இல்லையெனக் குறித்தால்-இரகசியமாக வைத்துக்கொள்ளப்படும்.

8. சர். சி. பி. ராமசாமி அய்யரின் 1927ல் வந்த சட்டக்குழு அறிக்கையை நீதிக்கட்சி அணுகியதெங்ஙனம்?

9. சா. ச. பிள்ளையின் கொள்கைகளில் பல நிறைவேற்றி-வரும் பாங்கு - நிறைவுபெறாதிருப்பன யாவை?

10. நீதிக்கட்சியில் அவர் பெற்ற இடம்?

11. அவர் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட நிலையில் மாவட்டக் கழக உறுப்பினர், நகராட்சி உறுப்பினர் - அரசியல் சார்பு எத்தகைதேனும் உண்டா?

12. அவருடைய படைப்புக்களின்கண், தோற்றமும் முடிவுமாகச் சமுதாய நலனே-தமிழர் மேம்பாடே முதன்மைபெற, தமிழும், சமயமும், தத்துவமும், சட்டமும், கருவியளவிலே இயங்கக் காண்கிறேன்-தங்கள் கருத்து-அறிய விருப்பம்.

13. தாங்கள் நடத்தி வந்த பத்திரிகையில் அவர் எழுதியிருக்கின்றாரா? விளக்கம்.

14. 'தமிழர் முன்னேற்றம்' (1927) என்ற கட்டுரையில் 'வரலாற்று ஆராய்ச்சியில்லாது சமயம் கற்பிக்கும் ஒருவன், தனது சமயம் சைவமாயினும், 'சுமார்த்தன், வைணவன் முதலியவர்களோடு சேர்ந்து வரலாற்று ஆராய்ச்சி வல்ல சைவனைப் பழிக்கின்றதைக் காண்கி-

• 'றோம்' - யாரைக் கருத்தில் கொண்டு அல்லது எதைச் சட்டுவதற்காக இவ்வாறு எழுதியிருக்க வேண்டும்? காலநிலைமையை அறியவிருப்பம்.

15. "காங்கிரஸ் கட்சியும் தவறு, ஜஸ்டிஸ் கட்சியும் தவறு, நமது வருணாசிரமமே நல்லது. நமது வேத புராண-சரித்திரங்களே நல்லது" என்றெடுத்து மொழிந்து. இரண்டு பக்கத்தாரையும் சமயத்திற்கு மாறுபட்டவ-ரெனக் காட்டுதலும் நிகழ்ந்து வருகின்றது. இங்-னம் செய்தல் பொதுபக்களது சமய அறிவிற்கும் இன உணர்ச்சிக்கும் இடையூறு விளைத்தலாகும் - என்று எழுதியிருப்பதன் உட்கோள் விளக்கம்பெற விரும்புகி-றேன் - யாரால் எப்படி "இரு கட்சியும் தவறு" என்று எடுத்து மொழியப்பட்டது.

16. 'நீதிமன்றப் பதவியினை ஏற்கவிடாமல் சூழ்ச்சிகள் செய்யப்பட்டது பிறரால் என்று எழுதுகிறார் இளமு-ருகு பொற்செல்வி. (அஞ்சகம் 27.11.70) திரு.வி.க. வும் மறைந்துவிட்டார் - 7வது வினா உண்மை அறிய விருப்பம்.

16அ. அதுமட்டுமன்றி, சட்டக் கல்லூரியிலிருந்து வெளியே-றியதேன் - சர். சி.பி. ராமசாமி அய்யரின் சட்டக்குழு அறிக்கைதான் காரணமா என்பதிலும் இருவேறு கருத்து அறிகிறேன் - உண்மை தெரியவேண்டும்.

• 16ஆ. 'தமிழ்த்துறைக்கு வந்தார்கள்; அங்கும் கூட தமிழ் படித்தவர்கள் பொறாமை கொண்டு பொல்லாங்கு செய்துகொண்டிருந்தனர் என்பது உண்மை'. - அஞ்ச-கம்

— இதிலும் உண்மை புலப்படவேண்டும்.

பின் இணைப்பு - 14

கா. சு. பிள்ளையின் கொள்கைப்படி புராணங்கள் - ஒரு விளக்கம்

புராணம் என்பது பழைய வரலாறு எனப் பொருள்படும். இந்த நாட்டிலே மக்களுடைய வரலாறு சமயத்தொடர்பில்லாத முறையில் எழுதப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படவில்லை. சமயத் தொடர்பில்லாத வரலாறுகள் பெரும்பான்மையும் பொழுது போக்குக்குப் பயன்படும் கதைகளாக உருவெடுத்தன. சமயத் தொடர்புள்ள கதைகள் அரசர், முனிவர், உலகத்தின் தோற்றம், ஒடுக்கம் என்பவற்றைப் பற்றியும் கடவுளைத்தொழுது பயன் பெற்றவர்களைப்பற்றியும் கூறுமிடத்துப் புராணமெனப் பெயர் பெறும்.

இதிகாசம் என்பது ஓர் அரசன் கதையைத் தலைமையாகக் கொண்டு அதனைப் பல கிளைக் கதைகளோடு இணைத்துக் கூறும் ஒருவகைப் புராணமேயாம்.

ஒரு தலத்திலுள்ள கடவுளை வழிபட்டுப் பயன் பெற்றவர்கள் வரலாறுகளைத் தொடுத்துக் கூறும் புராணம் தலபுராணம் எனப்படும்.

சில திருப்பதிகளின் வரலாறுகள், பதினெண்புராணங்கள் சிலவற்றுட் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள வடமொழிப் புராணம் பதினெட்டனுட் பத்துப் புராணங்கள் சிலபுராணமெனவும், நான்கு அரிபுராணமெனவும், இரண்டு புராணங்கள் அயன்புராணமெனவும், ஒரு புராணம் சூரிய-

புராணமெனவும், மற்றொரு புராணம் அங்கித் தெய்வத்திற்கு உரியதெனவும் கூறுப. இவையனைத்தும் சூதமுனிவரால் நைமிசாண்ய முனிவர்கட்கு இயம்பப்பட்டன. சூதர் பாரதமியற்றிய வேதவியாசரின் மாணாக்கர்,

புராணங்களை உற்று நோக்கும்பொழுது அவற்றுள் சூதர் காலத்திற்கு நெடுநாட்குப் பிற்பட்டசெய்திகள் கேட்கப்படுதலான், அவையனைத்தும் ஒரு காலத்தில் எழுந்தனவென்று கொள்ள இடமில்லை. சூதர் சில புராணங்களைத்தம் மாணாக்கர்களுக்கு விளம்பியிருத்தல் கூடும். அவருக்குப் பிற்காலங்களில் ஏற்பட்ட புராணங்கள் பலவற்றையும் அவரியற்றியனவாகக் கூறும் வழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் பாடியருளிய திருமுகப்பாசுரத்தில் "சூதன் ஒலிமாலை என்றே கலிக்கோவை சொல்லே" என்றமையால் சூதமுனிவர் சிவபெருமானைப் பற்றியும் சிவனடியாரைப் பற்றியும் புராணமுரைத்தனர் என்று தெரிகின்றது. அவற்றைப் பதினெட்டு என்று ஞானசம்பந்தர் கூறவில்லை. ஒரு சமயத்திலுள்ள பெருமக்கள் பிறசமயக் கடவுளரைப் பற்றிப் புராண முரைப்பின், அக்கடவுளரைத்தம் சமயக் கடவுளிலும் பெரியராகக் கூறுதல் பொருத்தமின்மையாமாதலானும், விண்டு புராண முதலியவற்றிலே அவ்வக்கடவுட்குப் பரத்துவம் கேட்கப்படுதலானும், சூதமுனிவர் ஒருவரே வெவ்வேறு கடவுளர்க்குரிய பல புராணங்களையும் கூறினாரென்று கருதுதல் நமது அறிவிற்குப் பொருந்துவதன்று. திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் திருவாக்கால் சூதமுனிவர் சிவபுராண முரைத்தாரென்று பெறப்படுதலின், ஏனையற்ற அவர் உரைத்தாரென்று கோடல் பொருத்தமில்லாததே உப்புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன. அவற்றுட்பலவும் சைவத் தொடர்புடையனவே. சூதமுனிவர் பதினெண்புராணங்களையும் உரைத்தாரென்பது உறுதியேயா-

மென்பார், தலைமைப் புராணங்கள யாவும் இறைவன் பெருமையை வெளிப்படையாயும் குறிப்பாயுமாதியில் உணர்த்தி நின்றன என்றும், இறைவன் பரத்துவத்திற்கு மாறாய் கொள்கைகள் பிற்காலத்தில் விண்டுபுராண முத-வற்றிற் புகுந்தனவென்றும் கொள்ளவேண்டும்.

புராணங்களுள் இவை தலைமைப் புராணமென்றும், இவை துணைப்புராணமென்றும் வகுப்பமைத்த காலம் சூத க்கு நெடுநாட்குப் பிற்பட்டதாகும்.

புராணங்களுள் ஆங்காங்கு அளவைகட்குப் பொருத்தம் இல்லாதனவாய் முன்னொடு பின் முரண்படுவனவாய்க் கொள்கைகளுங் கதைகளுங் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய கொள்கைகளுட் சிலவற்றைப் பௌராணிக மதமுடிவென ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் மறுத்திருக்கின்றனர். அவற்றை எல்லாம் ஒழித்து இருவகைப் பதினெண்புராணங்களையும் செம்மையான முறையில் அமைத்துக் கொள்ளுதல் அறிஞர் கடமையாகும். இது தல புராணங்களுக்கும் ஒத்ததே. இதிகாசங்களுள்ளும் பொருத்தமில்லாதவற்றைக் களைதலே நன்று.

தமிழில் திருவாசகத்தின் முதற்கண்ணுள்ள சிவபுராணமே முதற்கண் புராணம் எனப்பட்டது போலும். அது சிவனருளாலே உயிர் பல பிறவி எடுத்துப் பக்குவமடைந்து மெய்யுணர்ந்து வீடுபேறெய்தும் தத்துவ வரலாற்றினையே கூறுவதாய்க் கதைகளொன்றும் கூறாததாய் அமைந்துள்ளது.

தென்னாட்டுத் தலபுராணங்கள் பலவும் பல தலங்களைப் பற்றிய கதைகளைக் காவிய முறையில் தொகுத்துக் கூறுபவை. அவற்றிற் சிலவே வடமொழியில் ஆதியில் எழுதப்பட்டன. தமிழ்மொழிக்கே உரிய தல புராணங்களைப்

பதினெண்புராணங்களுட் சிவபுராணம் ஏதாவதொன்றி-
னோடு இயைத்துவிடுதல் பெருமை என்று கருதி, வடமொ-
ழிக் காந்தம், சைவபுராணம் முதலிய பெருநூல்களில் ஒரு
பகுதியுள் தாம் கூறும் புராணக் கதை உண்மென்று புகலுந்-
தப்பு வழக்கம் பிற்காலத்துத் தல புராண ஆசிரியர்பாற்
காணப்படுகின்றது.

தலபுராணங்கள் காவியம்போன்று உயர்வுநவ்ற்சி, புது-
வது புனைதல் முதலிய கற்பனைப் பகுதிகளோடு திகழ்வன-
வாதலால் அவை கூறும் யாவும் மெய்ச்செய்திகளே என்று
கருத இடமில்லை.

இத்தகைய புராணங்களின் குறைபாடு யாதும் இல்லா-
ததாய் இறைவன்பால் அன்பு செலுத்தி வீடெய்திய தமிழ்-
நாட்டு மெய்த்தொண்டர் வரலாறுகளைத் தொகுத்துப்
பெருங்காப்பிய நயங்களோடு செவ்விதின் கூறும் புராணம்
திருத்தொண்டர் புராணமெனும் பெரியபுராணம் ஒன்றே-
யாகும்.

இப்புராணமானது தேவர், அசுரர், அரக்கர் முதலியோ-
ருடைய பயன் கருதிய தவத்தினையும் போரினையம்
புனைந்து எடுத்துக் கூறுவதன்று. பல சமயச் சார்பான
கதைகளைக் கலந்து கூறி மயல் விளைப்பதில்லை. தமிழ்-
நாட்டிலே பல இடங்களில் வரலாற்றுக்குட்பட்ட காலத்தில்
ஊரும் பேரும் உசாவியறியத்தக்க பல்வகை மரபுகளிலுந்
தோன்றித்திகழ்ந்து பயன் கருதாது பேரென்புடன் இறை-
வனை வழிபட்டு அவன் திருவருள் பெற்ற சிவனடியாரின்
வரலாறுகளைத் தொகுத்து உயர்வு நவ்ற்சிவ்ற்சி இணை-
யற்ற இனிய செந்தமிழ் நடையில் திருத்தொண்டர் புராண-
மியற்றியருளிய பெருமை அதன் ஆசிரியர்க்கே உரியது. இது
போன்ற வேறு புராணம் வடமொழியிலும் தென்மொழியி-
லும் இல்லை என்றே கூறலாம். இதன் மொழிபெயர்ப்பாக

வடமொழியிலமைந்த “ உபமன்யு பத்த விலாசமும் ”
 “ அகத்திய பத்த விலாசமும் ” இதற்கிணையாகமாட்டா.

— சேக்கிழார் அடிகள் வரலாறும்
 பெரியபுராண ஆராய்ச்சியும், பக். 1—5.

புராணங்கள் கீடவுள் உயிர்கட்கு அருள்புரிந்த முறைகளைக் கூறுவதெனாடமையாது கவிநயங்கள் பலவற்றையும் கொண்டுள்ளன. பொருத்தமில்லாதனவும் வெறுத்தொதுக்கத்தக்கனவுமாய பல அவற்றுட் புகுந்துள்ளன. இவற்றைக்களைந்து புராணங்களின் உள்ளீடான நற்பகுதிகளையே நாம் தழுவிக்கொள்ளவேண்டும். கவிநயங்களைப் பாராட்டுவதிற் குற்றமில்லை; அவற்றை மெய்யென மயங்குதலே தவறாகும்.

— குமரகுருபர அடிகள் வரலாறும்
 நூலாராய்ச்சியும், ப. 71.

புராணக்கதைகளை நம்பாதவர்களும் அவை போதிக்கும் உயரிய கருத்துக்களை அசட்டை செய்ய முடியாது. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் எட்டாம் பாட்டிலும் இராவணன் கதை கூறியது பிழை செய்தவர்கள் மனம் திரும்பித் திருத்தமுற்று இறைவன் அருளை நாடினால் அதுகிட்டுதற்குரியது என்பதை வலியுறுத்தற்கெனவும், ஒன்பதாவது பாட்டில் அரி, அயன் தேடிய கதை கூறியது பணிவுடன் தொழுவார்க்கே இறைவன் அருள் புரிவான் என்பதை வலியுறுத்தற்கெனவும், ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்துள் விளக்கியது காண்க.

அவ்வாறே ஒவ்வொரு தக்க கதைக்கும் அதன் உண்மைப் பொருளை அறிந்து போற்றுவதே நமது கடமையாகும்.

அறிவுக்குப் பொருத்தமில்லாத கதைகளை ஒதுக்கிவிடலாம்.

— தமிழர் சமயம், பக். 121—122.

பின் இணைப்பு - 15

A NOTE ON THE MADRAS HINDU RELIGIOUS ENDOWMENTS BILL, 1922.

BY

K. SUBRAMNIA PILLAI

To

The Hon'ble Members of the select committee of the
Madras Legislative Council, on the Madras Hindu
Religious Endowments Bill, 1922.

Sirs,

I beg leave to submit to you as member of the
Saiva Siddhanta Religion a memorandum of

- a) the reasons for the suggestion from all quarters of the Saivite public that so far as the Tamil country is concerned, the electorates and the committees of control for Saivite temples should be constituted of persons who declare their allegiance to the Saiva Siddhanta system of religion and philosophy.
- b) the purposes for which the surplus income of Saiva temples should be applied.
- c) the constitution of Saiva Mutts and Adhinams and the purposes for which their surplus income should be applied.

- d) the treatment of hereditary trustees and Kattalaidars.
- e) Suitable amendments in respect of the Bill.

I have the honour to express my willingness to give evidence, before you in respect of the matters mentioned above, if I am permitted to do so.

I have the honour to be,

Sir,

Your most obedient servant

K. Subramaniam.

பின் இணைப்பு - 16

கா. சு. பிள்ளை இயற்றிய வானநூலில் அவர் வரைந்துள்ள
முகவுரை

மேலைநாட்டு அறிவியல் நூல்களின் கருத்துக்களைத் தழுவித் தமிழ் நூல்களும், சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல்களும் இந்நாளில் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமிழர் முன்னேற்றத்திற்கும் இன்றியமையாதனவாகும். இதனை நன்கறிந்த தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகத்தலைவர் திருவாளர் திணைப்பகதூர் கீ. தெய்வசிகாமணி முதலியார் அவர்கள், வானநூல் என்பது பற்றிய இச்சிறு நூலினை இயற்றுமாறு பணித்தார்கள். அவர்கள் ஆதரவு கொண்டு இந்நூல், மேலை நாட்டு ஆராய்ச்சி முறையைத் தழுவி, இயற்றப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் வான நூலினியல்பும், வரலாறும், ஞாயிறு, நிலவுலகம், மதி, பிறகோள்கள், ஞாயிறு மறைவு, மதிமறைவு, வால்மீனம், வீழ்கொள்ளி, சிறு கோள்கள் என்பனவற்றின் சுருக்க கருத்துக்களும் இராசிகளும், அவற்றிலுள்ள, மீனங்களும் அவற்றைச் சார்ந்த யோகமீன்கள், பிறமீன்கள் என்பவற்றின் இடமும் இயல்பும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலம் கற்கும் மாணவர்கள், இன்ன ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இன்ன தமிழ்ச்சொல் வழங்குவது என்பதை அறிந்து கொள்ளுதற் பொருட்டும், அறிந்தவற்றைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதில் எடுத்துரைத்தற்பொருட்டும், இந்நூலில் ஆங்காங்கே தமிழ் கருத்துக்களுக்கேற்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய நூல்கள் தமிழில் இயன்றவரை செவ்விய முறையில் அமைத்துதவக் கருதும் இந்நன்முயற்சிக்குத் தமிழ் அன்பர்கள் தக்க ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகத்தாரும் இதனை யாதரிக்கற்பாலர். இந்நூற்புத்தகங்கள் பலர் கைகளில் இருந்து பயன் அளித்தற்குரிய உதவியாற்றலே ஊக்கமளித்தலும் ஆதரவளித்தலும் ஆகும். அவ்வுதவியாற்றுதல் தமிழர் கல்விப் பயிற்சி நிலைத்தற்கு அடிப்படையாகுமென்பதைத் தமிழர் அழுத்தமாக உள்ளத்தில் உணர்தல் வேண்டும். இம்முயற்சியைக் கைமாறு கருதாது தொடங்கி நடத்த முன்வந்த தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகத்தலைவர்க்கு எனது நன்றியும் தமிழுலகினர் கடப்பாடும் என்றும் உரியனவாகும்.

அன்பன்,

கா. சுப்ரமணியன்.

பின் இணைப்பு - 17

கா. சு. பிள்ளையின் வானநூலுக்கு ஒரு மதிப்புரை
திரு. ம. பாலசுப்ரமணிய முதலியார், பி. எ., பி. எல்,
காரியதரிசி, சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம், சென்னை.

தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் முதல் வெளியீடாகிய
“வானநூல்” எனது பார்வைக்கு வந்தது. மேலை நாட்டு
அறிவியற் கலைகளிற் காணப்பெறும் செம்பொருளைத்
தூய நலையில் எழுதியுதவும் அரும்பணியை இக்கழகம் இம்-
முதல் வெளியீட்டில் மேற்கொண்டது, எனக்கு அளவற்ற
மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இப்பணியை நிறைவேற்றப் பேர-
றிஞர் திரு. கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் கிடைத்-
ததும் திருக்கழகம் பெற்ற சிறந்த பேறாகும்.

இந்நூல் எளியமக்களும் உணரக்கூடிய வகையில் ஞா-
யிறு. திங்கள் முதலிய கோள்கள், ஏழு முனிவர் முதலிய
விண்மீன்கள், மின்முகிற் காட்சிகள் முதலிய பற்பல வானப்
பொருள்கள் பற்றித் தொலை நோக்காடி, நிறப்பருப்பாடி
முதலிய நுண்ணிய கருவிகளின் துணைக்கொண்டு காணப்-
பெற்ற அரிய உண்மைகள் பல எளிய நடையில் விளக்கப்-
பட்டுள்ளன. இவ்வுண்மைகள் சிலவற்றைக் கட்டிலனாகும்
படங்கள் பல இந்நூலின்கண் அழகாக மிளர்கின்றன. இவ்-
வுயரிய முறையில் செப்பஞ்செய்யப்பெற்ற இந்நூல் அடக்க-
விலைக்குத் தரப்படுவது பெரிதும் போற்றக்கூடிய செயலா-
கும். இந்நூலிற் காற்பங்கு திறமும் செம்மையுமில்லாப்

பிழை மலிந்த நூல்கள் பல பாடபுத்தகங்களாக அரசாங்கத் தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஆசைக் கடலில் ஆழ்ந்துள்ள சில பல ஆசிரியர்கட்கும் வர்த்தகர்கட்கும் ஊதியம் அளித்து வரும் இந்நாளில், இக்கழகம் இவ்வாறு பணிபுரிய முன் வந்துள்ளது பெரிதும் பாராட்டற்பாலது. இந்நூல் விரைவில் விற்கப்பட்டு இக்கழகம் நிரம்பிய ஊக்கத்தோடு வேறு பல அரிய நூல்களை இந்நன்முறையில் வெளியிடுமென எதிர்பார்க்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

ம. பாலசுப்பிரமணியன்.

பின் இணைப்பு - 18

சட்டப்பேரவையின் தீர்மானம் †

“சாதி, பிரிவு, உட்பிரிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில். இந்து சமய நிறுவனங்களில் அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும் ஏனைய உள் துறை ஊழியர்களையும் பரம்பரை முறையில் நியமனம் செய்யும் நடைமுறைபற்றிப் பொது மக்கள் பரவலாகக் குறைபாடு கூறுதல் இருப்பதாலும்;

இந்தச் சமூகத்தில் நிலவும் பரம்பரை முறையில் சமயப் பூசாரிகளை நியமிக்கும் முறை நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இதற்குப் பதிலாகச் சமயச் சார்புள்ள நிறுவனம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், தேவையான கல்வித் தகுதிகள் உள்ளவர்கள், ஏற்பளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் பூசாரிக்குரிய பணிகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும் என்றும், சாதி இனம் இல்லாது வகுப்பு வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் பூசாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டுமென்றும், “தீண்டாமை, அரிசனங்களின் பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குழு” கருத்துத் தெரிவித்துள்ளதாலும்;

உச்ச நீதிமன்றத்தால் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, அரசியலமைப்பில் தற்போதுள்ள விதித்துறைகளின் கீழ், கோயில்களுக்குப் பொருந்துகிற ஆகமங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கட்டளைகளை யொட்டிக் குறிப்பிட்ட பிரிவு அல்லது உட்பிரிவுகளிலிருந்து அர்ச்சகர்களையும்,

பூசாரிகளையும், நியமிக்க வேண்டும்; அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் சமயக் கோட்பாடுகளில் தலையிடுவதாகுமென்பதாலும்;

சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடையே இருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள் துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த அவை கருதுவதாலும்;

மேற்சொன்ன நோக்கத்துக்காக இம் மாநில சட்டமன்றம் சட்டமியற்ற இயலும் வகையில் அரசியலமைப்பு தக்கவாறு திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதாலும்;

சட்ட வரைவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அரசியலமைப்பைத் தக்கவாறு திருத்துவதற்குத் தேவையான சட்டமொன்றை இயற்றுமாறு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது. ”

‡ இது திருக்கோயில், (சூலை 1974),

இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளதன் நகல்.

பின் இணைப்பு - 19

அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் *

. . . 12. 1. 1971-ஆம் நாள், இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை இதே சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவந்து ஏகமனதாக நிறைவேற்றி நாம் இந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்த முனைந்தோம். பரம்பரை முறை எல்லா நிலையிலும் ஒழிக்கப்படுகிற நேரத்தில், கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாக இருப்பதிலும் பரம்பரை முறை ஒழிக்கப்படவேண்டும். அனைத்துச் சாதியினரும் போதுமான தகுதிகள் இருக்குமானால் அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்ற சட்டத்தை 1971-ஆம் ஆண்டில் உண்டாக்கினோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தின் பேரில் பல உயர்ந்த சாதிக்காரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்து இறுதியாக வந்திருக்கிற தீர்ப்பின் விவரத்தை எல்லாம் இந்த மன்றம் நன்றாக அறிந்திருக்கும். பரம்பரை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும், அந்தந்தக் கோயில்களின் ஆகமவிதி முறைகளுக்கு ஏற்றாற்போல்தான் அர்ச்சகர்களை நியமிக்க முடியும் என்று, அவர்களுடைய தீர்ப்பில் ஒரு குறிப்பைச் சொல்லுகிற காரணத்தால் மீண்டும் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட வகையில். இந்தச் சட்டத்தைச் செல்லுபடியாக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்று

சொல்லி, நாம் பல முறை நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பில் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டோம்.

12. 1. 1971-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தச் சட்டம், உச்ச நீதி மன்றத்தில் 14. 3. 72-ஆம் நாளில் சட்டத்தின் ஒரு பகுதி செல்லுபடியாகும் என்றும், இன்னொரு பகுதி எல்லாச் சாதியினரும் அர்ச்சகர்களாக நியமிக்கலாம் என்ற பகுதி செல்லுபடியாகாது என்றும் தீர்ப்பளித்தார்கள். அப்படித் தீர்மானிக்கப்பட்ட பிறகு நம்முடைய சட்டம் முழுமையாகச் செல்லுபடியாகும் சட்டமாக மாற்றப்பட வேண்டுமென்று, எல்லாச் சாதியைச் சேர்ந்தவர்களும் அர்ச்சகர்களாக வரவேண்டுமென்ற தகுதியைப் பெற வேண்டுமென்ற வகையில் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்திய நாட்டுப் பிரதம அமைச்சருக்கு 20.11.72 ஆம் நாளில் ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகர்களாக வரும் நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் இந்த நாட்டில் சாதி ஒழிப்பை நாம் முழுமையாகச் செய்தவர்களாவோம் என்ற வகையில் உடனடியாக அரசியல் சட்டத்திருத்தம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மையமாக வைத்து, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்திய நாட்டுப் பிரதமருக்கு 20.11.72-ல் கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்குப் பிறகு இரண்டு முறை நினைவூட்டுக் கடிதங்கள் எழுதிய பிறகும், கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்காத காரணத்தாலும், பிரதம அமைச்சரோ மற்ற அமைச்சர்களோ அதற்கான முயற்சியை எடுக்காத காரணத்தாலும், பல்வேறு நேரங்களில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்திப் பேசியும் மத்திய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தாத காரணத்தாலும், இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டுச் சட்ட-

மன்றத்தில் ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில் இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. சட்ட மன்றத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும், இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகிற அதே நேரத்தில் சட்டமன்றத்திற்கு வெளியிலே அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகர்களாக வரவேண்டும் என்று தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்தில் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரும் அந்த எண்ணம் இன்றைக்கு வெளிப்படையாக வந்து தமிழ்நாடு பூராவும் கிளர்ச்சி எழுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நாம்மறந்து விடக்கூடாது.

சமீபத்தில் திராவிடர் கழகம் சார்பில் நடத்திய போராட்டமாக இருந்தாலும், அந்தப் போராட்டத்தில் குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள் என்று மட்டுமல்ல, கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்களும், வேறு பல கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் அந்தப் போராட்டத்தை ஆதரித்து அந்தக் கிளர்ச்சியில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தமிழ் நாட்டினுடைய மடாலயங்களின் பிரதிநிதியாகவும், இந்து மதத்தின் வளர்ச்சிக்கும், இந்து மதத்தினுடைய தத்துவம் தமிழ்நாடு பூராவும் பரப்பப்படவேண்டும் என்று சொல்லி மேலவையில் இடம் பெற்றிருக்கிற தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள்கூட அந்தக் கிளர்ச்சி மிக மிக நியாயமான கிளர்ச்சி என்று சொல்லிக் கிளர்ச்சி நடைபெற்ற நேரத்தில் அந்தக்கிளர்ச்சியை ஆதரித்துப்பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அவர்கள் அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். அப்படி மக்களுடைய உள்ளத்தில் எல்லாம் இடம் பெற்று நிச்சயமாக ஜாதி ஒழிக்கப்படுவதற்கு இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிச்சயம் திருத்தப்பட்டேயாக வேண்டும் என்று

சொல்லி, மக்களிடையே அந்த எழுச்சியை உண்டாக்குகிற அந்த நிலைமையை நாம் இன்று கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் மத்திய அரசு தாமதிக்காமல் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டு வெகு சீக்கிரத்தில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை மேலும் வலியுறுத்தும் வகையில் தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் இங்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அனைத்துக் கட்சித்தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் இந்தத் தீர்மானத்தை நல்ல முறையில் ஆதரித்து நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் அர்ச்சகர்களாக இருப்பவர்கள் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்தாலும், அவர்கள் தேவையான பயிற்சியைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். ஏற்கனவே இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகும் என்று நினைத்துச் சில வசதிகள் உள்ள கோயில்கள் எல்லாம் அர்ச்சகர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறப்பதற்குக்கூட அறநிலையத் துறை சார்பில் ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்து வைத்திருந்தோம். பயிற்சி கொடுத்து அந்தப் பயிற்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் மட்டுமே அர்ச்சகர்களாகக் கோவில்சளில் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற முறையில் அப்பள்ளிக்கூடங்களை உருவாக்க இருந்து அந்தச் சட்டத்தைச் செயல்முறைக்குக் கொண்டு வர முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்ட பிறகு அந்தப் பள்ளிக்கூடம் திறப்பது தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பயிற்சிப் பள்ளியில் சிறந்த முறையில் பயிற்சி கொடுத்து ஒவ்வொரு கோவிலிலும் இருக்கிற ஆகம விதிகளுக்குப் புறம்படாத வகையில் நிச்சயமாக அர்ச்-

சகர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து நியமிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் எதிர்காலத்தில் உருவாக்கலாம்

இது திருக்கோயில், (சூலை 1974) இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ள முன்னாள் தமிழக அறநிலையத்துறை அமைச்சர் மு. கண்ணப்பன் அவர்களின் சட்டப் பேரவைச் சொற்பொழிவின் ஒரு பகுதி.

துணை நூற்பட்டியல்

அ. முதன்மை ஆதாரங்கள் : தமிழ் நூல்கள்

1. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : சைவசித்தாந்த சந்தானாசாரியர்களும் அவர்களின் அருள் நூல்களும், கழக வெளியீடு; சென்னை, 1958.

2. _____, : அப்பர் சுவாமிகள் சரித்திரம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1927.

3. _____, : திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் சரித்திரம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.

4. _____, : சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சரித்திரம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1961.

5. _____, : மாணிக்கவாசகப் பெருமான் வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1974.

6. _____, : சேக்கிழார் சுவாமிகள் சரித்திரமும் பெரியபுராண ஆராய்ச்சியும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1975.

7. _____, : திருக்குறள் பொழிப்புரை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1928.

8. _____, : முருகன் பெருமை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1929.

9. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : பட்டினத்தடிகள் வரலாறும் நூல் ஆராய்ச்சியும், மணிவாசக மன்ற வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1973.

10. -----, : தாயுமானவர் வரலாறும், நூலாராய்ச்சியும், மணிவாசக மன்ற வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1969.

11. -----, : தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, முதற் புத்தகம், மணிவாசகமன்ற வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1930.

12. -----, : இலக்கிய வரலாறு, (முதற்பாகம்), ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1968.

13. -----, : இலக்கிய வரலாறு, (இரண்டாம் பகுதி), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1958.

14. -----, : மெய்கண்டாரும் சிவஞானபோதமும், மணிவாசகமன்ற வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1932.

15. -----, : சூரகுருபர அடிகள் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும், மணிவாசக மன்ற வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1975.

16. -----, : சிவஞான சுவாமிகள் வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.

17. -----, : ஆண்டாள் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும், இலக்கியமாலை வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1934.

18. -----, : பழந்தமிழர் நாகரிகம் அல்லது தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரக் கருத்து, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.

19. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : பல வித்துவான்கள் பாடிய தனிப்பாடற்றிரட்டு, (மூலமும் உரையும்) முதற்பாகம், பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1939.

20. —————, : பல வித்துவான்கள் பாடிய தனிப்பாடற்றிரட்டு, (மூலமும் உரையும்) இரண்டாம் பாகம், பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1939.

21. —————, : வானநூல், தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1938.

22. —————, : மொழிநூற்கொள்கையும் தமிழ்மொழி அமைப்பும், தமிழ்நெறி விளக்கப் பதிப்பகம், சேலம், 1939.

23. —————, : திருவாசகம் உரை, பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, (வெளியான ஆண்டு குறிப்பிடவில்லை)

24. —————, : தமிழர் சமயம், வெ. சண்முக முதலியார், (ப. ஆ.) வாணியம்பாடி, 1940.

25. —————, : உலகப் பெருமக்கள் (முதற் புத்தகம்), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.

26. —————, : உலகப் பெருமக்கள் (இரண்டாம் புத்தகம்), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1963.

27. —————, : வாழ்த்கை இன்பம் (அறிவுச் சுடர்), உமாதேவன் கம்பெனி, சென்னை, 1948.

28. —————, : மக்கள் வாழ்க்கைத் தத்துவம் (அறிவுச் சுடர்), உமாதேவன் கம்பெனி, சென்னை, 1948.

29. —————, : உலக நன்மையே ஒருவன் வாழ்வு, உமாதேவன் கம்பெனி, சென்னை, 1948.

30. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : இலக்கிய சரிதசாரக் கதைகள், ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1957.

31. _____, : சிவானுன போதப் பொழிப்புணர், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1966.

32. _____, : இந்திய வரலாற்றுக் கதைகள் (நூன்காம் வகுப்புக்குரியது), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1939.

33. _____, : இந்திய வரலாற்றுக் கதைகள் (ஐந்தாம் வகுப்புக்குரியது), கழக வெளியீடு, சென்னை, 1940.

34. _____, : உடல் நூல்(முதற்பா-கம்)&நோய்நீக்கம்- அறிவுரை, உலகியல் மாலை வெளியீடு 1, பிற வெளியீட்டு விவரம் தரப்படவில்லை.

35. _____, : இந்தியச் சட்டக் கோவை, மணிவாசகமன்ற வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1935.

36. _____, : மணிமாலை, கோவை 1, மணி 3, மணிவாசக மன்றத் திங்கள் வெளியீடு, (8.4.1935), திருநெல்வேலி.

37. _____, : மணிமாலை, கோவை 2, மணி 9, மணிவாசக மன்றத் திங்கள் வெளியீடு, (8. 10. 1935), திருநெல்வேலி.

38. _____, : மணிமாலை, கோவை 1, மணி 10, மணிவாசக மன்றத் திங்கள் வெளியீடு, (8. 11. 1935), திருநெல்வேலி.

39. _____, : அறிவு விளக்க வரசு. கம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1939.

39 (அ). _____, : சர். பி. சி. ராய் வாழ்க்கை வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1940.

தமிழ்க் கட்டுரைகள்

40. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : “ திருநான்மறை விளக்கம் ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 1—1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8., (1923), சென்னை.
41. —————, : “ தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 1—9 11. 2—2., (1923 — 1924), சென்னை.
42. —————, : “ வேள்வி ஆராய்ச்சி ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 1—10., (1923), சென்னை.
43. —————, : “ சிவாலயங்களில் சுமார்த்தக் கலப்பால் நிகழும் இடையூறுகள் ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 1—12., 2—1., (1923, 1924), சென்னை.
44. —————, : “ சைவசித்தாந்த வரலாறு ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 2—1., 2, 3., (1924), சென்னை.
45. —————, : “ திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் இயற்கைப் பொருளழகு ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 2—4, 5, 6, 7, 8, 9., (1924), சென்னை.
46. —————, : “ திருவள்ளுவர் ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 2—7., (1924), சென்னை.
47. —————, : “ தமிழ் ஞான சம்பந்தர் ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 3—2., (1925), சென்னை.
48. —————, : “ இறையனார் அகம்பொருள் ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 3—3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11; 12., 4—7., (1925, 1926), சென்னை.
49. —————, : “ உமாபதி சிவாசாரியார் புராணம் ”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 3—11., (1925), சென்னை.

50. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : "தமிழர் மணமுறை", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 4-1., (1926), சென்னை.

51. -----, : "சாணக்கிய நீதி நூல்", செந்தமிழ்ச்செல்வி, 4-3,4,5., (1926), சென்னை.

52. -----, : "இல்லற இயல்பு", செந்தமிழ்ச்செல்வி, 4-9., (1926), சென்னை.

53. -----, : "தமிழின் முற்காலச் சிறப்பும் தற்காலக் குறையும்", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 4-12., 5-2., (1926, 1927), சென்னை.

54. -----, : "திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்", செந்தமிழ்ச்செல்வி, 5-1., (1927), சென்னை.

55. -----, : "சம்பந்தர் தேவாரம்", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-2., (1927), சென்னை.

56. -----, : "சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரித்திரம்", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-3., (1927), சென்னை.

57. -----, : "சமய உணர்ச்சி", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-4., (1927), சென்னை.

58. -----, : "ஆராய்ச்சி முறை", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-5,7., (1927), சென்னை.

59. -----, : "தமிழர் தனிமாண்பு", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-10., (1927), சென்னை.

60. -----, : "தமிழர் முன்னேற்றம்", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-11., (1927), சென்னை.

61. -----, : "நம்பியாரூரரும் பரவையாரும்", செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-12., (1927, 1928), சென்னை.

62. சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., : “பதிற்றுப்பற்று”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6—1., (1928), சென்னை.

63. —————, : “தமிழ் மக்கள் நெஞ்சப் பாங்கும் இலக்கியப் போக்கும்”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6-2., (1928), சென்னை.

64. —————, : “பத்துப்பாட்டு”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6—5., (1928), சென்னை.

65. —————, : “அதிகமான்”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6—8., (1928), சென்னை.

66. —————, : “பரணரும் அவர் காலத்துப் புலவரும்”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6—9., (1928), சென்னை.

67. —————, : “திருவள்ளுவர் திருக்குறள்” செந்தமிழ்ச்செல்வி, 6—10., (1928), சென்னை.

68. —————, : “சைவசமயம்”, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 7—2., (1929), சென்னை.

69. —————, : “சைவமும் கடமையும்”, செந்தமிழ்ச்செல்வி, 7—4., (1929), சென்னை.

70. —————, : “தமிழும் அறிவியலும்” செந்தமிழ்ச்செல்வி, 8-2., (1930), சென்னை.

71. —————, : “கிரேக்க தெய்வங்களின் புராணக்கதை” செந்தமிழ்ச் செல்வி, 18—2., (1940), சென்னை. (விக்கிரமவைகாசி)

72. —————, : “சிவவழிபாட்டின் தொன்மை”, மணிமலர்த்திரட்டு, தமிழ் நிலையம், புதுக்கோட்டை, 1944.

கவிதைகள் :

73. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : உ. வே. சாமிநாதையரின் 81-ம் பிறந்தநாள் வாழ்த்து, மணிமாலை, (8-4-1935), ப. 90. மணிவாசகமன்றத் திங்கள் வெளியீடு, திருநெல்வேலி.

74. _____, : மருத்துவம் வாழ்கவே (அகவல்பாட்டு), செந்தமிழ்ச் செல்வி, 27-7., (1953), சென்னை.

75. _____, : வ. திருவரங்கம் பிள்ளைக்கு வாழ்த்துக் கவிதை, பேராசிரியர் கா.சு.பிள்ளை வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1959.

சொற்பொழிவுகள்

76. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : தலைமை உரை, கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பதினோராம் ஆண்டுவிழா, 1922, கரந்தைக் கட்டுரை, வெள்ளிவிழா மலர், தஞ்சாவூர், 1938.

77. _____, : தலைமை உரை திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த மகாசங்கத்தின் சரற்கால மகாநாடு, 20, 21, 22-6-1924. குற்றாலம், செந்தமிழ்ச் செல்வி, 2-7., (1924), சென்னை.

78. _____, : முன்னுரைத் தலைமைச் சொற்பொழிவு, இந்திய வாலிபர் சங்கம், ஆறாவது ஆண்டுவிழா, கொழும்பு, 1927, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 5-8, 9. (1927), சென்னை.

79. _____, : தலைமை உரை, குமரகுருபரர் விழா, 6.6.1928, திருநெல்வேலி, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6-6., (1928), சென்னை.

80. சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., : சைவமும் நமது
கூடமையும், திருநெல்வேலி சைவ சங்க 7வது 8வது ஆண்டு
நிறைவுவிழா, 1, 2-1-1929, திருநெல்வேலி, செந்தமிழ்ச்
செல்வி, 7-2, 4., (1929), சென்னை.

81. -----, : தென்னிந்திய தமிழ்ச்
சங்கப் பொதுக்கூட்டத் தலைமை-6 தீர்மானங்கள், திருநெல்-
வேலி, (26.6.1929), செந்தமிழ்ச் செல்வி, 7-6., (1929),
சென்னை.

82. -----, : தலைமை உரை,
கொங்கு மண்டல சமரச சன்மார்க்கச் சங்க மகாநாடு 3வது
ஆண்டு நிறைவுவிழா செந்தமிழ்ச் செல்வி 7-9., (1929),
சென்னை.

83. -----, : சைவ இளைஞர் மகா-
நாடு தலைமை உரை, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 8-5. (1930)
சென்னை.

84. -----, : வையகமெங்கும் தெய்-
வத் தமிழ், துறையூர்த் தமிழர் மாநாட்டு விரிவுரை, செந்-
தமிழ்ச் செல்வி, 12-7., (1932), சென்னை.

85. -----, : நன்றியுரை, அமைச்-
சர் எஸ். முத்தையாவுக்குப் பாராட்டுவிழா, 28.3.1928,
செந்தமிழ்ச் செல்வி, 6-3., (1928), சென்னை.

86. -----, : நூல் ஆராய்ச்சி, திரு.
வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், கழக வெளியீடு, சென்னை,
1969.

87. -----, : திறப்புரை, சென்னை
மாகாண 3வது தமிழர் மகாநாடு; 26.12.1937, திருச்சி.

88. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : தலைமை உரை, தூத்துக்குடி சைவ சித்தாந்த சபை-56ம் ஆண்டு நிறைவு விழா, 24.12.1939, சைவப்பிரகாசம் பிரஸ் தூத்துக்குடி, 1939. செந்தமிழ்ச் செல்வி, 17-11., (1939) சென்னை.

89. —————, : வரவேற்புரை, அனைத்திந்திய தமிழர் மதமாநாடு 19.10.1940, சென்னை, தமிழர் சமயம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1977.

90. —————, : தலைமை உரை, மெய்கண்ட சாத்திர மாநாடு, 22, 24 5 1941, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 19-2., (1941), சென்னை.

91. —————, : சங்கற்ப நிராகரணம், மெய்கண்ட சாத்திர மாநாடு, 25.5.1941, திருநெல்வேலி, செந்தமிழ்ச் செல்வி, 19-2. (1941), சென்னை.

92. —————, : அப்பர், சித்தாந்தப் பிரகாச சபை, 4.10.1925, சென்னை, மறைமலையடிகள் வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.

93. —————, : 'சிவாகமங்கள்', சைவ மாநாடு, 18.5.1929, திருப்பா திரிப்புலியூர், மறைமலையடிகள் வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.

முன்னுரையும் மதிப்புரையும்†

94. சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., : முன்னுரை, ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின் திருவள்ளுவர் நூல் நயம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1952. செந்தமிழ்ச் செல்வி., 1-12, (1923) சென்னை.

† இவை, பிற ஆசிரியர்தம் நூல்களுக்குக் கா.சு.பிள்ளை தமிழில் வழங்கியவை.

95. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., : முன்னுரை, தொல்-
காப்பியம்-எழுத்து-நச்சி, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1944.
செந்தமிழ்ச்செல்வி, 1-12., (1923) சென்னை.

96. —————, : முன்னுரை, சிவஞான
பாடியம், கழக வெளியீடு, செந்தமிழ்ச்செல்வி, 47-4
(1969), சென்னை.

97. —————, : மதிப்புரை, பாலகிரு-
ஷ்ண பிள்ளையின் (மொ.பெ.) பருந்தும் நிழலும், கழக
வெளியீடு, செந்தமிழ்ச்செல்வி, 6-5., (1928), சென்னை.

98. —————, : மதிப்புரை, வாசுதேவ
சர்மாவின் (மொ. பெ. ஆ.) கானல்வரி, குறுந்தொகை 139
பாடல்கள். செந்தமிழ்ச்செல்வி, 6-12, (1928) சென்னை.

99. —————, : முன்னுரை, ம. இலக்-
குமண பிள்ளை முதலிய ஐவரின் தமிழிசைப் படைப்புகளின்
முதல்தொகுதி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1943,
தமிழ்ப் பொழில் (டிசம்பர் 1943).

100. —————, : முன்னுரை, பி. பி.
நாராயணசாமிநாயுடுவின் நெல்லைக்கலம்பகம், வி.மு.அரு..
சிவகாமி அம்மையார். (ப.ஆ.), திருநெல்வேலி, 1936.

101. —————, : மதிப்புரை, வள்ளி
வேட்கை, உ. போ. முத்துராமலிங்கம் பிள்ளை (ப.ஆ.),
திருநெல்வேலி, 1936.

102. —————, : மதிப்புரை, பாண்-
பெரியார் மூவர், சிவபார்வதியம்மையார், கூட்டுறவு மின்-
னியக்கப் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 1943.

103. சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., : ஆராய்ச்சி மதிப்புரை, சுக்கிரநீதி (தமிழ்), மு. கதிரசேச் செட்டியார், மேலைச்சிவபுரி சன்மார்க்க சபை, மகிபாலன்பட்டி, 1926.

ஆங்கில நூல்கள் :

104. Subramania Pillai, K., : *Principles of Criminology*, (other details of publication not found), 1924.

105. —————, : *Lectures on Indian Penal Code*, (other details of publication not found), 1924.

106. —————, : *The metaphysics of the Saiva Siddhanta System*, (1924), All India Oriental Conference, 1919-1944, compiled, K. Venkatrama Sarma, Poona, 1949.

107. —————, : *Introduction*, Nalavenba commentary by Va. Mahadeva Mudaliar, S.I.S.S.W.P. Society, Madras, 1923.

107a. —————, : *A note on Hindu Religious Endowment Bill 1922*, Madras.

ஆ. துணைமை ஆதாரங்கள் : தமிழ் நூல்கள்

108. அடைக்கலசாமி, எம். ஆர்., : தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1976

109. அரங்கசாமி, பழனி., : செய்தி உலகம், முத்தமிழ் லயம், மதுரை, 1975.

110. அரவிந்தன், மு. வை , : உரையாசிரியர்கள், மாணிக்கவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1977.

111. அருணாசலம், மு., : தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, (பதினான்காம் நூற்றாண்டு), காந்தி வித்தியாலயம், திருச்சிற்றம்பலம், 1969.

112. அன்பழகன், க., : தமிழ்க்கடல் அலை ஓசை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1975.

113. இராசமாணிக்கனார், மா., : தமிழர் திருமணத்தில் தாலி, செல்வி புதிப்பகம், காரைக்குடி, 1966.

114. இராசமாணிக்கனார், மா., : தமிழ் மொழி-இலக்கிய வரலாறு, பாரி நிலையம் (வி.உ.), சென்னை, 1969.

115. இராமசாமிப்புலவர், சு. அ., : தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, பகுதி-3, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1963.

116. இளவரசு, சோம., : இருபது நூற்றாண்டுகளில் தமிழ், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1970.

117. கண்ணுசாமிபிள்ளை, சிவ., & அப்பாத்துரைப் பிள்ளை, கா., (மொ.பெ.ஆ.), : கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1954.

118. கலியாணசுந்தரனார், திரு. வி., : திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், பகுதிகள் 1ம் 2ம், கழகவெளியீடு, சென்னை, 1969.

119. —————, : தமிழ்த் தென்றல் அல்லது தலைமைப் பொழிவு, சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1961.

120. குளத்தூரான், க., : தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ், நாகர்கோயில், 1975.

121. கைலாசபதி, க., : இலக்கியமும் திறனாய்வும், பாட்டாளிகள் வெளியீடு, சென்னை, 1976.

122. —————, : ஒப்பியல் இலக்கியர், பாரி நிலையம், சென்னை, 1969.

123. —————, : தமிழ் நாவல் இலக்கியர், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1977.

124. சங்கரனார், இரா., : செந்தமிழ்ச் செல்வர் மூவர், குவை பப்ளிகேசன்ஸ், சென்னை, 1967.

125. சஞ்சீவி, ந., : ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் முதல் தொகுதி, பாசிநிலையம், சென்னை, 1970.

126. சிவஞானம், ம. பொ., : தமிழகத்தில் பிற மொழியினர், பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை, 1976.

127. சுந்தரமூர்த்தி, கோ., : சைவசமயம் (தமிழ், மீரபை ஒட்டியது), சர்வோதய இலக்கியப்பண்ணை, மதுரை 1977.

128. -----, : வடநூற்களில் சைவ சித்தாந்தம், பகுதிகள் 1ம் 2ம்., சர்வோதய இலக்கியப்பண்ணை, மதுரை, 1977.

139. சுப்பிரமணியபிள்ளை, இ. மு., : பேராசிரியர் கா. சு. பிள்ளை வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1959.

130. சுப்பிரமணிய அய்யர், எ.வி., : தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி, அமுத நிலையம், சென்னை, 1959.

131. -----, : தமிழ் இலக்கியத்தில் அறுவகைச் சமயம், 76, மேலத்தெரு, திருநெல்வேலி, 1973.

132. சுப்பிரமணியன், ச.வே., (ப. ஆ.) : ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1975.

133. சுப்பையாபிள்ளை, வ., : திருக்குறள் பணியே கழகத்தின் பணி, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1974.

134. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், வி. கோ., : தமிழ் மொழி வரலாறு, வி. சுவாமிநாதன், (ப. ஆ.) மதுரை, 1968.

135. "சோமலெ" (எஸ் எம். எல். லட்சுமண செட்டியார்), : தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் இந்தியா, சென்னை, 1975.

136. —————, : ஊருர் தமிழ், பாரி நிலையம், சென்னை, 1968.

137. ஞானப்பிரகாசம், வி. மி. (ப.ஆ.) : இதோ தமிழ் இதழ்கள், வீரமாமுனிவர் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம், அருளானந்தர் கல்லூரி, கருமாதூர், 1976.

138. தியாகராய செட்டியார், சர். பி., : முதல் அறிக்கை, திராவிடமணி பதிப்பகம், திருச்சி, 1949.

139. திருநாவுக்கரசு, மறை., : மறைமலை அடிகள் வரலாறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.

140. தில்லைநாதன், சி., : வள்ளுவன் முதல் பாரதிதாசன் வரை, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1967.

141. துரைசாமி, சு., (உ.ஆ.), : புறநானூறு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1970.

142. நவந்தகிருட்டிணன், அ.க., : டாக்டர் சேதுப்பிள்ளை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1961.

143. பரிமேலழகர் (உ.ஆ.), : திருக்குறள், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1967.

144. பவணந்தி முனிவர், (ஆறுமுக நாவலர் உரை), (உ.ஆ.), நன்னூல் காண்டிகையுரை, ஜி. சுப்பிரமணியம் (ப.ஆ.), வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை, 1953.

145. பாலசுப்பிரமணியன், சி., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, நறுமலர் பதிப்பகம், சென்னை, 1974.

146. பாரதியார், : பாரதியார் கவிதைகள், பழனி-யப்பா பிரதர்ஸ் சென்னை, 1975.

147. பாரதிதாசன், : பாண்டியன் பரிசு, செந்தமிழ் நிலையம், இராமசந்திரபுரம், 1954.

148. 'மணி, பெ. சு., : இந்திய தேசியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை, 1978.

149. மறைமலை அடிகள், : தமிழர் மதம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1965

150. -----, : மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1967.

151. மீனாட்சி சுந்தரன், தெ. பொ., : தமிழ் மொழி வரலாறு, ச. செயப்பிரகாசம் (மொ. பெ. ஆ.) சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, 1977.

152a முத்துச்சண்முகன் சுவேங்கடராமன், சு., : ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதும் முறை, முத்துப்பதிப்பகம், மதுரை 1976

153. முத்துச்சண்முகன், : தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடுகள், முத்துப் பதிப்பகம், மதுரை, 1976.

154. -----, : இக்கால மொழியியல், மதுரை பப்ளிஷிங் ஹவுஸ், மதுரை, 1977.

155. ரெனிவெல்லாக் B ஆஸ்டின்வாரன், : இலக்கியக் கொள்கை, எல். குளோறியா சுந்தரமதி (மொ. பெ. ஆ.), டிராரி நிலையம், சென்னை, 1966.

156. வரதராசன், மு., : தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அக்காதெமி, புதுதில்லி, 1977.

157. வரதராஜ அய்யர், ஈ. எஸ்., : தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1959.

158. வேங்கடசாமி, சீனி., : மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள், சாந்தி நூலகம், சென்னை, 1967.

159. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., : தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும், வ. ராமகிருஷ்ணன் (ப. ஆ.), சென்னை, 1969.

160. விசுவநாதன், ஈ. சா., : ஆய்வு நெறி முறைகள், கிரியா, சென்னை, 1976.

161. ஸ்ரீ. பி., : நானறிந்த தமிழ் மணிகள், வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1971.

162. ஸ்ரீநிவாச பிள்ளை, கே. எஸ்., : தமிழ் வரலாறு, ஸ்ரீநிவாஸ் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 1968.

கலைக்களஞ்சியம் :

163. கலைக்களஞ்சியம், : “ஆளுமை”, தொகுதி 1., ப. 461., தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1954.

164. —————, : “சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா.”, தொகுதி 5., ப. 66., தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1958.

165. —————, : “பண்பாடு”, தொகுதி 6., பக். 690-692., தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1959.

.. தமிழ்க் கட்டுரைகள் :

166. இளமுருகு பொற்செல்வி, மி., : “நெஞ்சம் தமிழ் கா. ஈ.”, அஞ்சகம் (27.11.70) சென்னை.

167. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை, த. வே., : “நமது சங்கமும் தமிழ் வளர்ச்சியும்”, கரந்தைக் கட்டுரை-கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெள்ளிவிழா மலர், தஞ்சாவூர், 1938.

168. ஒரு தமிழன் (பு. பெ.), (அண்ணாதுரை, கி. என்.), : “காரியம் பெற்றவர் கைவிட்டனர்”, திராவிடநாடு (20.5.1945), காஞ்சிபுரம்.

169. கண்ணப்பன், மு., : "அரசியல் சட்டம் திருத்தப் பட வேண்டும்", திருக்கோயில், (சூலை 1974), சென்னை.

170. கருணாநிதி, மு., : "திரை விலகியது", திருக்கோயில், (சூலை 1974), சென்னை.

171. கிருஷ்ணமூர்த்தி, வெ., : "கா. சு. பிள்ளையின் ஆய்வு முறை", ஆராய்ச்சி, (அக்டோபர் 1970), திருநெல்வேலி.

172. தோத்தாத்திரி, எஸ்., : "சண்முக சுந்தரத்தின் நாவல்கள்", தமிழ் நாவல்கள் ஒரு மதிப்பீடு, வானமாமலை, நா. (ப. ஆ.), நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1977.

173. நடராசன், தி. சு., : "கலாநிதி கைலாசபதி", தமிழ் இலக்கிய விமரிசகர்கள், சுவடு வெளியீடு, புதுக்கோட்டை, 1979.

ஆங்கில நூல்கள் :

174. Bacon, A Wallace., : *The Art of Interpretation*, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1966.

175. Boswell, James., : *Life of Johnson*, Oxford University Press, New York, 1969.

176. Irschick, Eugene, F., : *Political and Social Conflict in South India. The non-Brahmin Movement and Tamil Separatism, 1916-1929.*, The University of California Press, Berkeley, California, 1969.

177. Jonathan Anderson, Berry H. Durston, Millicent Poole., : *Thesis and Assignment writing*, Wiley Eastern Limited, New Delhi, 1977.

178. Kanakasabhai, V., : *The Tamils Eighteen hundred years ago*, S. I. S. S. W. P. Society, Madras, 1966.
179. Meenakshisundaram, K., : *The Contribution of European Scholars to Tamil*, University of Madras, 1974.
180. Meenakshisundaran, T P., : *A History of Tamil Literature*, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1965.
181. Mischel, Harriet N., Mischel, Walter, : *Readings in Personality*, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1973.
182. Murdoch, J., : *Review of caste in India*, Rawat Publications, Jaipur, 1977.
183. Natarajan, T , : *The language of Sangam Literature and Tolkappiam*, Madurai Publishing House, Madurai, 1977.
184. Nilakanta Sastri, K. A., : *Advanced History of India*, Allied Publishers, NewDelhi, 1970.
185. Purnalingam Pillai, M. S , : *Tamil India*, S. I. S. S. W. P. Society, Madras, 1963.
186. Raghavan, T. S., : *Makers of Modern Tamil*, S. I. S. S. W. P. Society, Madras, 1965.
187. Scott, Wilbar, S., : *Five Approaches of Literary Criticism*, Collier Macmillan Publishers, London, 1974.
188. Srinivas, M. S., : *Social Change in Modern India*, Orient Longman, New Delhi, 1972.

189. Subrahmanian, N., : *Sangam Polity, The Administration and Social life of the Sangam Tamils*, Asia Publishing House, Madras, 1966.

190. Wilkinson and Bhandarkar., : *Methodology and Techniques of Social Research*, Himalaya Publishing House, Bombay, 1977.

191. Wimsatt William K. Jr and Brooks and Cleanth. : *Literary Criticism - A short History*, Oxford and IBH Publishing Co., New Delhi, 1974.

192. Young, Pauline, V., : *Scientific Social Surveys and Research*, Prentice Hall of India (P) Ltd., New Delhi, 1977.

193. .. : First Communal G. O., No. 613, Madras Record Office, Public, ordinary series, Sept. 16, 1921.

194. .. : Second communal G. O., No. 658, Madras Record Office, Public, ordinary series, August 15, 1922.

195. .. : *Justice Party Golden Jubilee Souvenir*, K. Paramasivam, Madras, 1968.

196. .. : *Proceedings of the 3rd State Conference of Tamils*, Academy of Tamil, Trichy, (26-12-1937).

197. .. : *The National Bibliography of Indian Literature* Vol. IV, Sahitya Akademi, New Delhi, 1974.

அகராதிகளும் கலைக்களஞ்சியமும் பிறவும்

அகராதிகள் :

198. *Current Literary Terms*, A Concise Dictionary of their Origin and Use, Macmillan and Company Limited, London, 1967.

199. *Dictionary of World Literary Terms*, George Allen and Unwin Ltd., London, 1970.

200. *Dictionary of American Biography*, Charles Scribner's sons, New York, 1956.

201. *English-Tamil Dictionary*, University of Madras, Madras, 1965.

202. *The Dictionary of National Biography*, Oxford University Press, London, 1950.

கலைக்களஞ்சியங்கள் :

203. *Encyclopaedia Britannica*, Vols. 3, 5, 17 and 19. University of Chicago, Chicago, 1973.

204. *Encyclopaedia of World Biography*, McGraw-Hill Book Company, New York, 1973.

205. *Great Soviet Encyclopaedia*, Vol. 3., Macmillan INC, New York 1973.

206. *The New Caxton Encyclopaedia*, Vol. 3., The Caxton Publishing Company, London, 1973.

207. *The Encyclopaedia Americana*, Vol. XXIII, Americana Corporation, New York, 1957.

208. *The Twentieth Century Encyclopaedia of Religious Knowledge, (A to K)*, Baker Book House, Michigan, 1955.

209. களஆய்வு : பேட்டி

வழங்கியவர் பெயர்	நாள்	இடம்
1. கி. ஆ. திப. விசுவநாதம்	23.9.'78, 31.1.'79	திருச்சி
2. தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம்	20.11.'78	மதுரை
3. முத்துச் சண்முகன்	19.9.'78 1.12.78	மதுரை
4 ஜேசுதாசன்	3.1.'79	மதுரை
5. க. வச்சிரவேல் முதலியார்	17.4.'79 18.4.'79	மதுரை
6. மி சீ இளமுருகு பொற்செல்வி	20.4.'79	குளித்தலை
7. வ. சுப்பையாபிள்ளை	26.4.'79 27.4.'79	சென்னை

210. தமிழ்நாடு அரசின் 2-12 71 ம் நாளிட்ட 2070 நிலை எண் பெற்ற கல்வி (தமிழ் வளர்ச்சி)த்துறை அரசாணையின் நகல்.

211. இந்து அறநிலையச் சட்டத்திருத்தம்-12-1-'71ம் நாளையது-தகுதி அடிப்படையில் அர்ச்சகர்கள் நியமன்ம் பற்றியது-உச்சநீதிமன்றத்தால் 14-3-'72ல் தள்ளப்பட்டதை ஒட்டி 1974ல் தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை நிறைவேற்றிய தீர்மானம்.

-வெளியீடு : திருக்கோயில், சூலை (1974), சென்னை.

212. E. R. J. Swami Vs. State of Tamil Nadu, All India Reporter Supreme Court pp. 1586-1597, Nagpur, 1972.

முதல்பதிப்பு அதிகார எண்	முதல் பதிப்பு அதிகாரத் தலைப்பு	*தலைப்பு மாறுதலைக் காட்டுவது	பிந்திய பதிப்பு அதிகாரத் தலைப்பு	அதிகார எண்
1.	தோற்றுவாய்	*	தமிழ் மக்கள் யார்?	1
2.	முச்சங்கங்களின் காலம்	*	முச்சங்கங்களின் காலம்	2
3.	தலைப்பேதும் கொடுக்கப்படவில்லை	*	பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர் தலைச் சங்கமும் இடைச் சங்கமும்	3
		*	கடைச் சங்ககாலம்	4
		*	தமிழ் மக்களின் நெஞ்சப்பாங்கும் இலக்கியப்போக்கும்	5
		*	கடைச் சங்ககாலப் புலவர் வரலாறு	6
		*	கடைச்சங்க நூல்கள்	7
		*	மாணிக்கவாசகர் காலம்	8
		*	சமணர் ஆட்சிக்காலம்	9
		*	தேவார காலம்	10
		*	ஆழ்வார் காலம்	11
		*	திருவிசைப்பாக் காலம்	12
		*	சித்தரும் சித்தர் நூலும்	13
		*	பதினொராம் திருமறை	14
		*	சமணரது நூற்கிளர்ச்சி	15
		*	சைவ காப்பியங்காலம்	16
4.	தனித்தலைப்பேதும் கொடுக்கப்படவில்லை	*	உரையாசிரியர் காலம்	17
		*	தத்துவநூல்கள் 14வது நூற்றாண்டுக்கு மேல்	18
		*	பதினைந்தாவது நூற்றாண்டு	19
		*	பதினேறாம் நூற்றாண்டு	20
		*	பதினேழாம் நூற்றாண்டு	21
		*	பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி	22
		*	சிவஞான முனிவர் காலம்	23
5.	கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு	*	ஆங்கிலச் சார்புக்காலம்	24
6.	கி. பி. இருபதாம் நூற்றாண்டு	*	தற்காலம்	25

சமயம்	வழிபடுங் கடவுள்	தோற்றம்	பிரவேசக் கிரியை	கிரியாகாண்டப் பிரமாண நூல்	தத்துவக்கொள்கைக் குப் பிரமாண நூல்	முக்கிய தத்துவக் கொள்கை	சமுதாயப் பக்கம்
சமார்த்தம்	சூரியனும் மும்மூர்த்திகளும் முக்கிய தெய்வங்கள். வேதத்தில் சொன்ன பல தெய்வங்களெல்லாம்	வடமொழி வேத மந்திரங்கள்.	உபநயனம்	ஸ்மிருதிகளும் கல்ப சூத்திரங்களும்	பத்து உபநிடதங்களும், வியாசர் பிரம சூத்திரமும், புகவதீதையும் சங்கர பாஷியப்படி.	ஏகாத்வாதம் உண்மையில் பரப்பிரம்மத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லையென்பது.	வருணா சிரம தருமம்
வைணவம்	மும்மூர்த்திசளில் ஒருவராகிய விஷ்ணுவே முதற் கடவுள், பிற தெய்வங்கள் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்டோர்.	விஷ்ணு சம்பந்தமான வடமொழி வேத மந்திரங்களும் ஆழ்வார்சளுடைய தமிழ் நாலாயிரப் பிரபந்தங்களும்.	முத்திர தாரணம் அல்லது சமாசிரயம். அதாவது (சங்கு சக்கர முத்திரை) தரித்தல்	பாஞ்சராத்திரம் வைகானசம் என்ற இரண்டு ஆசமங்களும் வடகலையார்க்கு அவற்றோடு சுருதி ஸ்மிருதிகளும்	க. ஆழ்வார் பிரபந்தங்களின் வியாக்கியானங்கள். உ. சில உபநிடதங்களும், பிரமசூத்திரமும், பகவதீதை இராமாநுஜ பாஷியப்படி.	விசிஷ்டாத்வை தம் கடவுளுக்கு சீவனும் வெவ்வேறாயிருப்பினும் கடவுளுடைய வடிவத்தின்பகுதியாக உலகமும் ஆன்மாவும் உள்ளன வென்பது அவர் கொள்கை.	வடகலையார்க்கு வருணம் பிரதானம், தென்கலையார்க்கு வருணத்தினுஞ் சமயம் பிரதானம்
சைவம்	பரமசிவம் மும்மூர்த்திகளில் ஒருவராகிய ருத்திரன், அல்லர். மும்மூர்த்திகளுக்கு தலைவர். மற்றைத் தெய்வங்கள் அவருக்கு அடியாராயுள்ள ஆன்மாக்கள்	தேவார திருவாசக முதலிய அருட்பாக்கள்.	சிவதீட்சை	சிவாகமங்களும் பத்ததிகளும்	முக்கிய நூல் சிவஞானபோதம், அதைச் சார்ந்த சாத்திரங்கள்	முப்பொருளுண்மை கடவுள் (பதி) உயிர் (பசு) உலக மூலமாகிய மாயை (பாசம்) இம் மூன்றையுந் தொடர்புபடுத்தி நிற்பது கடவுளுடைய திருவருள் (அருட்சத்தி)	சமய வெறாமுக்கம் முக்கியம். வருணாசிரமதருமம் பிரதானமன்று.

இந்த அட்டவணை தமிழ்நாட்டு இந்துசமயச் சர்க்க வரலாறு, பக். 24-25.

அறிவு விளக்க வாசகம் என்ற நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. பக். 28-29.

